

②

Projekt

dr Jakub Stępień

Wydział Sztuk Projektowych
Instytut Projektowania Graficznego
Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

---

Identyfikacja graficzna Kamienicy Hilarego Majewskiego w Łodzi.

Dokumentacja projektu realizowanego w latach 2023–2025 obejmuje system plakatów oraz druków ulotnych, wykonanych w technikach druku cyfrowego i offsetowego. Identyfikacja opiera się na spójnym systemie elementów graficznych, który definiuje wizualną tożsamość instytucji i umożliwia jej konsekwentną implementację w różnych mediach. Identyfikacja opiera się na dialogu między historycznym charakterem kamienicy a współczesnym językiem projektowym. Porządkuje komunikację wizualną instytucji i nadając jej wyrazistą, rozpoznawalną formę.

←
Zespół InLodz21
przed budynkiem
Kamienicy
Hilarego Majewskiego

SPIS IDENTYFIKACJI WYSTAW

- 01 Obłoki Srebrzyste
- 02 Tygiel
- 03 ALThamer
- 04 Kto to wymyślił?
- 05 1:4
- 06 SIELANKA. Co artyści uprawiają?
- 07 HILARIUM: o poszukiwaniu komfortu
- 08 Botanizerka
- 09 Ucząc się od Łodzi: Kamienna/Włókiennicza
- 10 POZOR!
- 11 Fantasmagoryczne miasto
- 12 Sześć rzeczy, które sprawiają,
że człowiek jest szczęśliwy. Dorothy i Louis Bohm
- 13 Konrad Kuzyszyn. W spektrum melancholii
- 14 Ucząc się od Łodzi 2: Bałuty
- 15 Lustra i ekrany: Małgorzata Potocka, Jagoda Kaloper
- 16 Perfumeryzm

KONTEKSTY

Kamienica Hilarego Majewskiego to instytucja kultury, która w zabytkowych wnętrzach prowadzi działalność kulturalną, artystyczną i edukacyjną. Jest miejscem stworzonym do działań i spotkań artystów z gośćmi i gościniami, turystami i turystkami, a nade wszystko z mieszkańcami Łodzi.

Hilary Majewski był wizjonerem i budowniczym Łodzi. Dom własny architekta jest przestrzenią sprzyjającą dyskusji o przyszłości Łodzi, kierunkach rozwoju, wyzwaniach i możliwościach jakie stoją przed naszym miastem. Inspiracją jest dla nas twórczość architektów, urbanistek, dizajnerów i performerek, ale też aktywistów i artystek, społeczników i wszystkich, którym przyszłość Łodzi leży na sercu. Prowadzona w Kamienicy Hilarego Majewskiego działalność kulturalna została pomyślana jako możliwie otwarta i inkluzywna, oparta na partycypacji i współdziałaniu. Poza wystawami, warsztatami i dyskusjami zależy nam na zbudowaniu programu edukacyjnego dla zróżnicowanych grup odbiorców. W Kamienicy Hilarego Majewskiego realizować będziemy kolejne punkty programu inLodz21. Praca w usytuowanej w pierwszej strefie rewitalizacji obszarowej Kamienicy Hilarego Majewskiego to dla nas zaszczyt, ale też wyzwanie. Nie koniec, lecz początek utrwalania i pogłębiania procesu społecznej rewitalizacji.

Karolina Hałatek Double Parallel – inspiracja

Karolina Hałatek Double Parallel – inspiracja

XIX wiek

W 1886 architekt miasta, Hilary Majewski zaprojektował i wybudował kamienicę jako miejsce swojej pracy, a także życia rodzinnego i towarzyskiego. Dom przy ulicy Kamiennej 11 to jego wizytówka. Artysta zadbał o nowoczesne i komfortowe rozwiązania techniczne takie jak centralne ogrzewanie budynku czy żyrandole z oświetleniem gazowym. Równie istotny był styl wystroju: ozdobne detale i polichromie, czyli wielobarwne dekoracje malarskie ścian i sufitów. Parter kamienicy zajmowała kancelaria, gabinet-pracownia pana domu. Piętra były przeznaczone dla rodziny. Do kamienicy przylegała nieistniejąca dziś oficyna, służąca prawdopodobnie za zaplecze gospodarcze. Kamienicę otaczał ogród, który nie został dokończony. Przy Kamiennej funkcjonowały synagogi i kilka chederów, czyli tradycyjnych żydowskich szkół, oraz pensje – prywatne szkoły dla dziewcząt.

XX wiek

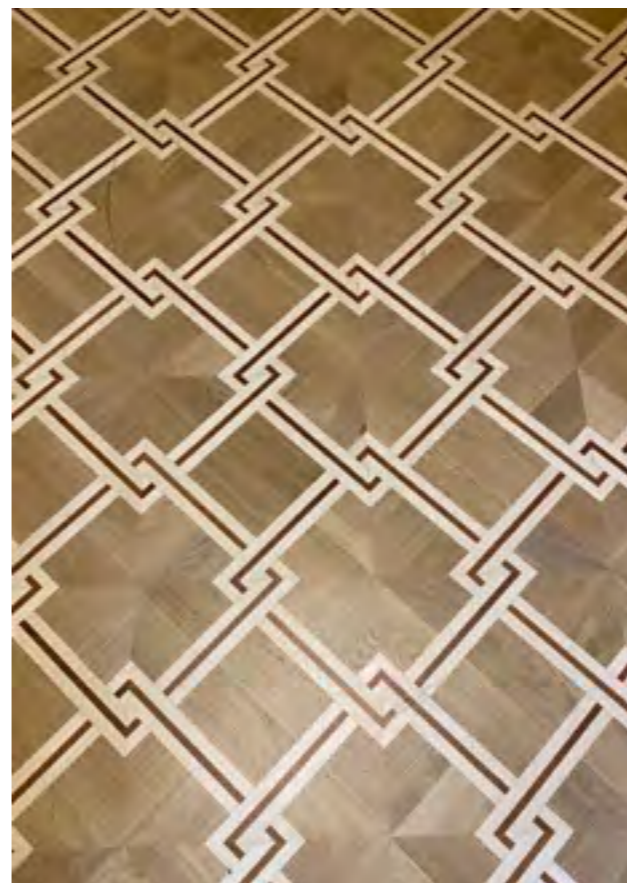
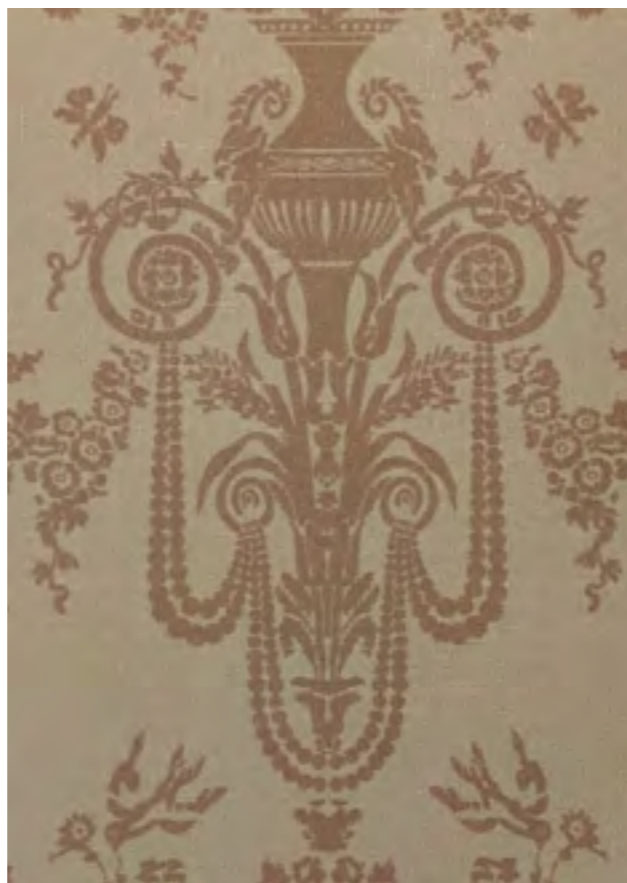
Kamienica straciła charakter domu, zamieniając się w kamienicę czynszową. Stopniowo liczba lokatorów powiększała się. Urządzono tutaj finalnie 9 mieszkań. Niekiedy cała rodzina dostawała do zamieszkania jeden pokój. Każdy urządzał przestrzeń według swojego pomysłu. Wstawiono piece, by każdy lokator mógł ogrzać swoją przestrzeń. Tylko dwa mieszkania posiadały wc w lokalu. W czasie II wojny światowej w piwnicy Kamienicy Hilarego Majewskiego znajdował się schron. Ulica zmieniła nazwę na Włókiennicza. Niedaleko Kamienicy znajdowała się górka, na której można było się bawić i jeździć zimą na sankach. W komórkach na tyłach ulicy mieszkańcy składowali węgiel, zapasy i dobytek, a nawet hodowali kury. Ulica Włókiennicza zyskała legendę miejsca osobliwego. Służyła jako scenografia do wielu ujęć filmowych, a mieszkańcy występowali jako statyści. Miała także sławę terytorium niebezpiecznego dla postronnego przechodnia. Miejscowi wspominają konflikty, w wyniku których po chodnikach “latały śmietniki”, a podwórkowe bitwy pacyfikowała policja. Kwitł tutaj zabroniony handel, można było załatwić pokątne interesy.

XXI wiek

Obszar wokół Kamienicy Hilarego Majewskiego został poddany rewitalizacji, czyli procesowi poprawienia jakości i komfortu życia mieszkanek i mieszkańców. W najbliższej okolicy wyremontowano 26 kamienic. Włókiennicza zmieniła się. Obecnie są tu pracownie rzemiosła artystycznego, działają lokalne biznesy, powstały mieszkania dla osób o specjalnych potrzebach, przedszkole. Sama Kamienica została poddana pieczołowitej konserwacji, by po ponad stu trzydziestu latach znów zachwycać swoją dawną urodą. Został przywrócony pierwotny układ pomieszczeń, odtworzone motywy i detale dekoracyjne. Kamienica nie ma już swoich lokatorów. Służy jako siedziba instytucji kultury, która jest otwarta dla mieszkańców naszej okolicy, całego miasta Łodzi, turystów, przyjezdnych.

Wnętrze KHM po rewitalizacji – inspiracja

Dekoracyjne elementy wykończenia wnętrza KHM – inspiracja

UCZAĆ
SIĘ
OD ŁODZI

LEARNING
FROM
ŁÓDŹ

KAMIENICA HILAREGO MAJEWSKIEGO
WŁÓKIENNICZA 11 / ŁÓDŹ

LEARNING
FROM
ŁODZ

Wakubo

UCZAĆ
SIĘ
OD ŁODZI

LEARNING
FROM
ŁÓDŹ

W zeszłym roku Łódź wzbogaciła się o kolejny, pieczołowicie odnowiony zabytek. Kamienica Majewskiego przy ul. Włókienniczej 11 znów olśniewa. Wykonawcą prac była firma Vik-Bud. Remont kamienicy był częścią rewitalizacji ulicy Włókienniczej. Wartość inwestycji to blisko 14 mln zł. Kamienica jest obecnie jednym z najpiękniejszych obiektów w Łodzi, a także najcenniejszym zabytkiem przy ul. Włókienniczej. Neorenesansowy gmach powstał w latach 1883–1886. Pierwotnie była to willa właściciela Hilarego Majewskiego, lecz z czasem przekształcono ją w budynek wielorodzinny...

LEARNING
FROM
ŁODZ

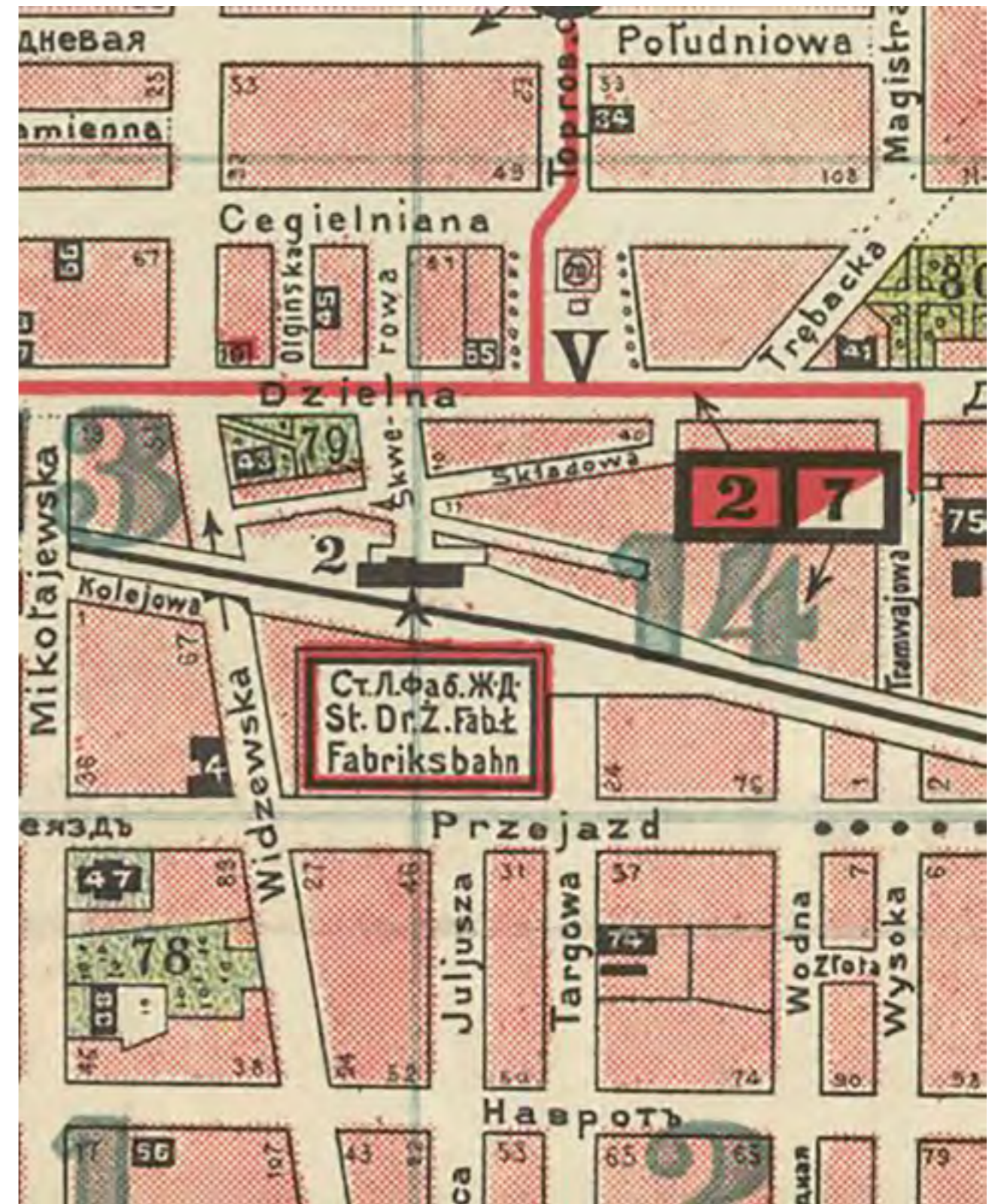
inŁodz21

ŁÓDŹ

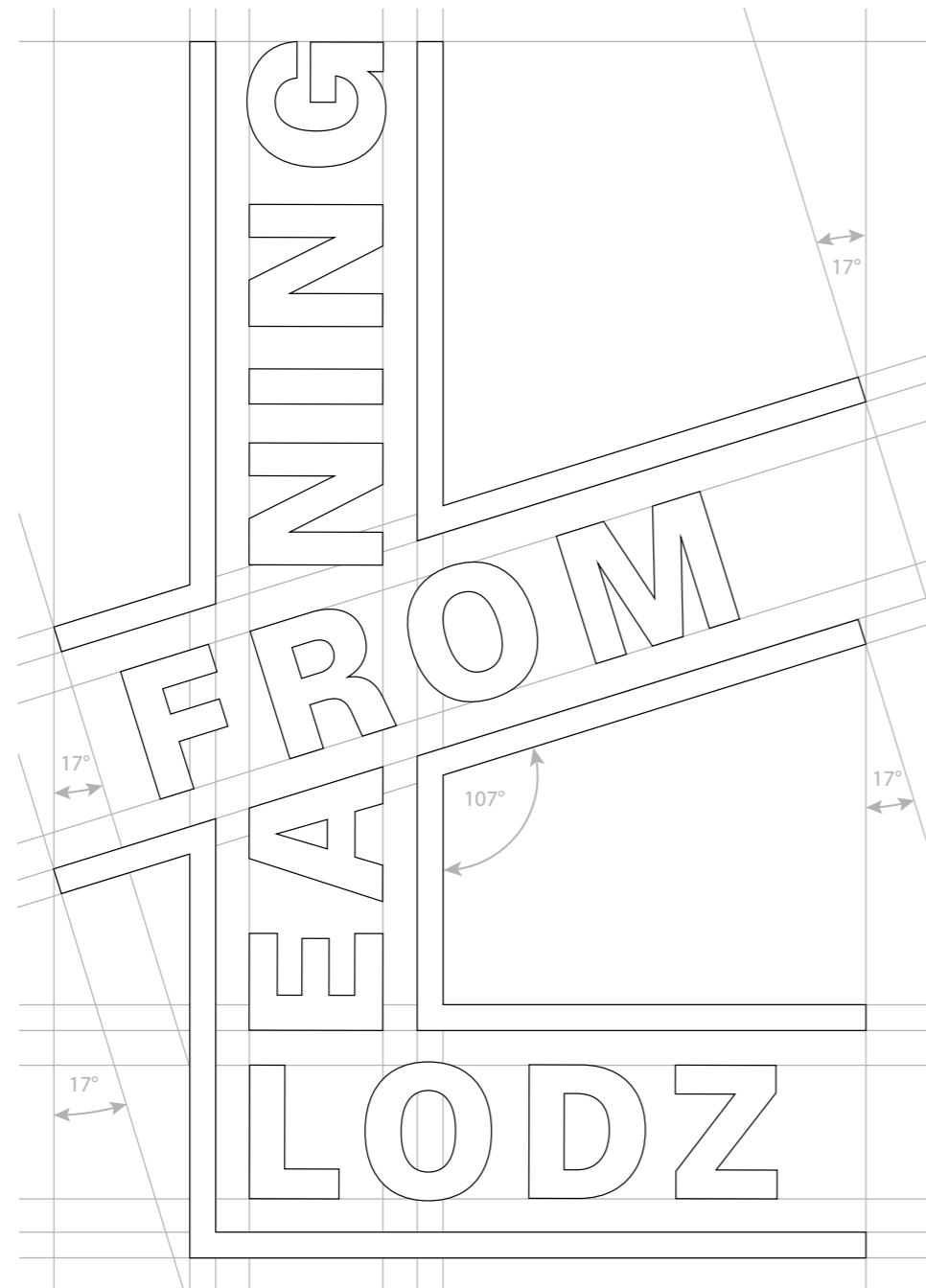
600
LAT
ŁÓDŹ

Wakubo

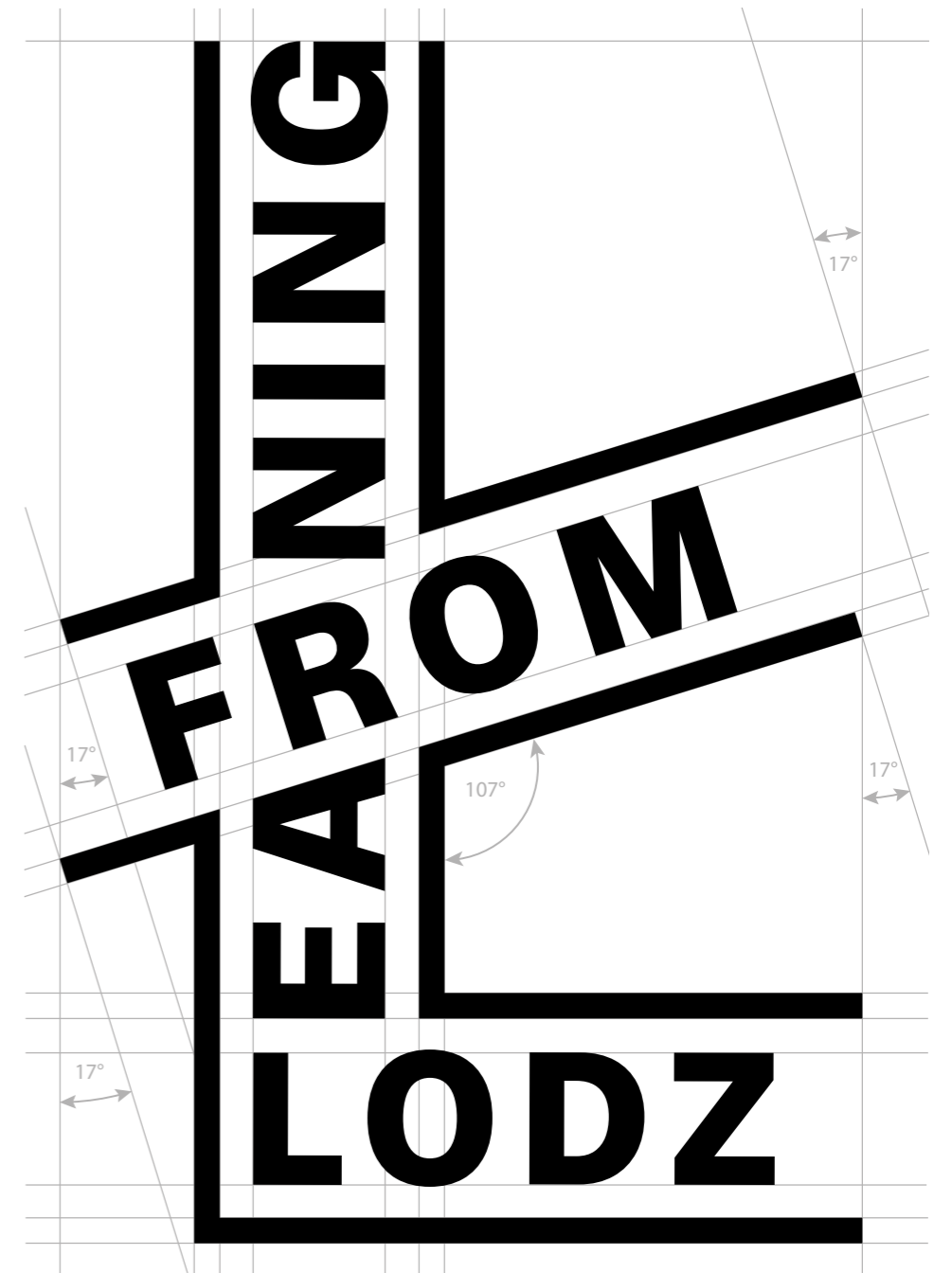
Inspiracja dla formy logotypu: Learning From Lodz

Plan Miasta Łodzi z 1913 – inspiracja

Konstrukcja logotyp Learning From Lodz

Logotyp Learning From Lodz

Inspiracja dla formy logotypu: HM

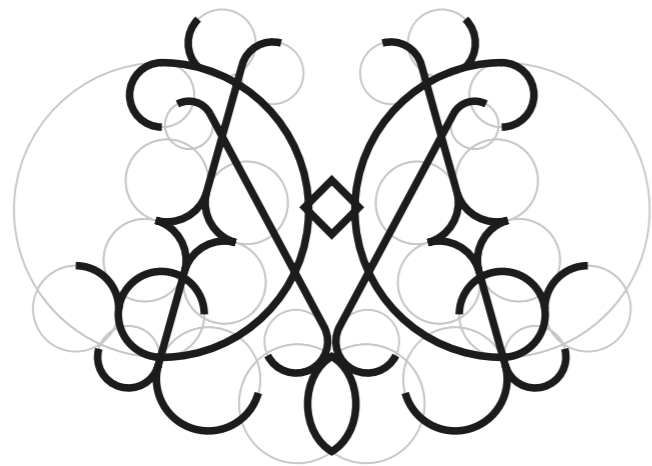
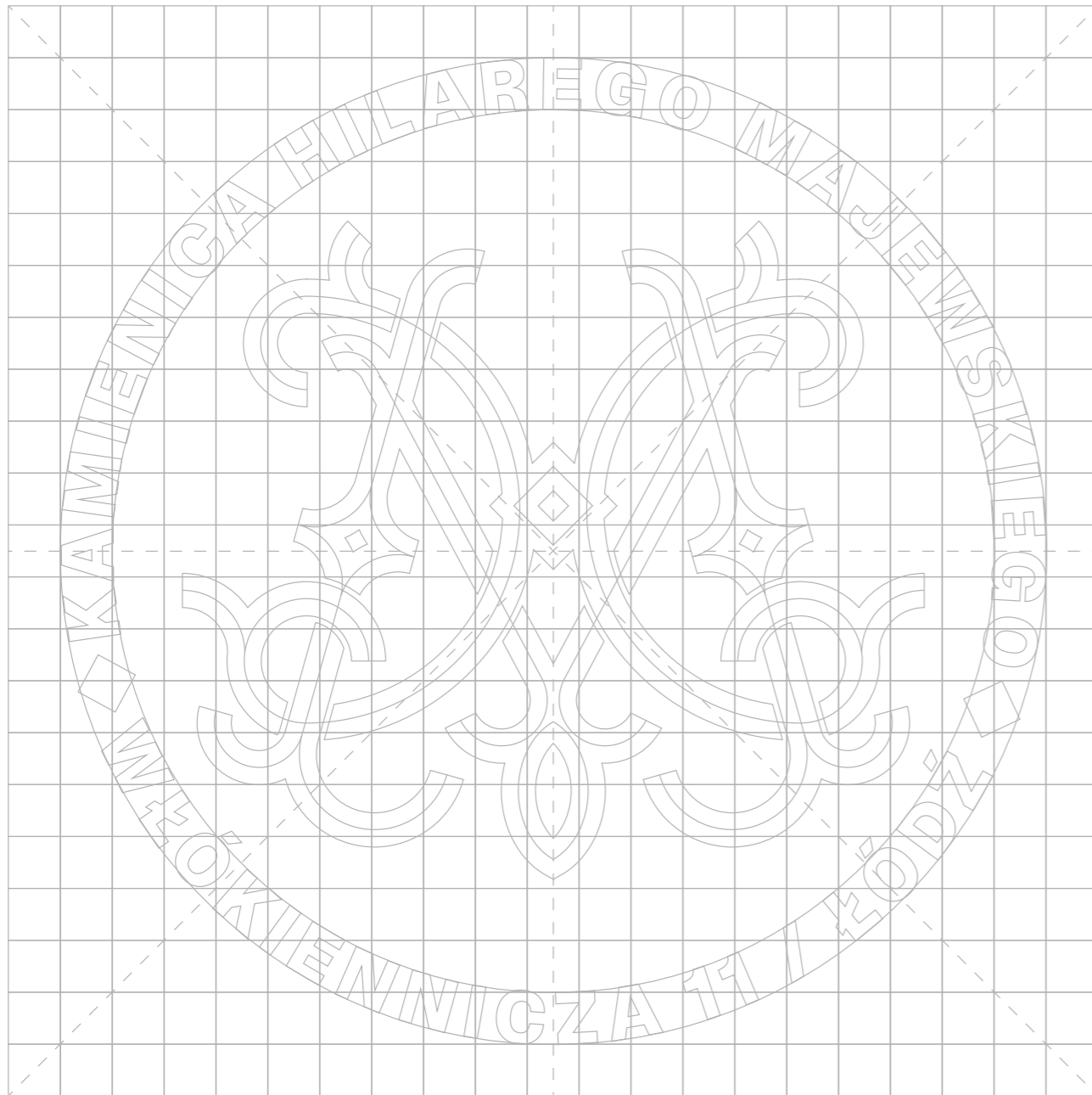

Witraże wewnątrz klatki schodowej ↗

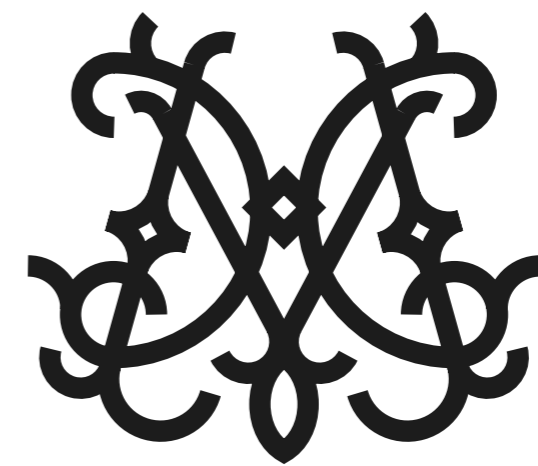

Inicjały Hilarego Majewskiego →

Konstrukcja logotypu Kamienica Hilarego Majewskiego

Logotyp Kamienica Hilarego Majewskiego

Typografia

Zażółć gęślą jaźń

Abc Dinamo Camera Plain
Kamienica Hilarego Majewskiego
Kamienica Hilarego Majewskiego
Kamienica Hilarego Majewskiego
Kamienica Hilarego Majewskiego

REGULAR

I'm baby celiac deep v readymade, heirloom gentrify blog four dollar toast pinterest mustache enamel pin fanny pack. Pinterest 3 wolf moon narwhal, twee same cornhole four dollar toast irony. Keytar viral succulents photo booth tattooed. Hot chicken waistcoat four dollar toast pug, freegan sus wayfarers fanny pack sriracha. PBR&B craft beer food truck, tote bag succulents +1 fingerstache slow-carb DIY narwhal art party. Adaptogen.

ITALIC

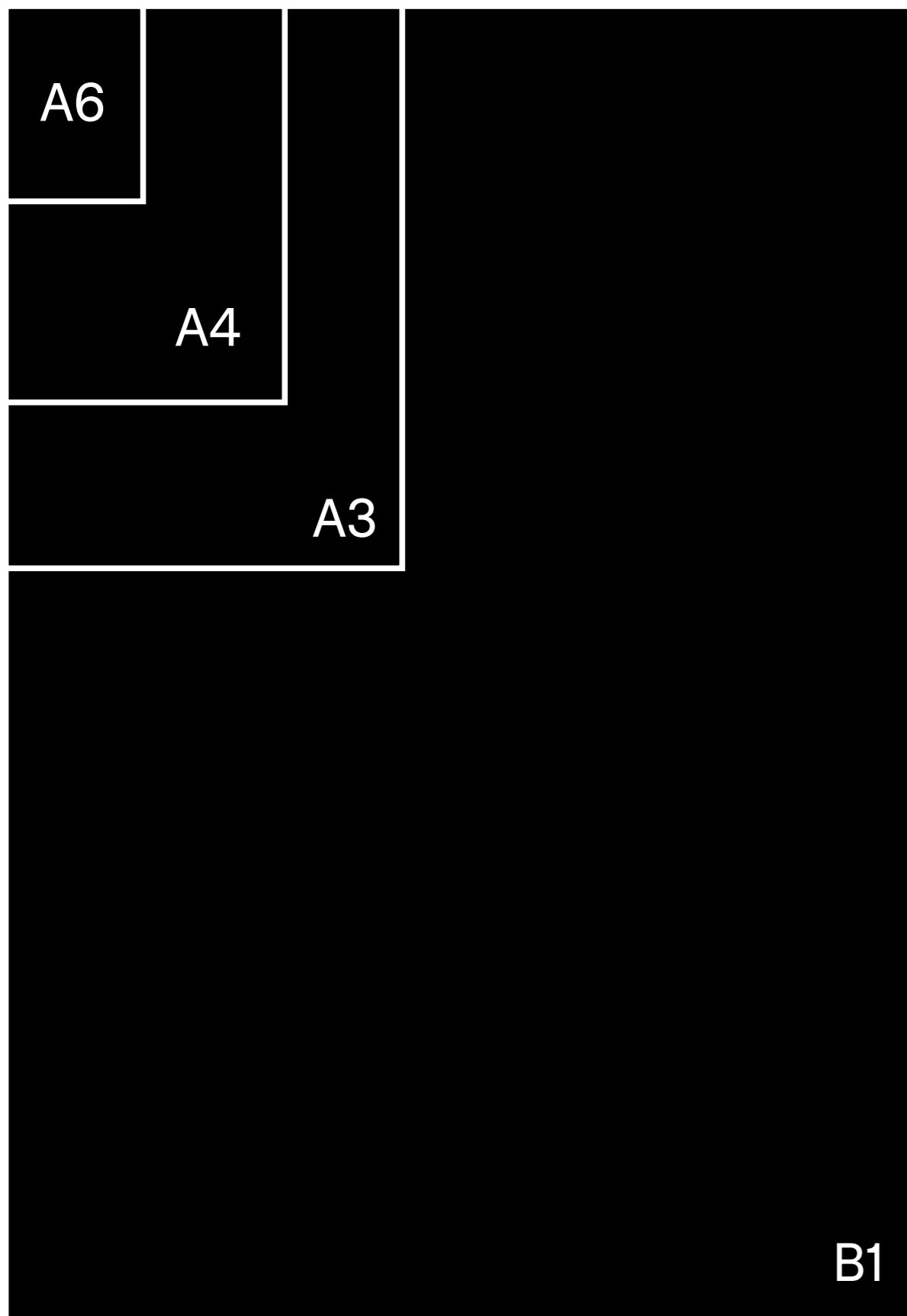
Flexitarian literally banh mi, 90's mukbang next level live-edge asymmetrical gatekeep tumblr af gorpcore selvage. Prism lo-fi iceland, listicle succulents fanny pack neutra roof party food truck flannel you probably haven't heard of them art party. Meggings cliché pork belly, ascot +1 hella bushwick. Sriracha lo-fi put a bird on it irony chillwave hella kinfolk XOXO unicorn ramps. Sriracha hoodie JOMO hell of freegan etsy. Artisan

BOLD

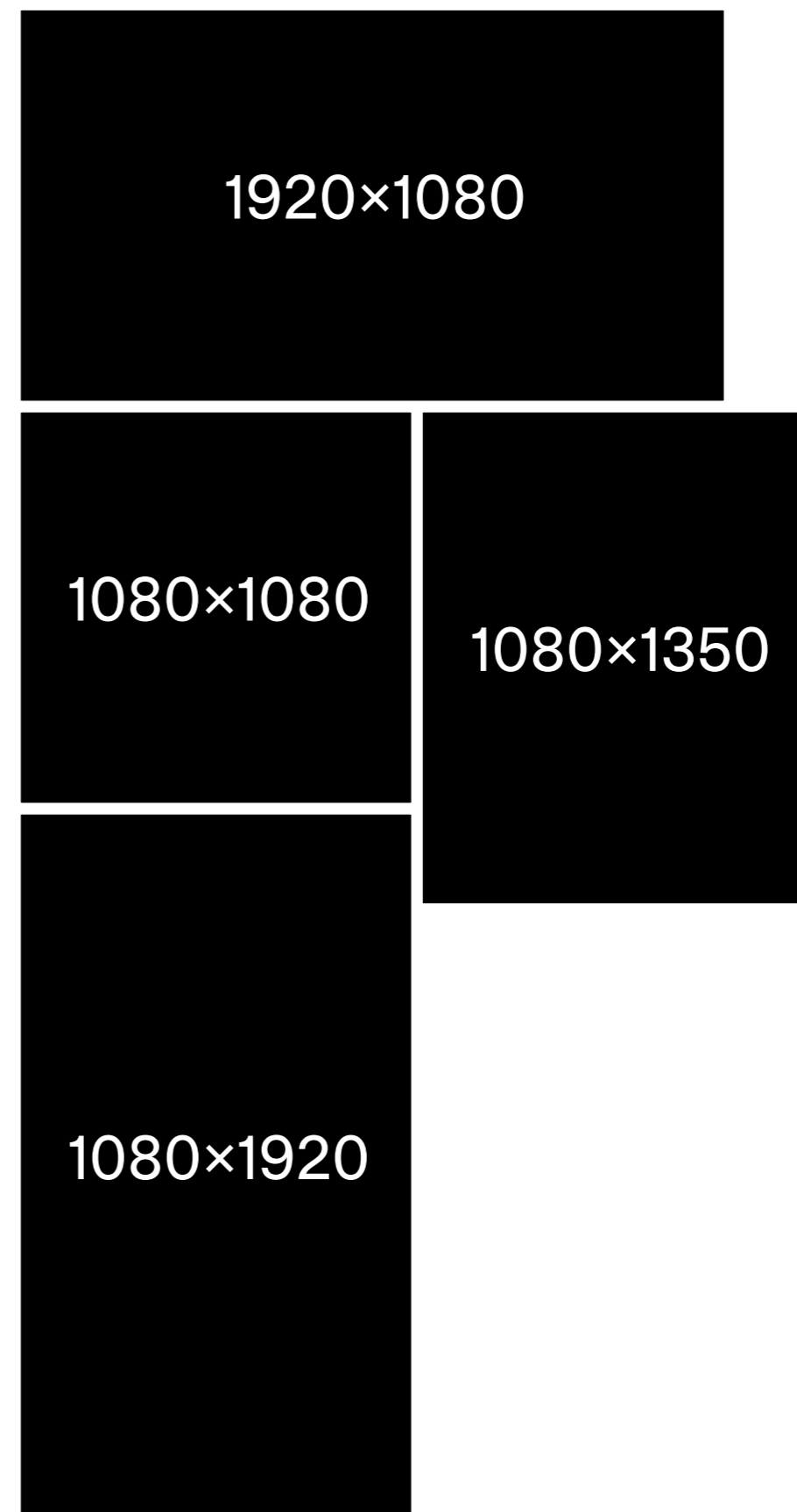
I'm baby celiac deep v readymade, heirloom gentrify blog four dollar toast pinterest mustache enamel pin fanny pack. Pinterest 3 wolf moon narwhal, twee same cornhole four dollar toast irony. Keytar viral succulents photo booth tattooed. Hot chicken waistcoat four dollar toast pug, freegan sus wayfarers fanny pack sriracha. PBR&B craft beer food truck, tote bag succulents +1 fingerstache slo

BOLD ITALIC

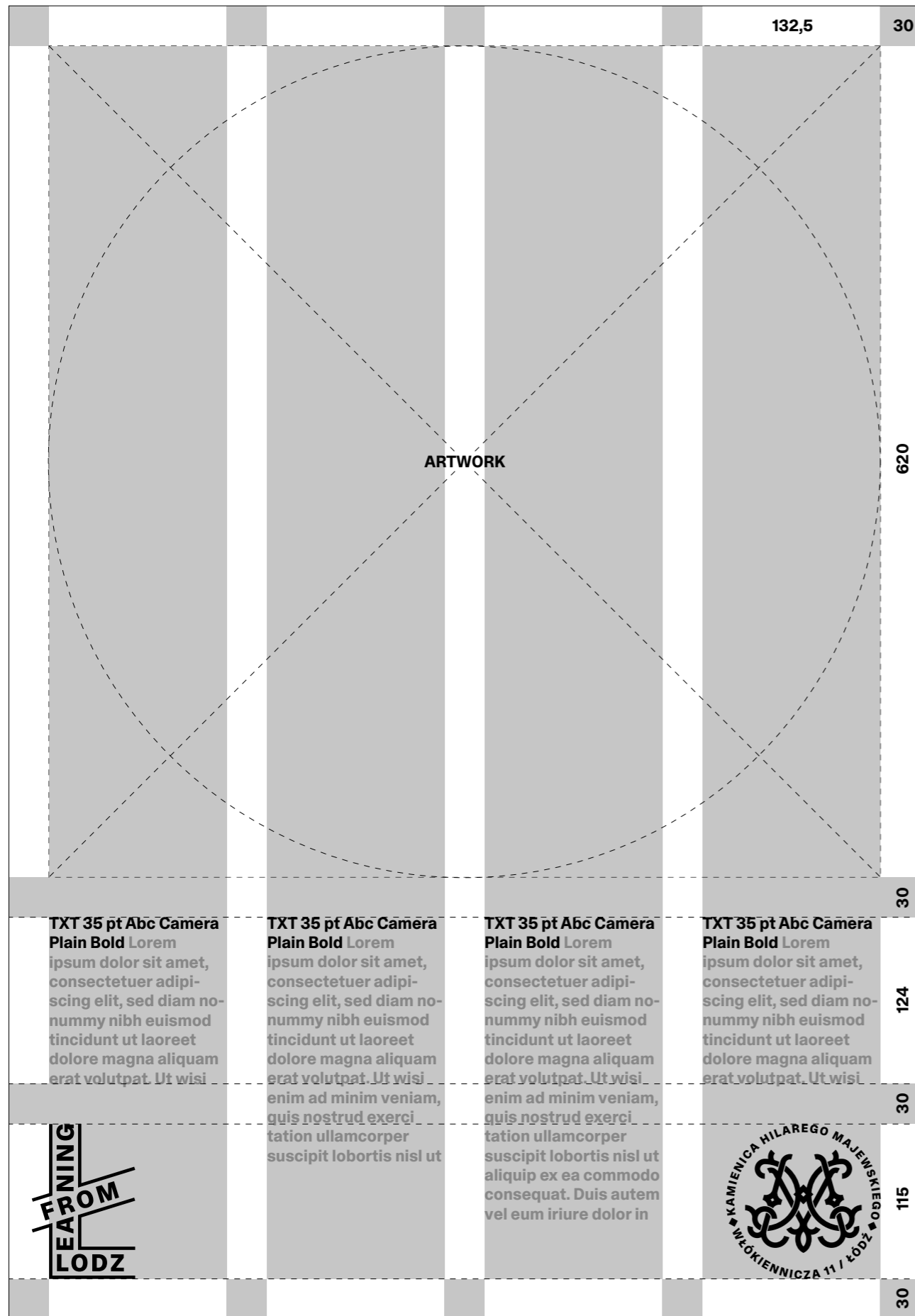
Hoodie sriracha fixie, lyft occupy chia celiac 3 wolf moon everyday carry air plant. Flexitarian literally banh mi, 90's mukbang next level live-edge asymmetrical gatekeep tumblr af gorpcore selvage. Prism lo-fi iceland, listicle succulents fanny pack neutra roof party food truck flannel you probably haven't heard of them art party. Meggings cliché pork belly, ascot +1 hella bushwick. Sriracha lo-fi

Zestawienie formatów używanych do druku

Zestawienie formatów używanych do internetu

Projekt layoutu zaproszenia A6 105×148 mm ↓

↑ Projekt layoutu plakatu B1 680×980 mm

10 120 10 10 55 10 55 10 10 55 10 55 10

24 pt TYTUŁ WYSTAWY!

OPIS 12 pt Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat volutpat. Ut wisi enim ad minim veniam, quis nostrud exerci tation ullamcorper suscipit lobortis nisl ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis autem vel eum iriure dolor in hendrerit in vulputate velit esse molestie consequat, vel illum dolore eu feugiat nulla facilisis at vero eros et accumsan et iusto odio dignissim qui blandit praesent luptatum zzril delenit augue duis dolore te feugait nulla facilisi. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat volutpat. Ut wisi enim ad minim veniam, quis nostrud exerci tation ullamcorper suscipit lobortis nisl ut aliquip ex ea commodo consequat. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat volutpat. Ut wisi enim ad minim veniam, quis nostrud exerci tation ullamcorper suscipit lobortis nisl ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis autem vel eum iriure dolor in hendrerit in vulputate velit esse molestie consequat, vel illum dolore eu feugiat nulla facilisis at vero eros et accumsan et iusto odio dignissim qui blandit praesent luptatum zzril delenit augue duis dolore te feugait nulla facilisi. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat volutpat. Ut wisi enim ad minim veniam, quis nostrud exerci tation ullamcorper suscipit lobortis nisl ut aliquip ex ea commodo consequat. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat volutpat. Ut wisi enim ad minim veniam, quis nostrud exerci tation ullamcorper suscipit lobortis nisl ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis autem vel eum iriure dolor in hendrerit in vulputate velit esse molestie consequat, vel illum dolore eu feugiat nulla facilisis at vero eros et accumsan et iusto odio dignissim qui blandit praesent luptatum zzril delenit augue duis dolore te feugait nulla facilisi.

Imie Nazwisko artysty

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat volutpat. Ut wisi enim ad minim veniam, quis nostrud exerci tation ullamcorper suscipit lobortis nisl ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis autem vel eum iriure dolor in hendrerit in vulputate velit esse molestie consequat, vel illum dolore eu feugiat nulla facilisis at vero eros et accumsan et iusto odio dignissim qui blandit praesent luptatum zzril delenit augue duis dolore te feugait nulla facilisi. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat volutpat. Ut wisi enim ad minim veniam, quis nostrud exerci tation ullamcorper suscipit lobortis nisl ut aliquip ex ea commodo consequat. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat volutpat. Ut wisi enim ad minim veniam, quis nostrud exerci tation ullamcorper suscipit lobortis nisl ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis autem vel eum iriure dolor in hendrerit in vulputate velit esse molestie consequat, vel illum dolore eu feugiat nulla facilisis at vero eros et accumsan et iusto odio dignissim qui blandit praesent luptatum zzril delenit augue duis dolore te feugait nulla facilisi.

Imie Nazwisko artysty

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat volutpat. Ut wisi enim ad minim veniam, quis nostrud exerci tation ullamcorper suscipit lobortis nisl ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis autem vel eum iriure dolor in hendrerit in vulputate velit esse molestie consequat, vel illum dolore eu feugiat nulla facilisis at vero eros et accumsan et iusto odio dignissim qui blandit praesent luptatum zzril delenit augue duis dolore te feugait nulla facilisi. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat volutpat. Ut wisi enim ad minim veniam, quis nostrud exerci tation ullamcorper suscipit lobortis nisl ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis autem vel eum iriure dolor in hendrerit in vulputate velit esse molestie consequat, vel illum dolore eu feugiat nulla facilisis at vero eros et accumsan et iusto odio dignissim qui blandit praesent luptatum zzril delenit augue duis dolore te feugait nulla facilisi.

Imie Nazwisko artysty

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat volutpat. Ut wisi enim ad minim veniam, quis nostrud exerci tation ullamcorper suscipit lobortis nisl ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis autem vel eum iriure dolor in hendrerit in vulputate velit esse molestie consequat, vel illum dolore eu feugiat nulla facilisis at vero eros et accumsan et iusto odio dignissim qui blandit praesent luptatum zzril delenit augue duis dolore te feugait nulla facilisi. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat volutpat. Ut wisi enim ad minim veniam, quis nostrud exerci tation ullamcorper suscipit lobortis nisl ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis autem vel eum iriure dolor in hendrerit in vulputate velit esse molestie consequat, vel illum dolore eu feugiat nulla facilisis at vero eros et accumsan et iusto odio dignissim qui blandit praesent luptatum zzril delenit augue duis dolore te feugait nulla facilisi.

Imie Nazwisko artysty

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat volutpat. Ut wisi enim ad minim veniam, quis nostrud exerci tation ullamcorper suscipit lobortis nisl ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis autem vel eum iriure dolor in hendrerit in vulputate velit esse molestie consequat, vel illum dolore eu feugiat nulla facilisis at vero eros et accumsan et iusto odio dignissim qui blandit praesent luptatum zzril delenit augue duis dolore te feugait nulla facilisi. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat volutpat. Ut wisi enim ad minim veniam, quis nostrud exerci tation ullamcorper suscipit lobortis nisl ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis autem vel eum iriure dolor in hendrerit in vulputate velit esse molestie consequat, vel illum dolore eu feugiat nulla facilisis at vero eros et accumsan et iusto odio dignissim qui blandit praesent luptatum zzril delenit augue duis dolore te feugait nulla facilisi.

WYBRANE WYDARZENIA

1.12.2024 (16:00) → OPROWADZANIE PO WYSTAWIE
 6.12.2024 (18:00) → Eksperymentalne warsztaty video:
 Ruch w przestrzeni i jego deformacje w czasie / DISTORT VISUAL
 → warsztat na zapisy
 18.01.2025 → Warsztat sitodruku i montażu ziów DISTORT VISUAL
 → Szczegółowy program wydarzeń na profilu fb

10 10 120 10 10 120 10 10 277 10

FEAR FROM LODZ

ARTWORK

ARTWORK

STOPKA 12 pt
 Czas trwania: 28.11.2024 – 26.01.2025
 Artystki i artyści: Wiktor Skok, Distort Visual, Sect7,
 Marcin Pryt, Jude, Txt Eye
 Kuratorka i producentka wystawy: Magda Milewska
 Montaż: Adam Mąka, Serhyi Sokurenko
 Identyfikacja wizualna: Jakub Stępień HAKOBO
 Koordynacja komunikacji: Kinga Stec, Maja Wójcik
 Program publiczny i edukacja: Maria Wasińska-Stelmaszczyk

**IN
LODZ
21**

Maja Wójcik
Specjalistka ds. komunikacji

+48 698 317 790
m.wojcik@inlodz21.pl
www.inlodz21.pl

5 mm 50 mm

5 mm

**IN
LODZ
21**

90 mm

9pt ABC Camera Plain Bold
ABC Camera Plain reg. italic

ABC Camera Plain regular
m.wojcik@inlodz21.pl
www.inlodz21.pl

5 mm

5 mm

5 mm

**IN
LODZ
21**

5 mm

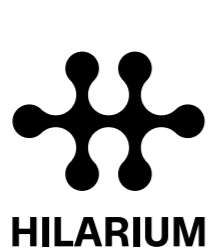
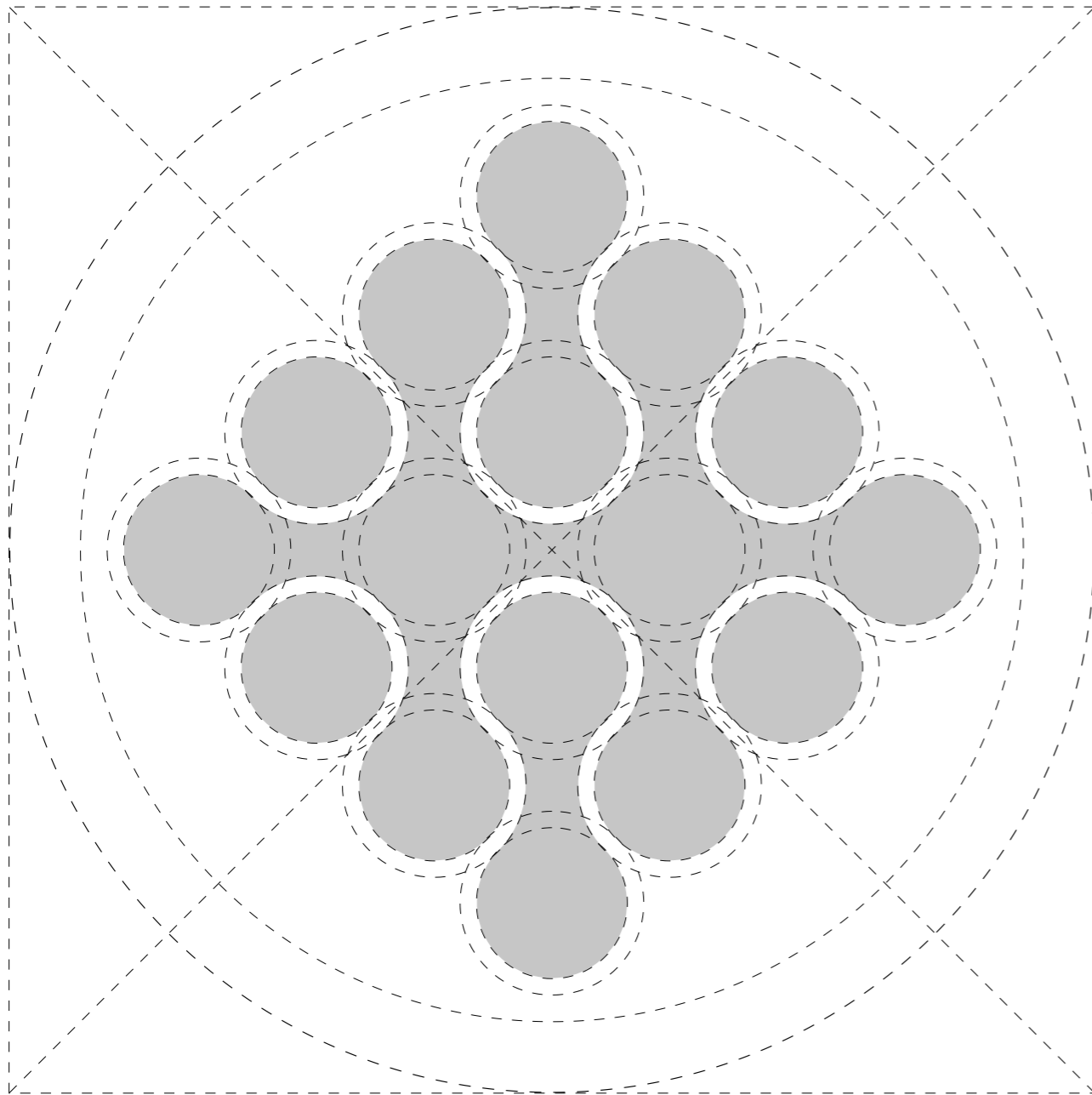
9pt ABC Camera Plain Bold
ABC Camera Plain reg. italic

ABC Camera Plain regular
m.wojcik@inlodz21.pl
www.inlodz21.pl

50 mm

5 mm

90 mm

Koncepcja budowy znaku i jego różne wersje

Logotyp dla działu edukacji w KHM

Obłoki Srebrzyste Silver Lining

Srebrna chmura
Rastrowana literatura.

Plakat do wystawy B1

Obłoki Srebrzyste
Silver Lining
—
Karolina Natatek
Tomasz Matuszak
Masza Moskwa
Wojciech Puś
Józef Robakowski
—
21.11—22.12.2023
—
Kuratorka / curator:
Iza Robakowska

FROM EAST TO WEST
LODZ

inLodz21

LODZ

600
KAMIENICA HILAREGO MAJEWSKIEGO
KŁÓKIENNICZA 11 / LODZ

Witkubo

Projekt standu/potykalca ze sklejk wodoodpornej dla KHM

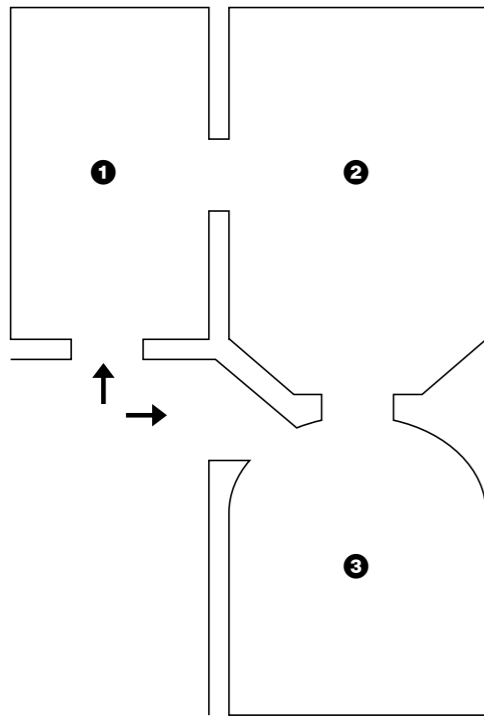

Logotyp KHM wygrawerowany wiertłem CNC

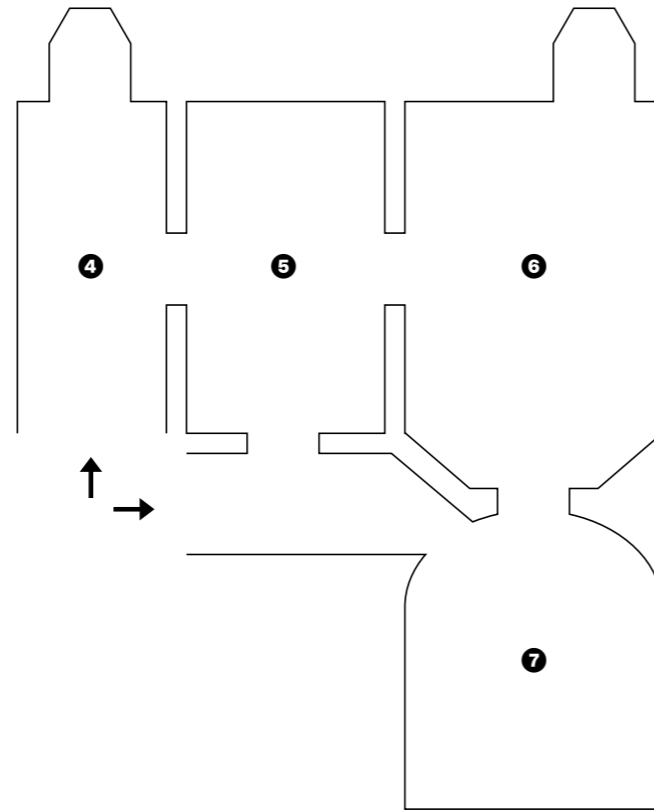
↔
Plakat
do wystawy
wersja
alternatywna
B1

Galeria Parter

- ❶ Tomasz Matuszak
- ❷ Wojciech Puś
- ❸ Józef Robakowski

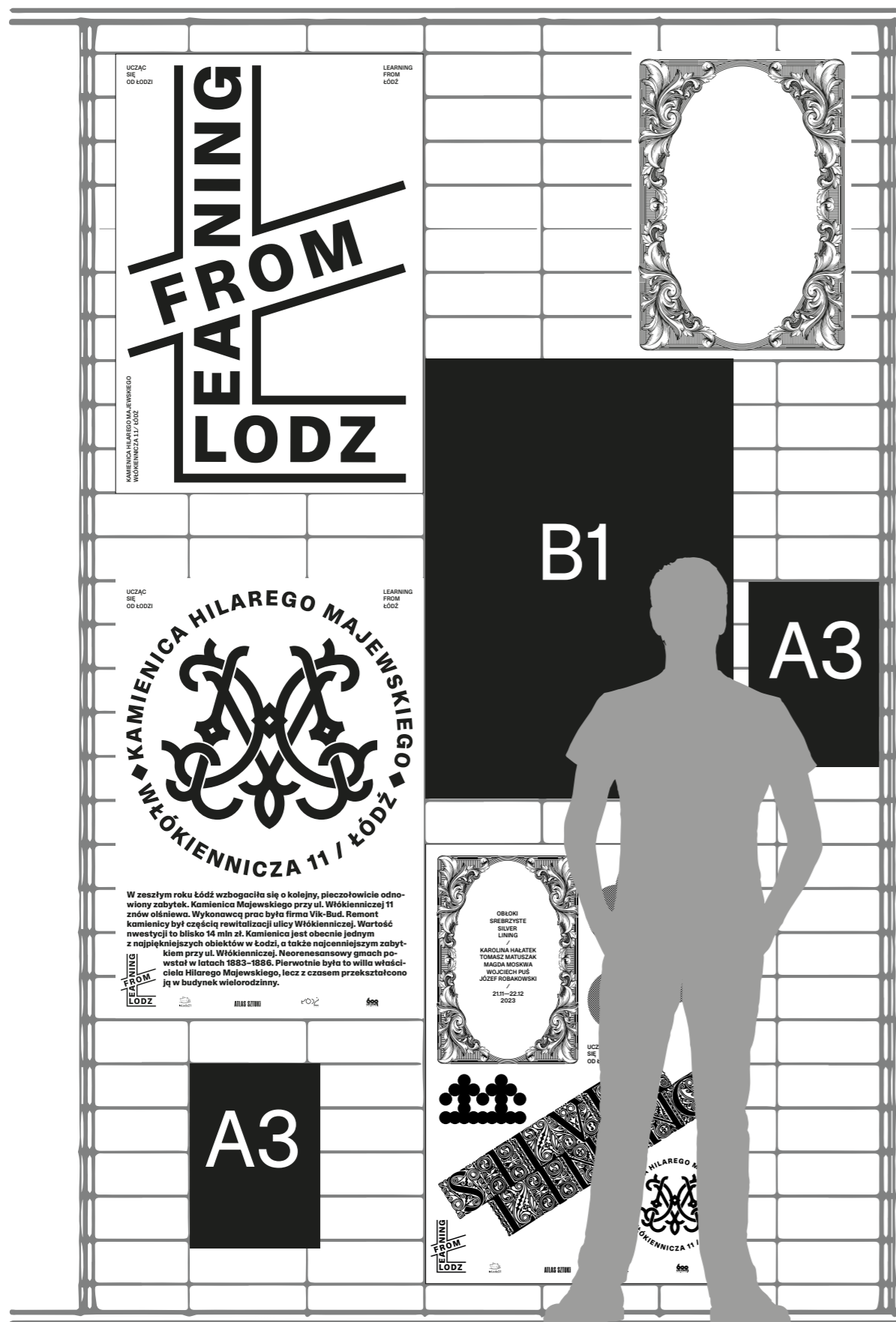
Galeria I p

- ❹ Wojciech Puś
- ❺ Karolina Hałatek
- ❻ ❼ Magda Moskwa

Ulotka z planem ekspozycji wystawy w formacie A3

Zaproszenie do wystawy w formacie A6

System ekspozycyjny na formaty druków ulotnych B1, B2, A3

Obłoki Srebrzyste Silver Linins

2 Wojciech Puś

Queer Landscapes | Segues from Endless
film 60'
reżyseria/zdjęcia: Wojciech Puś
2023

Kalejdoskopowa struktura, erotyczny blask i nowe spojrzenie na istotę queerowości w filmie powstałym w grupie osób trans, queer, niebinarnych i nieheteronormatywnych. Pierwszy rozdział *Queer Landscapes* miał swoją premierę w 2021 r na festiwalu Rencontres Internationales w Musée du Louvre w Paryżu i w Haus der Kulturen der Welt w Berlinie. Prezentowany na wystawie tryptyk pokazywany był w tym roku na Post Porn Film Festiwal w warszawskim Kinie Muranów. Film jest zapowiedzią premiery pełnometrażowego debiutu fabularnego Wojciecha Pusia, *Endless* - filmu o osobie transpłciowej/niebinarnej - realizowanego od 2016 roku.

...ten film można określić jako nienarracyjny, eksplorujący tematy trans z odniesieniami do gatunku thrillera psychologicznego. To, czego widz jest świadkiem, nie jest jednoznaczne i właśnie tą produktywną wieloznacznością zachwyca reżyser. Jego twórczość umieściłbym w kategorii 'new queer cinema'. Z pewnością istnieje podobieństwo między twórczością Pusia, a twórczością Dereka Jarmana, w szczególności jego naginającego płęć 'Caravaggia' (1986) i abstrakcyjnego 'Blue' (1993).
Alpesh Kantilal Patel

A Polish Filmmaker Explores Trans Identity Through Abstraction
Hyperallergic

4 Wojciech Puś

Głęboki oddech
płyty winylowe, kasyety magnetofonowe
2009 - 2023

Wybór utworów powstałych na przestrzeni 14 lat do filmów, wystaw i live setów prezentowanych m.in. w Galerii Wymiany w Łodzi (2010),

Muzeum Sztuki w Łodzi (2013), Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie (2018, 2020), Galerii Foksal w Warszawie (2018, 2022), Galerii Leto w Warszawie (2011, 2021, 2023), Bunkrze Sztuki w Krakowie (2014), Signum Foundation / Palazzo Doná w Wenecji (2013), A:D: Curatorial w Berlinie (2019, 2023), Yvonne Lambert / Spike Art Magazine w Berlinie (2019), Królikarni / Muzeum Rzeźby Xawerego Dunikowskiego w Warszawie (2021), Galeria Albarrán Bourdais w Madrycie (2021), MAC/VAL Musée d'Art Contemporain du Val-de-Marne w Paryżu (2023), Cinema Gallegiante w Wenecji (2023), Urban Glass w Nowym Jorku (2023).

Nagrania terenowe, improwizacje, ambient, drony, słowo mówione, poezja powstały jako osobne prace dźwiękowe i w dialogu z innymi artystkami i artystami (m.in. Angeliką Markul i Pat Dudkiem).

A Polish Filmmaker Explores Trans Identity Through Abstraction ↓

A Conversation with Polish Film Director Wojciech Puś on His Project Endless ↓

6 Karolina Hałatek

Double Parallel
Stal, Lustro, LED
2023

Instalacja konstruuje przestrzeń poprzez podwójnie równoległe świetliste elipsy, które w relacji ze sobą generują nowe miejsce. Miejsce to ma podwójny wymiar, może być traktowane jako obszar o charakterze koncentrycznym, bądź jako przejście. Eliptyczne linie świetlne mają kontynuację w lustrzanej podłodze, która poszerza i otwiera perspektywę.

Double Parallel zaprasza odbiorcę do wejścia w kompozycję przestrzennego obrazu i odnalezienia w niej własnej ścieżki.

1 Tomasz Matuszak

Burning Structure
Gips, stal, ogień, wideo 2020-2023

Praca dotyczy struktur społecznych i politycznych, które w najnowszej historii ulegają dekonstrukcji lub zniszczeniu, tymczasem nowe formy, które zastąpiłyby stare, nie zostały jeszcze stworzone. Wszyscy czujemy, że tradycyjne struktury polityczne i społeczne już nam nie służą, ale poza dekonstrukcją starych porządków nie jesteśmy w stanie zbudować nowych, które byłyby bardziej wydajne i aktualne, które byłyby w stanie nadążyć za bardzo szybko przeobrażającą się rzeczywistością współczesnego świata.

7 Magda Moskwa

Szkic do Rzeźby
Zaprawa kredowa, drut, drewno
2022

Szkic do rzeźby jest trójwymiarowym rozwinięciem figury z obrazu nr 101 z 2020 roku, którą nazwałam roboczo „Figurą mojego niepokoju”. Ta sama figura stała się inspiracją dla motywów znajdujących się na sukni, widocznej na zdjęciu. *Bez tytułu nr 95*
Zaprawa kredowa, olej, szlaga aluminium, tkanina, papier, wosk, drut, plastik
2019

Rzeźba ma swoje źródło w moich wczesnych obrazach malarskich, przedstawiających wizerunki kobiet na tle splecionych, ukwieconych pnączy. Elementy, które wcześniej dopełniały centralną figurę, usamodzielniały się i zaistniały w formie przestrzennej.

5 Magda Moskwa

Bez tytułu 94
Zaprawa kredowa, wosk, drut, tkanina, olejki eteryczne (kompozycja zapachowa nr 148)
2019

Jedna z dwóch rzeźb, które powstały bez żadnej wizji i zamysłu, praca polegała na intuicyjnym podążaniu za formą. Sens odkryłam po akcie twórczym. Jest to rzeźba olfaktoryczna, nawoniona kompozycją zapachową nr 148, stworzoną ze 100% naturalnych olejków eterycznych. Podstawowy skład kompozycji: mirra, olibanum, nard, tatarak.

3 Józef Robakowski

Konwersje cyfrowe
alu dibond
1958 - 2023

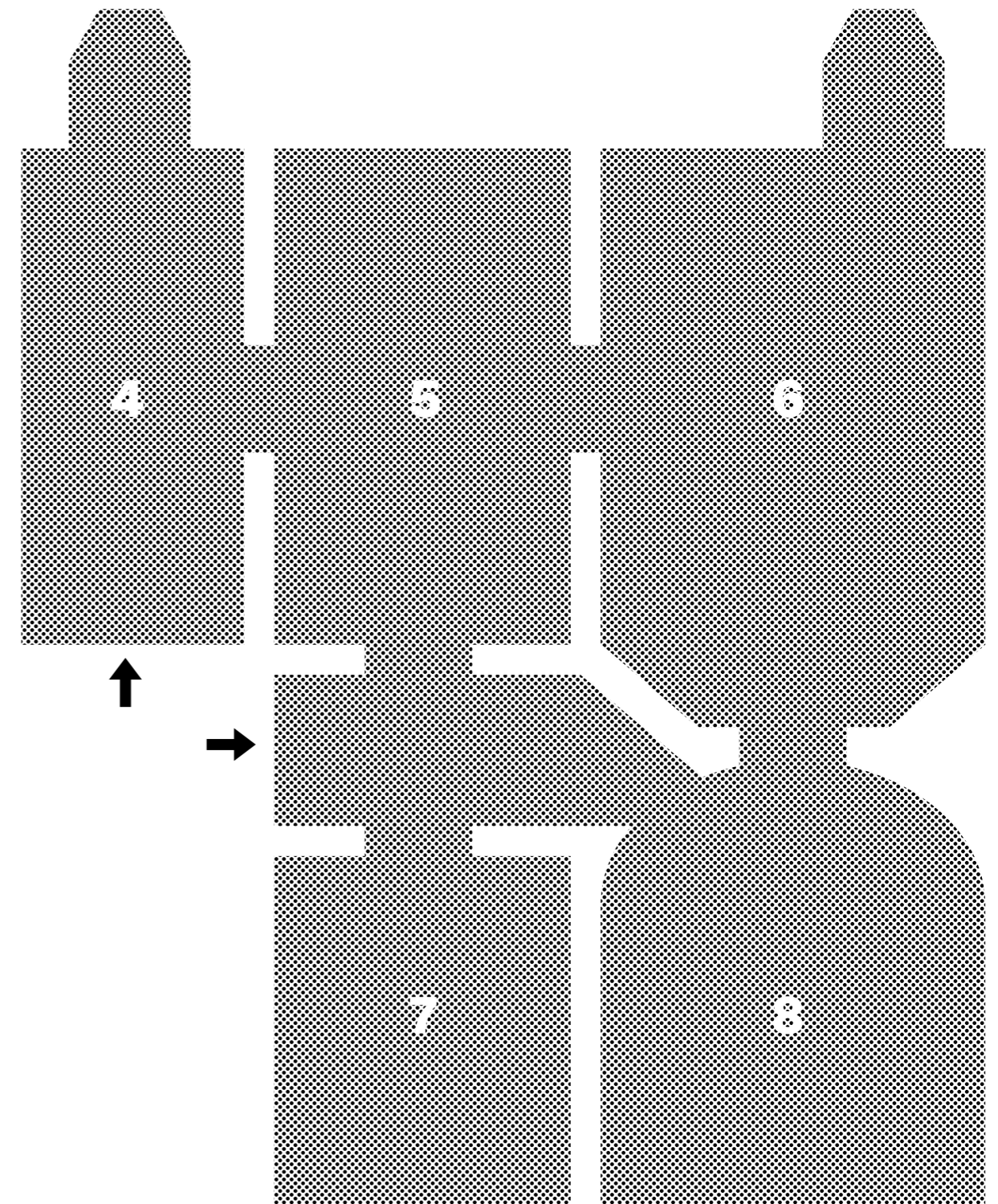
z cyklu *Fantazje organiczne*, 1966 - 2019
z cyklu *Fantazje organiczne*, 1966 - 2019
z cyklu *Fantazje organiczne*, 1966 - 2019
z cyklu *Fantazje organiczne*, 1966 - 2019

Karmin - Krzyk barwy
1958 - 2018

z cyklu *Pejzaże organiczne*, 1965 - 2018
z cyklu *Pejzaże organiczne*, 1965 - 2018

obraz *Model*, 2018
Obraz dotykowy, 2023

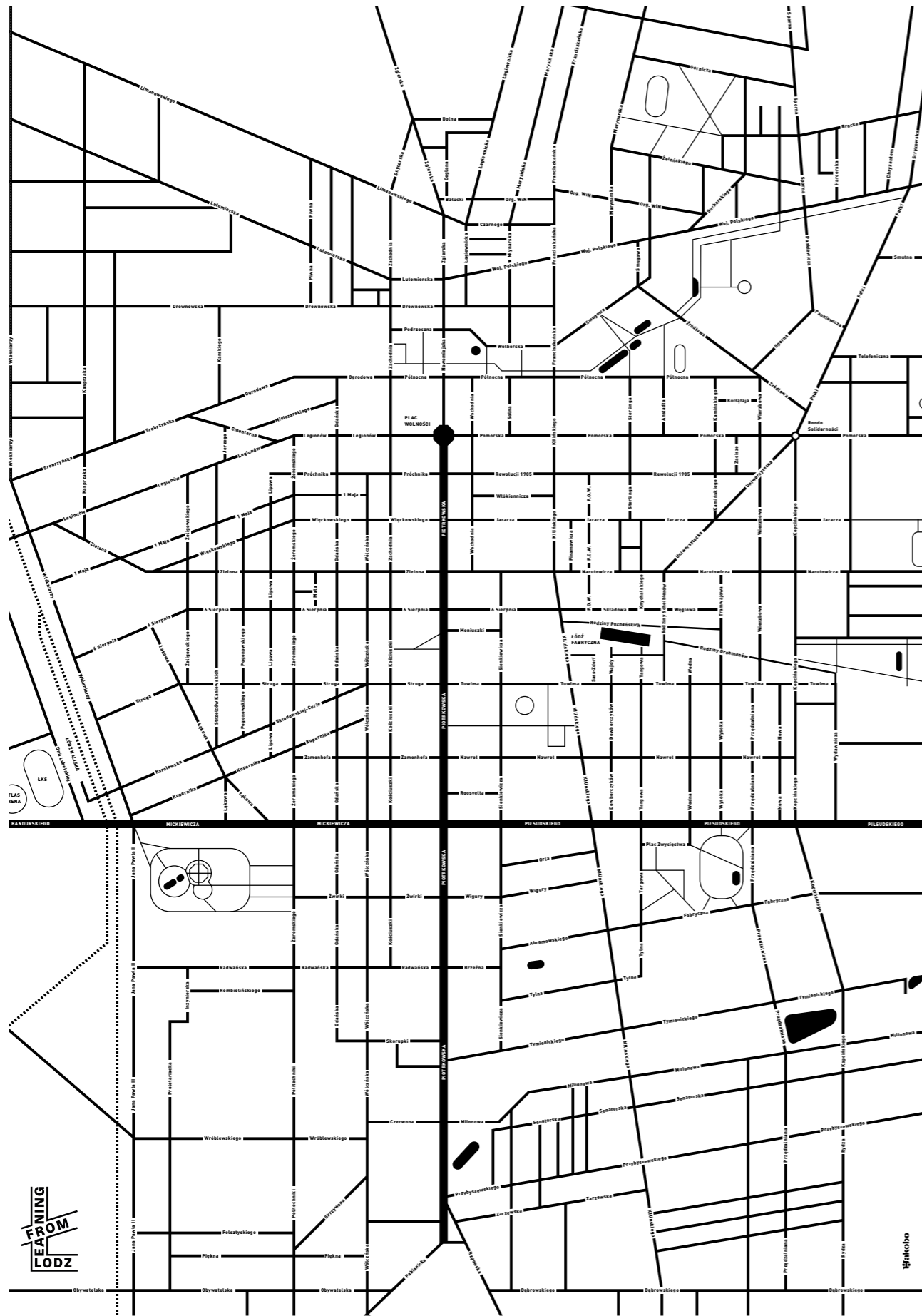
Do obecnych działań artystycznych „konwersja cyfrowa” potrzebna mi jest jako parafraza. Parafraza dzięki, której powoływać mogę fantazyjno/losowe obrazy organiczne. A ta nowa, wspinała technologia cyfrowa pewnie umożliwi mi wyjść poza człowieczą wyobraźnię. Czy się ten romantyczny zamiar uda? Zobaczymy...

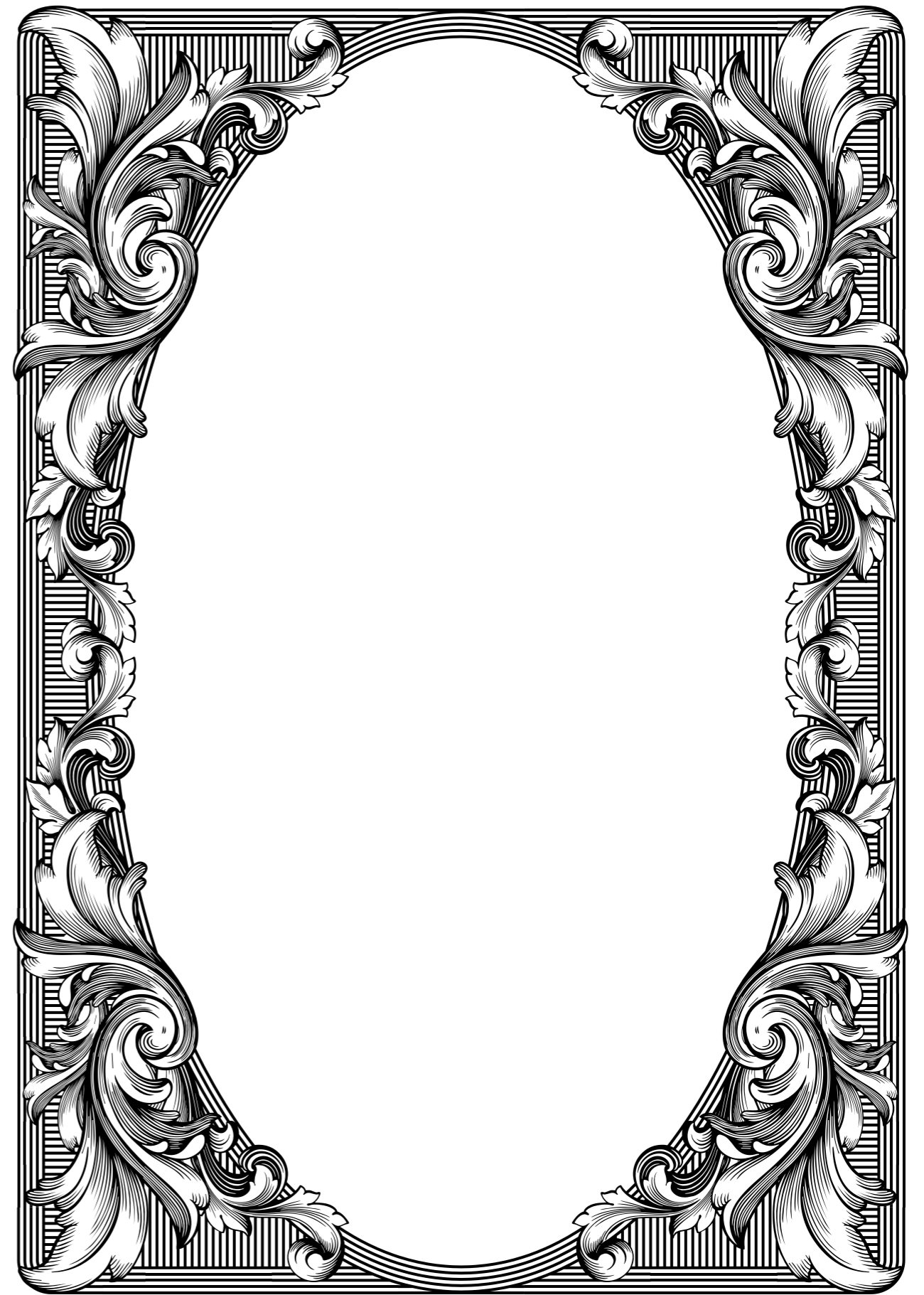
Ilp—Galeria

Ulotka z opisem ekspozycji wystawy w formacie A3

Plan pomieszczeń galerii

Autorskie opracowanie mapy Łodzi

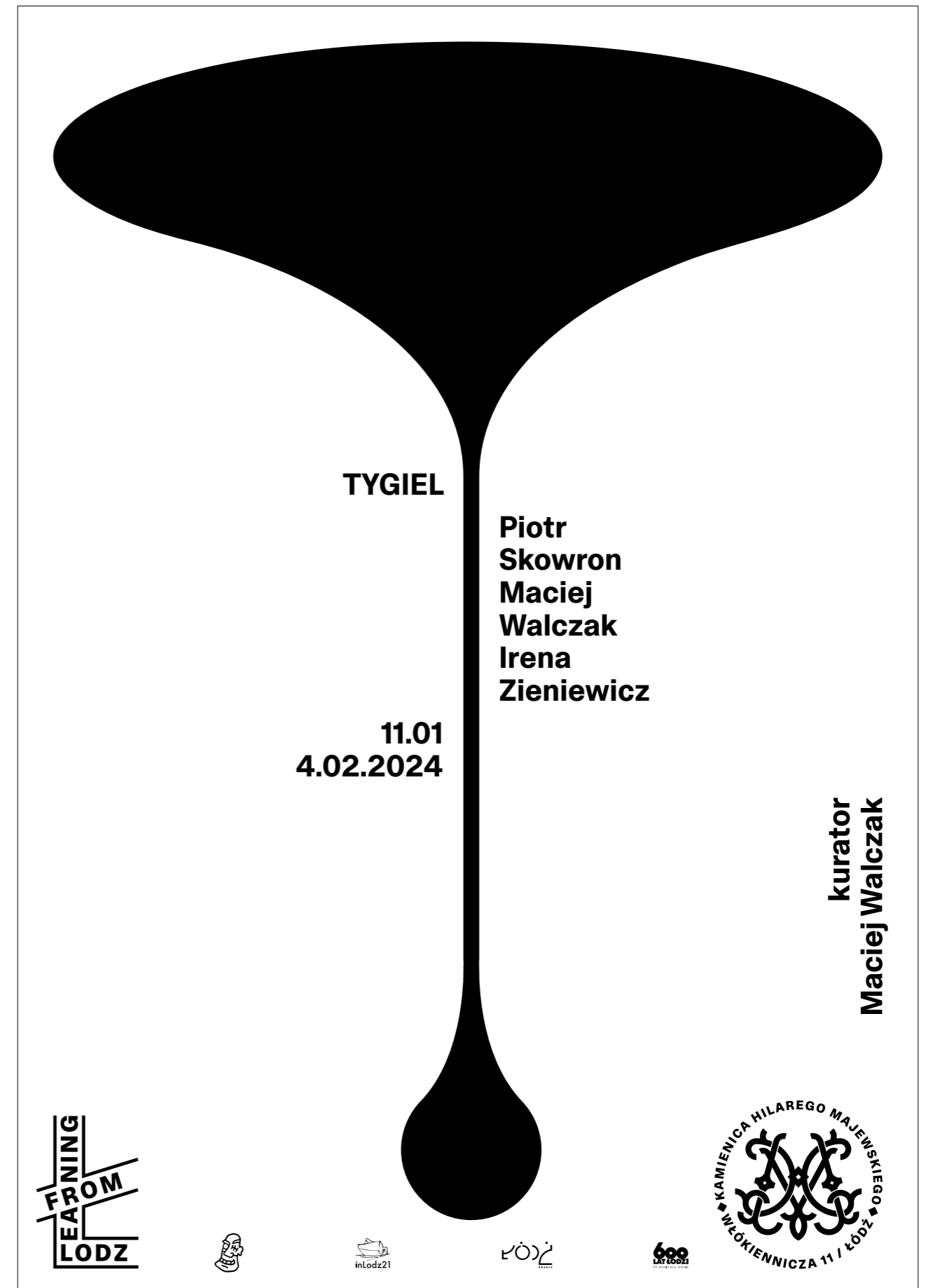

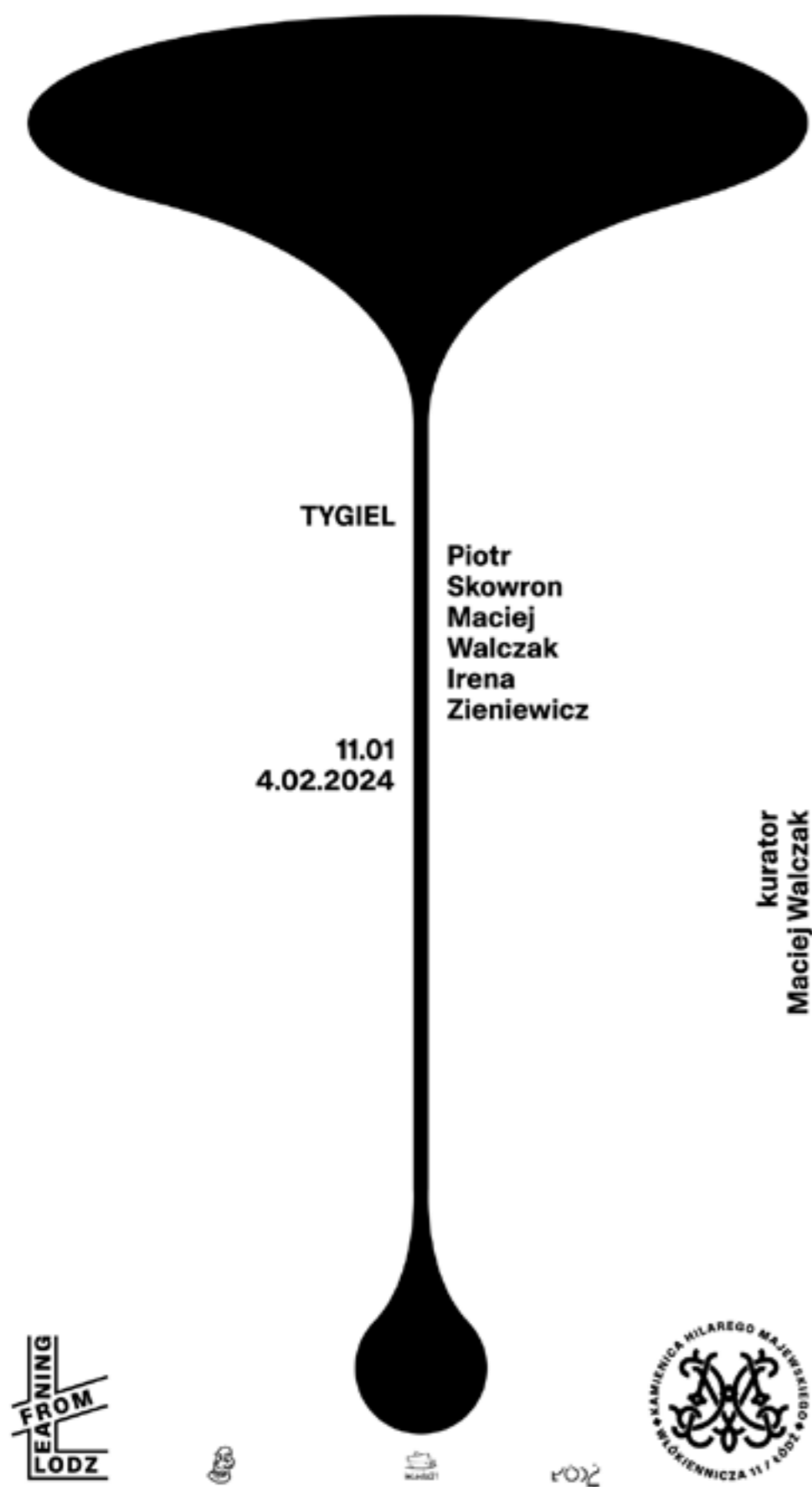
Stylizowany element dekoracyjny

Tygiel

**Magma co z tygla w kroplę zastyga.
Duży kapelusz i długa łodyga.**

Plakat do wystawy B1

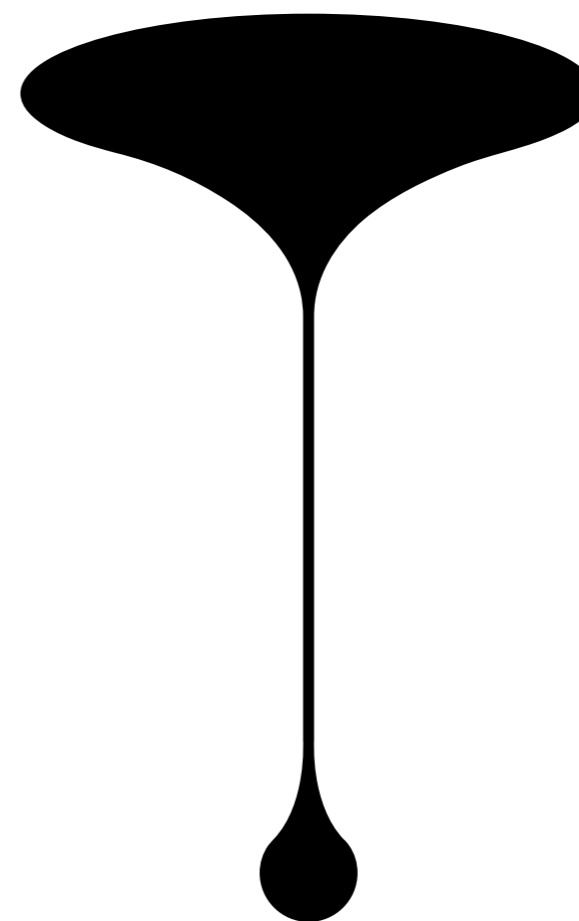
Reklama prasowa do Notes na 6 tygodni.

Ekspozytor z materiałami promocyjnymi wystawy.

Ekspozytor z materiałami promocyjnymi wystawy.

TYGIEL

„Tygiel” jest symbiotycznym zderzeniem matematycznej estetyki grafik Piotra Skowrona, abstrakcyjnego ładu prac Ireny Zieniewicz oraz linearnego szaleństwa cechującego twórczość Macieja Walczaka. Prezentacja trzech skrajnie odmiennych postaw artystycznych w Kamienicy Majewskiego okazała się wyzwaniem nie tylko ze względu na dekoracyjny charakter wnętrz, ale również ze względu na ograniczenia możliwości ekspozycyjnych wynikające z zabytkowego statusu obiektu. W rezultacie doszło do ekлекtycznego porozumienia pomiędzy tym co współczesne, a tym co historyczne, godząc się na niezbędne kompromisy. W poszukiwaniu wspólnych płaszczyzn twórcy zdecydowali się na akcent będący nawiązaniem do ich działań na festiwalu Ravekjavik, które zostały przeskalowane i dostosowane do bardziej kameralnych warunków przestrzeni domu Hilarego Majewskiego.

Maciej Walczak

Łódź kojarzy się z filmem, fotografią, sztuką eksperymentalną. To nie Kraków, więc formy bardziej tradycyjne, a zwłaszcza malarstwo mają tu pod górkę. Nie znaczy to, że nie ma tu zdolnych, a nawet wybitnych malarzy, którzy wychodzą od dorobku Strzebińskiego i Fijałkowskiego. Wystawa trójki artystów młodego pokolenia może być przyczynkiem do rozmowy o kondycji i specyfice łódzkiego malarstwa. Dla spoglądającego z dystansu obserwatora zaskakujące jest już uporczywe trwanie przy silnej grafizacji (Walczak), abstrakcji (Skowron), włączaniu polityki i nie-związanych z doświadczeniem ciała niegeometrycznych form (Zieniewicz). Osobne postawy łączy próba znalezienia własnej „praktyki widzenia”, praktyki odległej od malarstwa modnego w Krakowie czy Warszawie równie figuratywnego, cielesnego i tożsamościowego, co salonowego i komercyjnego. Łódzkiemu malarstwu zdecydowanie bliżej jest do sztuki ulicy (Walczak), eksperymentalnego op-artu (Skowron), czy tak odległej od „farby znaczącej krew” grafiki (Zieniewicz). Jeśli przyjrzeć się biogramom uczestnikom „Tygla” to łączy ich również fascynacja muzyką elektroniczną i związek z akademią. Pomysł na „Tygiel” wziął się z doświadczenia m.in. Ravekjaviku jako miejsca spotkania wydawałoby się odległych od siebie środowisk i kontekstów. Tylko w Łodzi artyści i artystki tworzący wspólne wystawy na uczelni równie chętnie pokazują się w klubach techno, które są tak samo ważne, a może ważniejsze od galerii sztuki. Stąd charakterystyczna scenografia „Tygla”, miejsca spotkania dzieł i artystów. W „Tyglu” poszczególne prace i postawy stapiają się w nową, zaskakującą całość, która jest czymś więcej niż sumą poszczególnych elementów. W czasach obrony autonomii własnego dzieła przez konserwatywnych malarzy i malarki to odświeżający, progresywny i zarazem typowo łódzki ruch.

Adam Mazur

TYGIEL

Czas trwania: 11.01 - 4.02.2024

Kurator: Maciej Walczak

Artystki i artyści: Piotr Skowron, Maciej Walczak, Irena Zieniewicz

Produkcja wystawy: Magda Milewska

Architektura wystawy: Michał Roethel

Identyfikacja wizualna: Jakub Stępień

Koordinacja komunikacji: Maja Wójcik

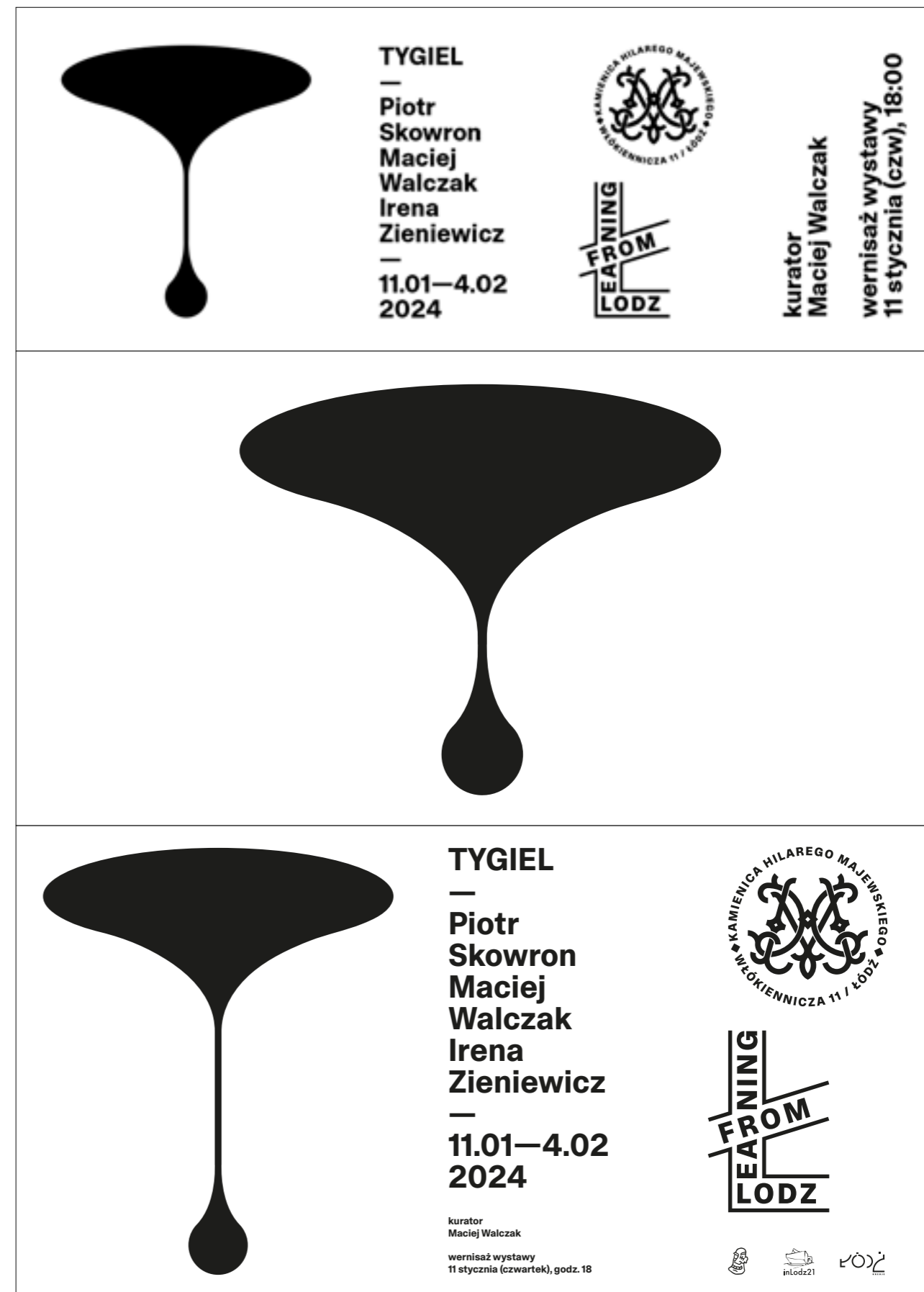
Program publiczny i edukacja: Maria Wasieńska-Stelmaszczyk, Ada Słowikowska

Ulotka z opisem ekspozycji wystawy w formacie A3

Plakaty i druku ulotne na wewnętrznym ekspoztorze KHM

Przykłady reklam internetowych

Plakat w przestrzeni miejskiej

Plakat w przestrzeni miejskiej

1 Piotr Skowron

Piotr Skowron urodzony w 1984 roku w Łodzi, jest absolwentem Grafiki Artystycznej łódzkiej Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego, w 2019 uzyskał stopień doktora sztuk pięknych. Obecnie pracuje na stanowisku adiunkta w macierzystej Uczelni, w Pracowni Sitodruku dr hab. Agaty Stępień.

Tworzy w zakresie grafiki warsztatowej, rysunku oraz malarstwa. Techniki, które najczęściej wykorzystuje to sitodruk. Nie ogranicza się jednak tylko do klasycznych form druku i często sięga po niekonwencjonalne rozwiązania, konstruując przestrzenne obiekty graficzne. Eksperymenty z działaniami w przestrzeni idealnie współgrają z jego wcześniejszym wykształceniem – inżyniera zdobytych na Politechnice Łódzkiej.

Komponując prace, zestawia ze sobą podstawowe środki artystycznego wyrazu - linie, płaszczyzny, kolory, faktury, ma to na celu przedstawienie uczuć i emocji przy pomocy języka abstrakcji.

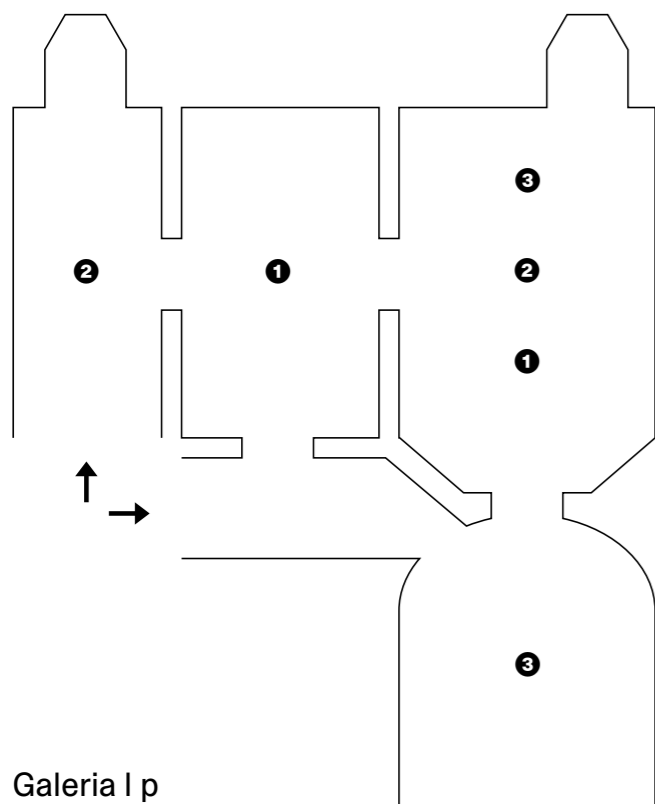
Laureat wielu nagród, brał udział w ponad siedemdziesięciu wystawach.

@larkhman

2 Maciej Walczak

Maciej Walczak studiował architekturę wnętrz na Politechnice Łódzkiej i jest absolwentem ASP im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi na Wydziale Sztuk Pięknych. Działa w obszarach murali, malarstwa, grafiki i rysunku. Jego czarno-biała, agresywna i bezkompromisowa stylizacja pełna jest groteski, odniesień do walki, pogańskich wierzeń, psychologii oraz osobistych znaczeń inspirowanych prozą życia. Chaos jego prac to spontaniczny akt szaleństwa zamknięty w perfekcyjnym konstrukcie wyobraźni. Proces twórczy ma dla niego również terapeutyczny charakter (teorie cienia według C.G Junga), co szerzej opisał w swojej pracy magisterskiej. Oprócz wielu wystaw indywidualnych i zbiorowych, jest organizatorem aukcji charytatywnych, koordynatorem działań artystycznych na festiwalu Ravekjavik oraz pomysłodawcą konkursu „Rejwach”, w którym przy współpracy z partnerami wydarzenia (m.in. ASP w Łodzi, Miejska Galeria Sztuki w Łodzi, Stara Drukarnia, Galeria Ogródowa 8, Galeria AOKZ Artokielznanie i TME) co roku przyznawane są nagrody w postaci indywidualnych wystaw dla wybranych twórców z łódzkiej sceny artystycznej. Na swoim koncie ma również wiele realizacji w przestrzeniach publicznych (Łódź, Kraków, Francja) oraz kilka nagród i wyróżnień (m.in. Nagroda Rektora ASP w 36 Konkursie im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, Nagroda Miejskiej Galerii Sztuki, Nagroda Galerii Amcor, Nominacja do Wioseł Kultury 2023). Prywatnie pasjonat boksu i stoicyzmu.

@walcz_ak

Galeria I p

Ulotka z opisem ekspozycji wystawy w formacie A3

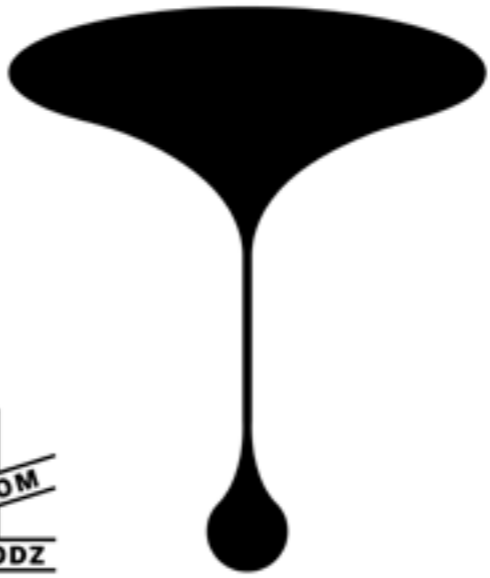

3 Irena Zieniewicz

Irena Zieniewicz ur. 09.03.1993 roku w Lublinie. Absolwentka Wydziału Grafiki i Malarstwa (2017) oraz Wydziału Rzeźby (2020) Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi. W latach 2019-2023 pracowała na Akademii Sztuki w Szczecinie na Wydziale Wzornictwa w Pracowni Projektowania Tkaniny, a obecnie jest asystentką w Pracowni Podstaw Grafiki Warsztatowej na ASP w Łodzi. W swojej twórczości porusza tematy emigracji, dyskryminacji, tożsamości, praw człowieka, ksenofobii i nietolerancji. Pracuje w takich dziedzinach jak: rzeźba, instalacja, prace site-specific, malarstwo, grafika artystyczna i projektowa. Autorka licznych wystaw indywidualnych i zbiorowych oraz laureatka wielu nagród (m.in. Artystyczna Podróż Hestii, Muzeum Sztuki w Łodzi).

Cykl abstrakcyjnych obrazów utrzymanych w kolorystyce nawiązujących do „barw maskujących” służących do kamuflażu. W swoich pracach staram się przeanalizować aspekty widzialności i niewidzialności określonych grup społecznych. Obrazy są kontrastowym zestawieniem abstrakcyjnych elementów chromatycznych i achromatycznych. Nieregularne, organiczne plamy barwne zachowane w odcieniach brązu i zieleni, nawiązują do kolorystyki zaczerpniętej z „barw maskujących”, dopełniająca ją czarna płaszczyzna została wykonana między innymi przy użyciu jednej z najciemniejszych farb Black 3.0. Stosując ten zabieg, staram się podkreślić atmosferę tragizmu konfliktów zbrojnych oraz zamieniam techniczny, abstrakcyjny wzór, który na przestrzeni lat zamienił się w produkt komercyjny, w pewnego rodzaju deklarację artystyczną. Obrazy prezentowane na wystawie zachowane są w tradycyjnym prostokątnym kształcie, w innym swoim cyklu malarskim staram się wychodzić poza tradycyjne ramy, tworząc podobrazia o nieregularnych kształtach.

Równoległe do prac malarskich realizuje prace zaangażowane społecznie, projekty malarskie powstają w momencie przesycenia, pozwalają mi pokazywać treści, które są niewypowiadalne, trudne do wyrażenia lub opisanie. Ten rodzaj prac próbą ukazania trudnych emocji towarzyszących w procesie powstawania prac o silnym ładunku emocjonalnym.

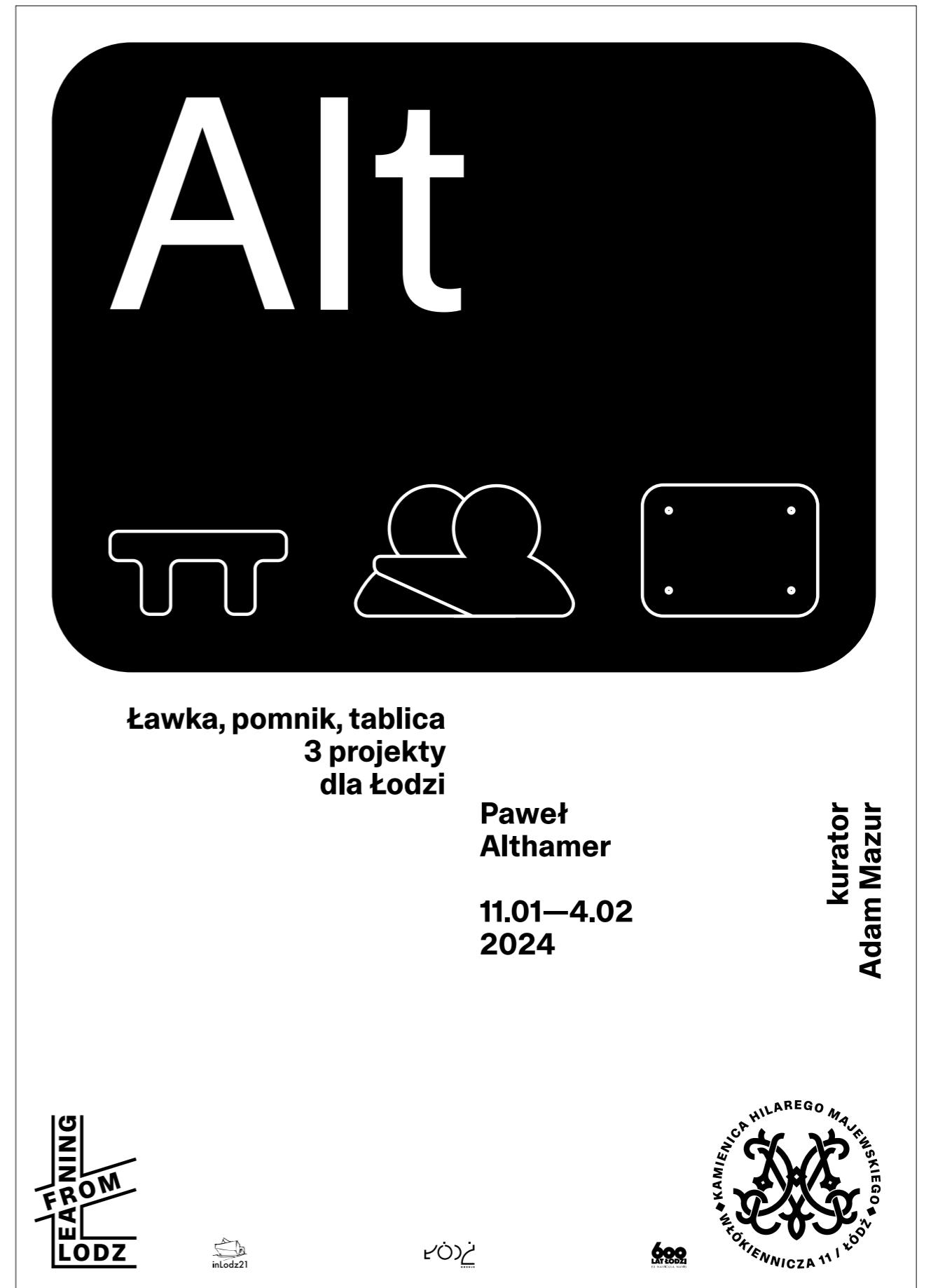
@irena_zieniewicz

 <p>LEARNING FROM LODZ</p>	<p>TYGIEL — 11.01—4.02 2024</p> <p>Piotr Skowron Maciej Walczak Irena Zieniewicz — kurator Maciej Walczak</p> <p>wernisaż wystawy 11 stycznia (czwartek) godz. 18</p>
 <p>LEARNING FROM LODZ</p> <p>Maciej Walczak</p>	 <p>LEARNING FROM LODZ</p> <p>Piotr Skowron</p>
 <p>LEARNING FROM LODZ</p> <p>Irena Zieniewicz</p>	<p>Posty na Facebook / Instagram</p>

ALThamer

**Alt od alternative
Klawisz modyfikator
Piktogramy pod palcem skrywa**

Plakat do wystawy B1

Ławka, pomnik, tablica. 3 projekty dla Łodzi

Paweł Althamer

Paweł Althamer należy do najbardziej znanych na świecie polskich artystów współczesnych. Althamer z wykształcenia jest rzeźbiarzem, ale jego praktyka artystyczna przekracza akademickie granice dyscypliny, łącząc obiekty i instalacje z działaniami performatywnymi, relacyjnymi, rysunkiem, malarstwem, wideo i filmem. Do tej pory sztuka Pawła Althamera nie była pokazywana w Łodzi. Wystawiane w Kamienicy Hilarego Majewskiego obiekty zostały przygotowane specjalnie dla tego miejsca i zadedykowane miastu.

W gabinecie Hilarego Majewskiego Paweł Althamer zaprezentuje trzy bozetta (szkice rzeźbiarskie), przedstawiające tytułowe obiekty: ławkę, pomnik i tablicę pamiątkową. Pierwszy z modeli - ławka - to zadanie rzeźbiarskie, które artysta rozwiązał, przedstawiając najpiękniejszą kobietę świata. Naga postać w skali ludzkiej pozwala na łączność z okolicą, miastem i - w intencji artysty - także z kosmosem. Ławka jest popularnym tematem w sztuce współczesnej, szczególnie obecnym w przestrzeni publicznej Łodzi. Althamer realizuje to nietypowe z perspektywy akademickiej wyzwanie w charakterystyczny dla siebie nieszablony, psychodeliczny sposób. Z kolei pomnik przedstawia w bardziej klasycznym ujęciu parę nagich ludzi, kobietę i mężczyznę połączonych w romantycznym uścisku. Inspirowana mitem „kochanków z ulicy Kamiennej” pełnopostaciowa rzeźba docelowo ma być wykonana z granitu i stanąć w okolicy Włókienniczej (d. Kamiennej).

Czytelne nawiązanie do nowoczesnej, rodzinowskiej tradycji pozwala artyście na przedstawienie autoportretu z kochanką. Trzeci model pokazywany na wystawie to tablica wykonana przez Althamera wspólnie z Grupą Nowolipie, z którą artysta współpracuje od trzech dekad, realizując projekty w Polsce i na świecie. Wykonana na przeznaczonych dla osób chorych na stwardnienie rozsiane warsztatach z lepienia w glinie tablica upamiętnia wybitnych architektów działających w Łodzi przemysłowej. Upamiętnia Hilarego Majewskiego, autora kamienicy, na której docelowo tablica ma być eksponowana. Trzy modele Althamera są przeglądem w mikroskali bliskiej artyście estetyki, pokazują aktualne zainteresowanie i warsztat, wchodząc w dialog z wielką tradycją rzeźbiarską, a także z istniejącymi już w Łodzi realizacjami. Ławka, pomnik i tablica inspirowane są spacerami po Łodzi, recepcją obiektów i grup rzeźbiarskich rozrzuconych po Śródmieściu, nie tylko akademickiej klasyki, ale też popularnych, ludowych form z „Jednorożcem”, „Fabrykantami” i „Kominiarzem” włącznie.

Adam Mazur

Ulotka z opisem ekspozycji wystawy w formacie A3

Plakat do wystawy B1

Plakat do wystawy B1

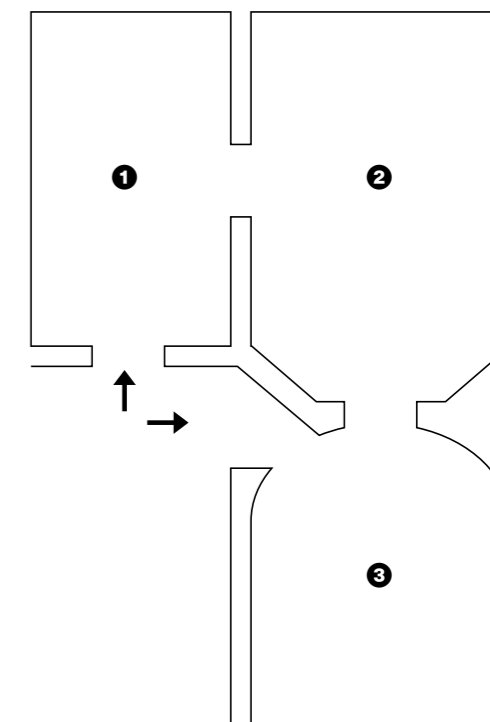
Paweł Althamer

Artysta rzeźbiarz aktywnie obecny na międzynarodowej scenie sztuki współczesnej. Regularnie angażuje swoją rodzinę, sąsiadów, gości muzeów, a także osób o specjalnych potrzebach w tworzenie swoich prac. Jest mniej zainteresowany efektem końcowym niż samym procesem: ważną rzeczą jest dzielenie się kreatywną grą z publicznością.

@althamerpawel
@grupanowolipie

Galeria Parter

- ❶ SALVE_WITAJ
- ❷ audytorium
- ❸ Paweł Althamer

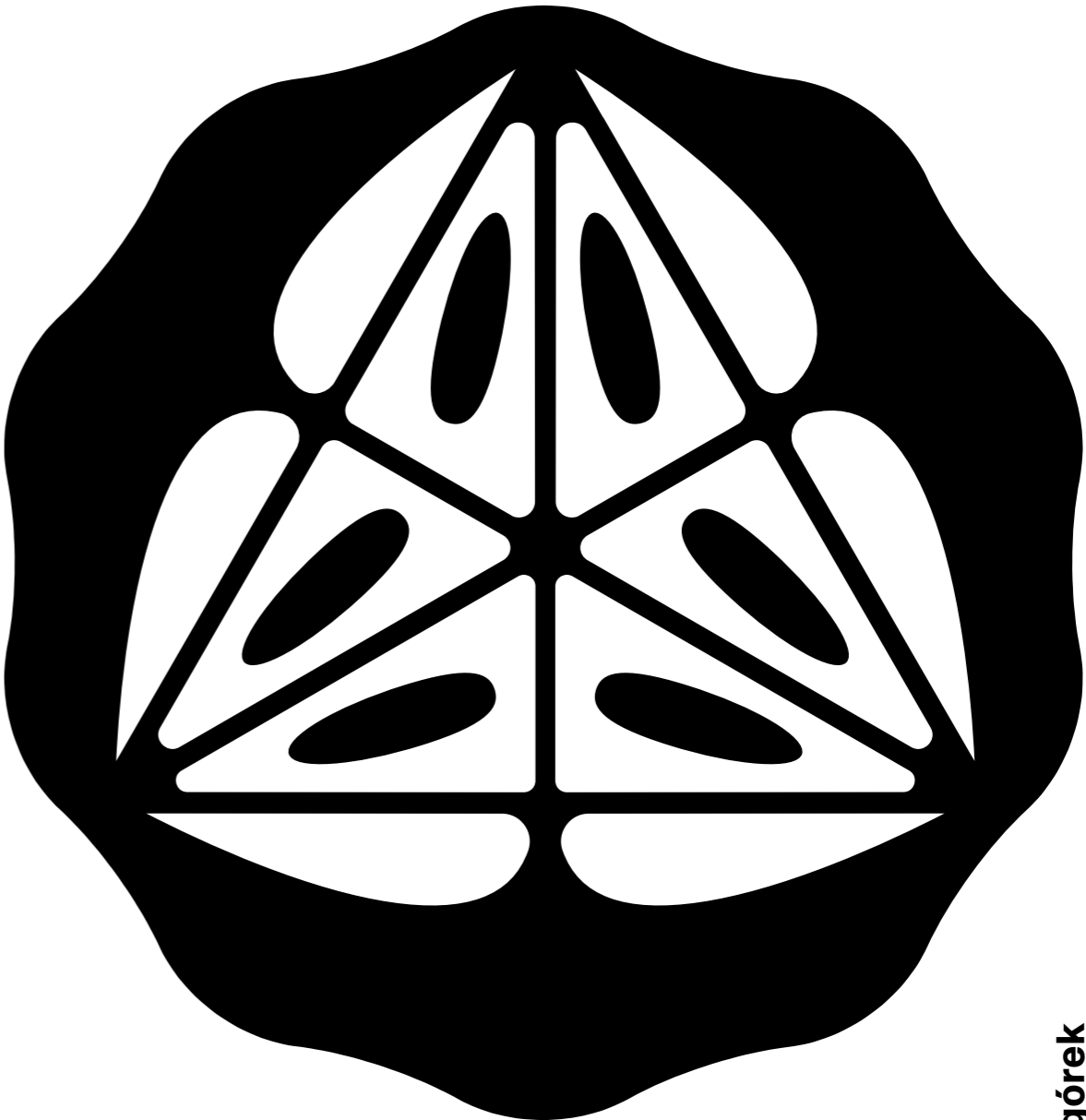
Fragment ulotka z planem wystawy w formacie A3

	<p>Posty na Facebook / Instagram</p>	
<p>Paweł Althamer</p>	<p>ławka, pomnik, tablica 3 projekty dla Łodzi — 11.01—4.02 2024</p>	<p>Paweł Althamer — kurator Adam Mazur</p> <p>wernisaż wystawy 11 stycznia (czwartek) godz. 18</p>

Kto to wymyślił?

**Tomografia, przekrój przez głowę.
Poszukiwanie tajemnicy w trójcy
Cucurbitaceae. Kto wierzy ten wyznaje.**

Plakat do wystawy B1

**Kto to
wymyślił?**

Ania Bąk
Dagmara Bugaj
Agnieszka Chojnacka
Grzegorz Demczuk
Eternal Shipping Ltd
FOQL&Copy Corpo
Maciej Łuczak
Adrian Jaszczak
Martyna Konieczny
Marta Krześlak
Krystian Markus
Młot Ambiente
Amelia Pelc-Gonera
Zbigniew Olszyna
Anita Osuch
Marcin Polak
Serhiy Sokurenko
Sandra Sygur
Joanna Szumacher
Kamil Wesołowski
Ewa Żochowska

**15.02
10.03.2024**

**kurator
Łukasz Ogórek**

**LEARNING
FROM
ŁÓDŹ**

ŁÓDŹ

**KAMIENICA HILAREGO MAJEWSKIEGO
WŁÓKIENNICZA 11 / ŁÓDŹ**

Plakat do wystawy B1

Kto to wymyślił?

W nawiązaniu do nieodgadnionej zagadki dotyczącej autorstwa wielu projektów sygnowanych przez głównego architekta Łodzi zamieszkującego niegdyś budynek mieszczący wystawę, prezentuję pod swoim nazwiskiem zbiór prac łódzkich znajomych i przyjaciół (bo kto inny dziś zgodziłby się na udział w tak dwuznacznym przedsięwzięciu), których z radością przedstawię w dziesiątym dniu trwania wystawy.

W międzyczasie możliwe będzie oddanie się fantazji, w ramach której zdolny jestem do wszystkiego.

Łukasz Ogórek, autor wystawy

Czas trwania:
15.02-10.03.2024
Produkcja wystawy: Magda Milewska
Identyfikacja wizualna: Jakub Stępień Hakobo
Koordynacja komunikacji: Maja Wójcik
Program publiczny i edukacja: Maria Wasińska-Stelmaszczyk,
Ada Stówikowska

druk na papierze w 100% makulaturowym Neutilus

Zaproszenie A6

Kto to wymyślił?
—
15.02
10.03.2024

autor wystawy
Łukasz Ogórek
—
oprowadzanie autorskie
24 lutego (sobota)
godz. 17

wernisaż wystawy
15 lutego (czwartek)
godz. 18

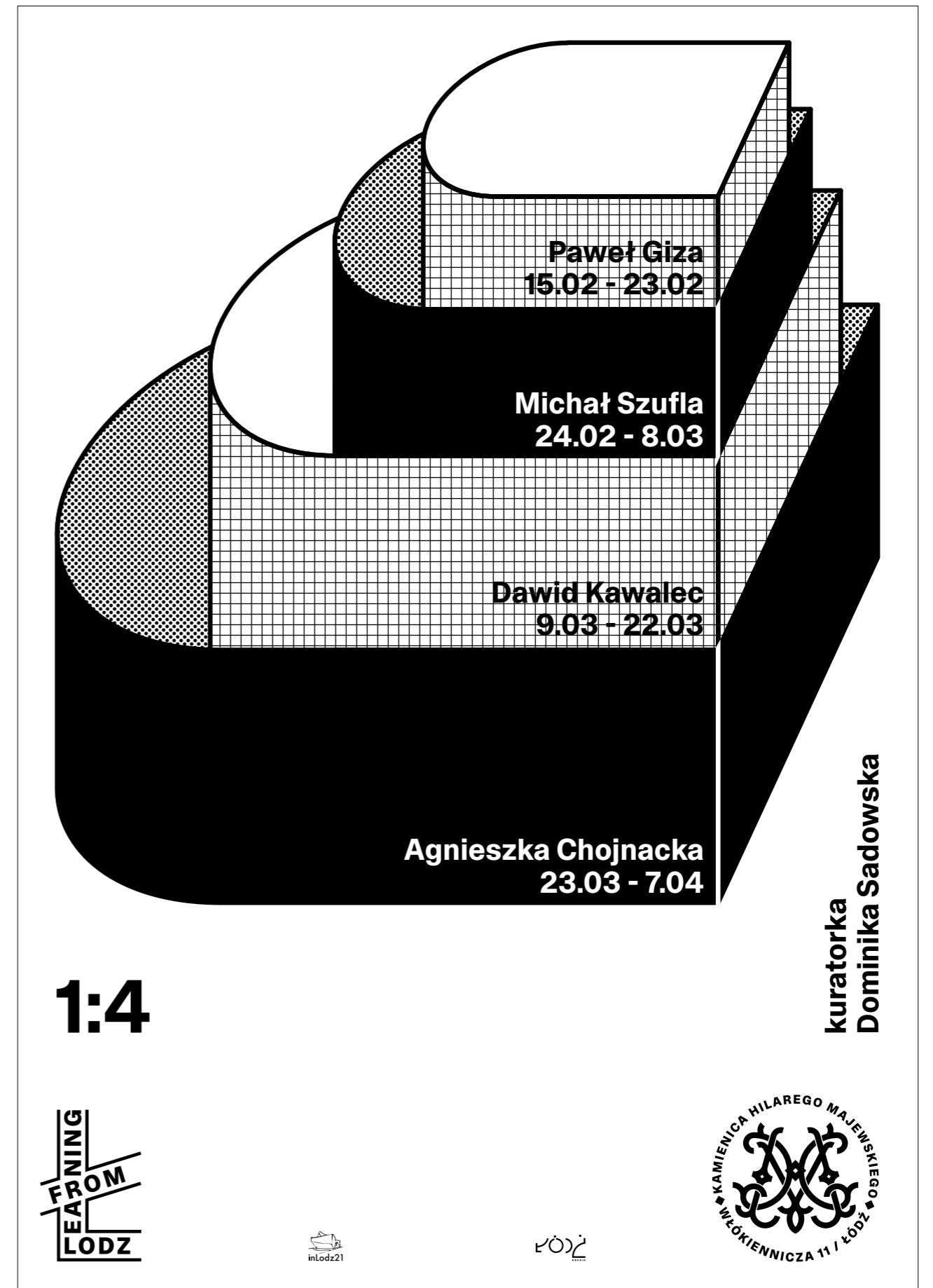
Różna formaty reklam prasowych oraz internetowych

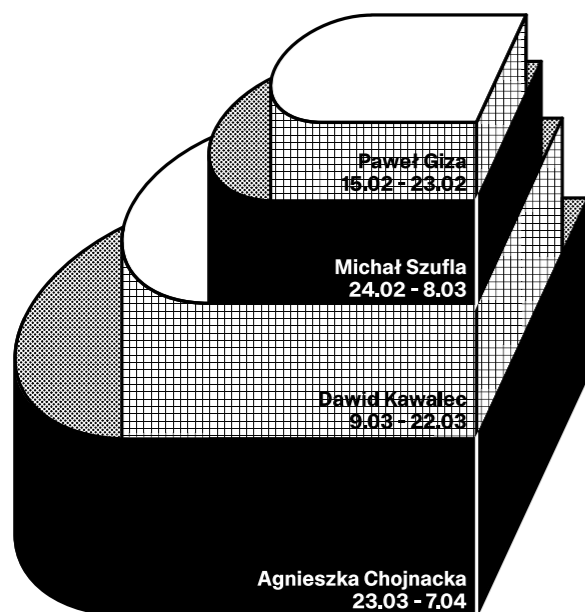
 	<p>Kto to wymyślił? — 15.02 10.03.2024</p> <p>autor wystawy Łukasz Ogórek — oprowadzanie autorskie 24 lutego (sobota) godz. 17</p> <p>wernisaż wystawy 15 lutego (czwartek) godz. 18</p>
  	<p>Kto to wymyślił? — 15.02 10.04 2024</p> <p>autor wystawy Łukasz Ogórek</p>
 <p>Kto to wymyślił? — 15.02 10.03.2024</p> <p>autor wystawy Łukasz Ogórek — oprowadzanie autorskie 24 lutego (sobota) godz. 17</p> <p>wernisaż wystawy 15 lutego (czwartek) godz. 18</p> 	 <p>Kto to wymyślił? — 15.02 10.03.2024</p> <p>autor wystawy Łukasz Ogórek</p>

1:4

**Forma jednego kształtu
odmieniona do czterech przez
art ziomków.**

Plakat do wystawy B1

1:4

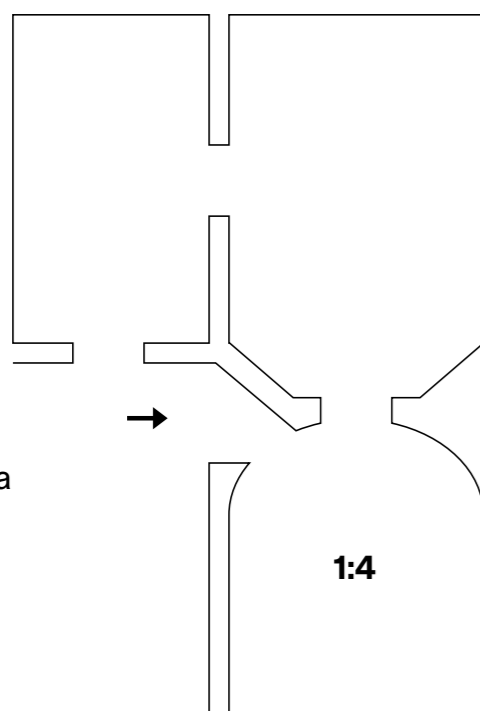
1:4 to skala, w której skonstruowany został model jednego z wnętrza Kamienicy Hilarego Majewskiego. Wybrana sala posiada cechy, które czynią ją godną uwagi. Została zaprojektowana jako owalna i obecnie jest zrekonstruowana tylko w części - owal zamyka się niespodziewanie ścianą bez zdobień, sztukaterii i boazerii. Powstały kształt był jednym z powodów wyboru tej przestrzeni w celu uczynienia jej kanwą do dalszych działań. Innym powodem jest ograniczenie techniczne polegające na braku możliwości wieszania prac bezpośrednio na ścianach Kamienicy. Okowy techniczne bywają bodźcem do podejmowania prób radzenia sobie z nimi i generowania nowych rozwiązań i formuł ekspozycyjnych. Chęć przekraczania tego typu ograniczeń towarzyszyła moich ostatnich realizacjom. Konstruowałam idealne przestrzenie wystawiennicze w zredukowanej skali i osadzałam w nich miniaturowe wersje wystaw fotograficznych. Głównym celem tych działań była dokumentacja fotograficzna stwarzająca iluzję ekspozycji w skali 1:1.

W projekcie 1:4 proponuję koncepcję stworzenia materialnego modelu obiektywnej przestrzeni. Staje się on sytuacją wyjściową, do której zapraszam czworo niezależnych artystów, których cenię. Makieta sali stanowi wspólny dla wszystkich element, na bazie którego powstają odrębne aranżacje, a relacja modelu i kontekstu zostaje w indywidualny sposób przetworzona w prezentowanych pracach.

Paweł Giza, Michał Szufła, Dawid Kawalec i Agnieszka Chojnacka kolejno kreują odmienne sytuacje site-specific obejmujące makieta - m.in. przekalowaną wystawę w replice sali czy ingerencje fizyczne zmieniające formę i integralność obiektu. Swobodne odniesienie się do zaproponowanej formuły powoduje, że zarówno sama makieta, jak i jej funkcja ulega przesunięciom i transformacjom, a całość ma charakter procesualny (cztery różne odsłony w trakcie trwania ekspozycji). Jednocześnie rodzi się efemeryczna relacja osobowa uczestników przedsięwzięcia, a odbiorca zaproszony zostaje do zmieniającej się, szkatułkowej sytuacji.

Dominika Sadowska

Czas trwania: 15.02 - 7.04.2024
 Koncepcja artystyczna, opieka kuratorska, produkcja:
 Dominika Sadowska
 Artystki i artyści: Paweł Giza, Michał Szufła, Dawid Kawalec,
 Agnieszka Chojnacka
 Koordynacja wystawy: Magda Milewska
 Identyfikacja wizualna: Jakub Stępień Hakobo
 Koordynacja komunikacji: Maja Wójcik
 Program publiczny i edukacja: Maria Wasińska-Stelmaszczyk,
 Ada Stowikowska

Galeria
Parter

1:4

Ulotka A3

Dominika Sadowska

urodził się w 1990 ch. W latach 2013-2015 studiowała w Państwowej Szkole Filmowej Telewizyjnej im. Leona Schillera na Wydziale Opery. W 2021 roku uzyskała tytuł magistra z specjalizacji: Realizacja i produkcja programów telewizyjnych. Od 2023 asystent Działu Fotograficznego w Instytucie Fotografii i Multimediałnej ASP Łódź. Swoje prace prezentowała na wystawach indywidualnych i zbiorowych w Berlinie, Kopenhadze, Warszawie, Łodzi, Szczecinie i w Warszawie.

tykę artystyczną opiekę nad artystycznym odbiorcą, doświadczeniu i refleksji - człowiek, człowiek - obiekt, człowiek - miejsce, obiekt - obiekt, miejsce - obiekt). Przetwarza je zsyntetyzowane do prostych, możliwie uniwersalnych symboli, gdzie punkt wyjścia wynika z osobistych doświadczeń i staje się finalnie istotą działania.

Swoje realizacje prezentuje najczęściej w formie wystaw oraz publikacji książkowych, tworząc takie zestawienia obrazów, które poza nieliniową warstwą narracyjną, generują w odbiorcy poznawcze i wizualne zgrzyty.

co taktyczne i wykreowane. 1:0, drugi, trzeci plan - rzeczy i sytuacje zwyczajne, pozornie wolne od znaczeń.

Makieta jednej z sal Kamienicy Majewskiego, zbudowana w skali 1:4 i umieszczona pośrodku odtworzonej sali, staje się przestrzenią ekspozycji tych obrazów. Podłoga pokryta plastikową imitacją trawy przyjemnie kłuje. Nie wiemy co jest na zewnątrz.

@gizapawel

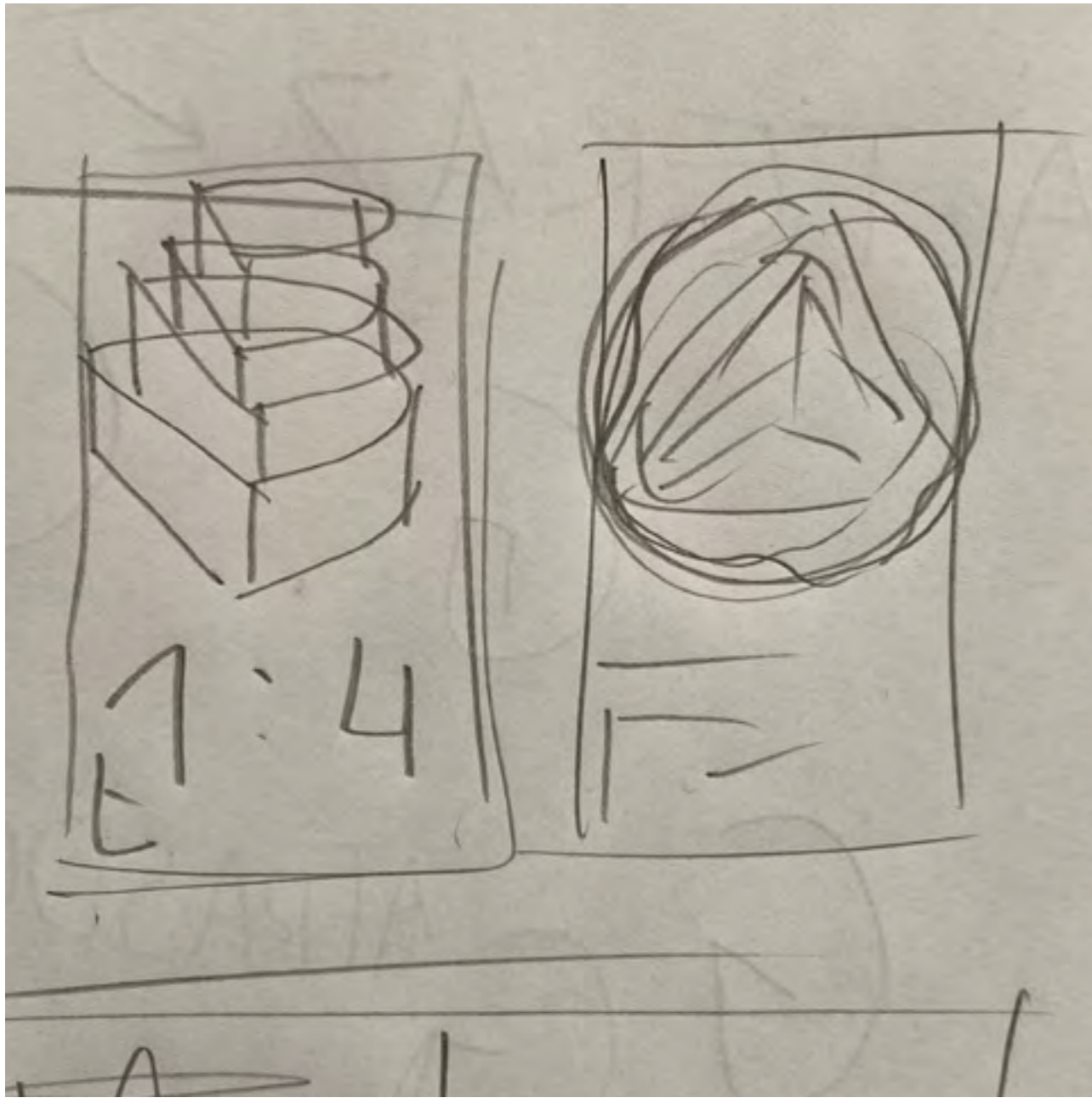
Pocztówki z biogramami artystów A6

Zestaw materiałów procyjnych do wystawy A3, A6 ↑

Zestaw materiałów procyjnych do wystawy A3, A6 ↑

Szkice do plakatów ↑

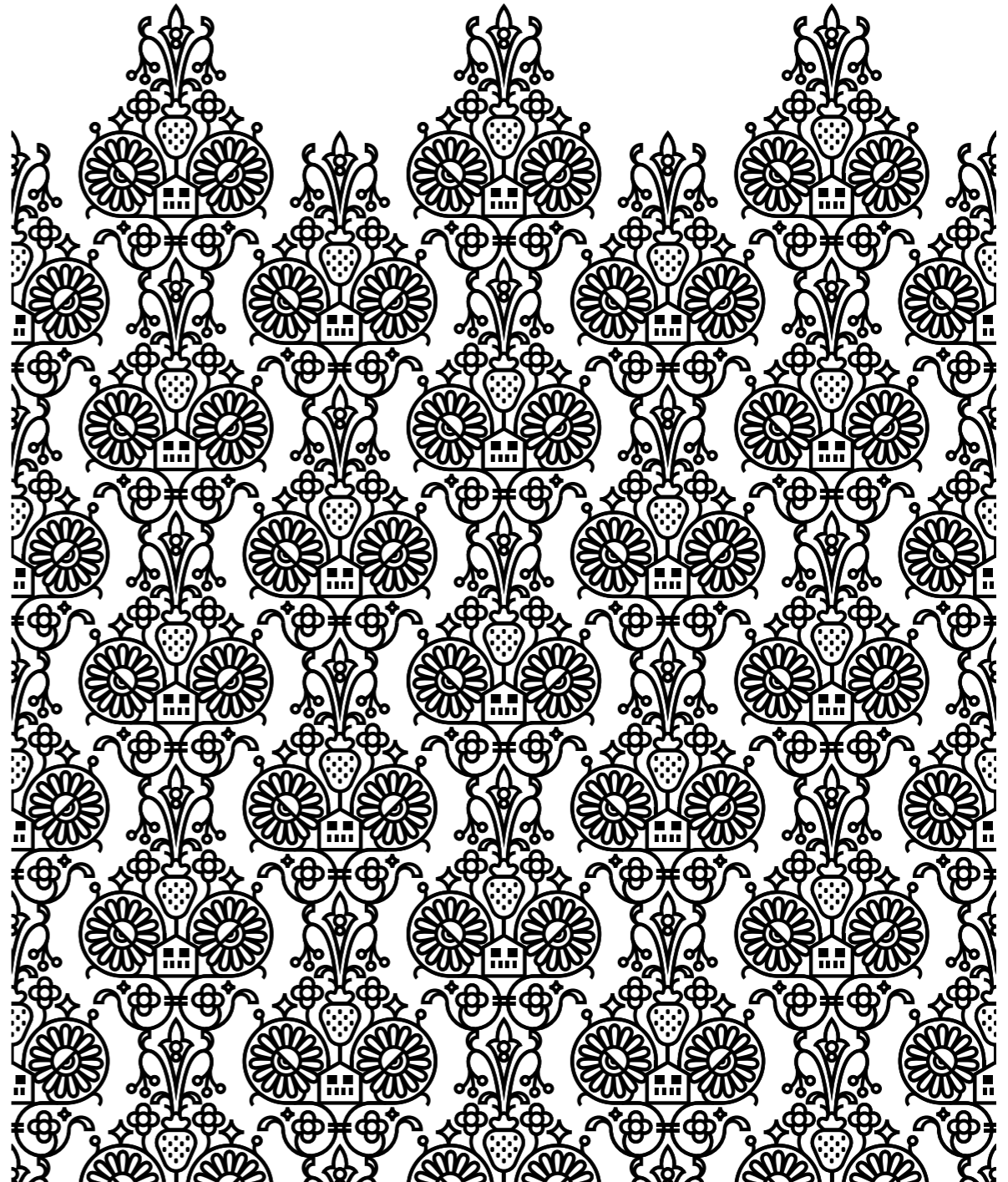

Plakaty na wewnętrzym ekspozycje B1 →

Sielanka Co uprawiają artyści?

W truskawę pielona tapeta
Co w alejki i grządki na mapie
Tydzień na działce

Plakat do wystawy B1 →

Sielanka

Co artyści uprawiają?

Czekalska + Golec
Ammer, Rawluk
Przepraszam +

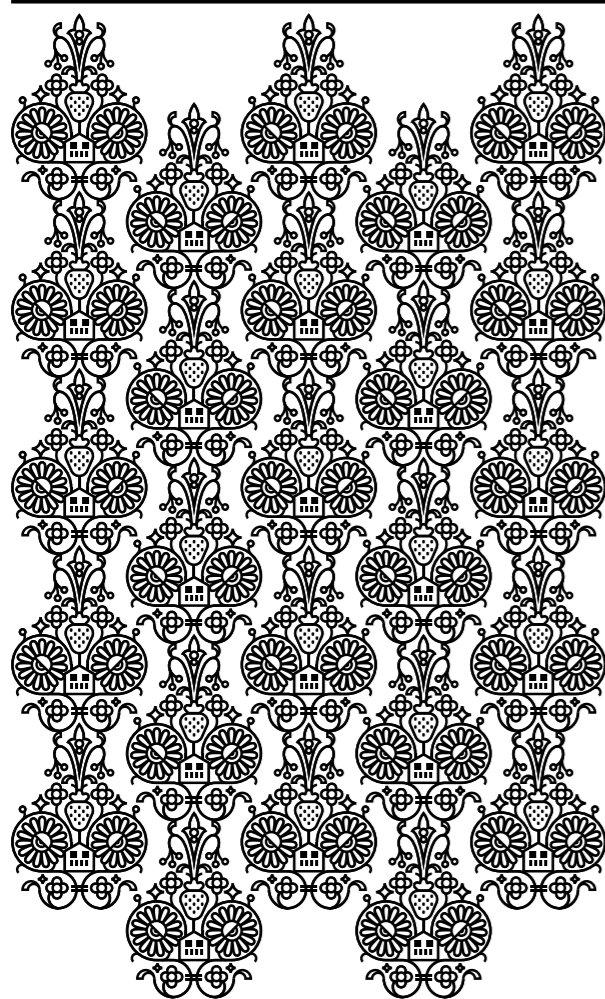
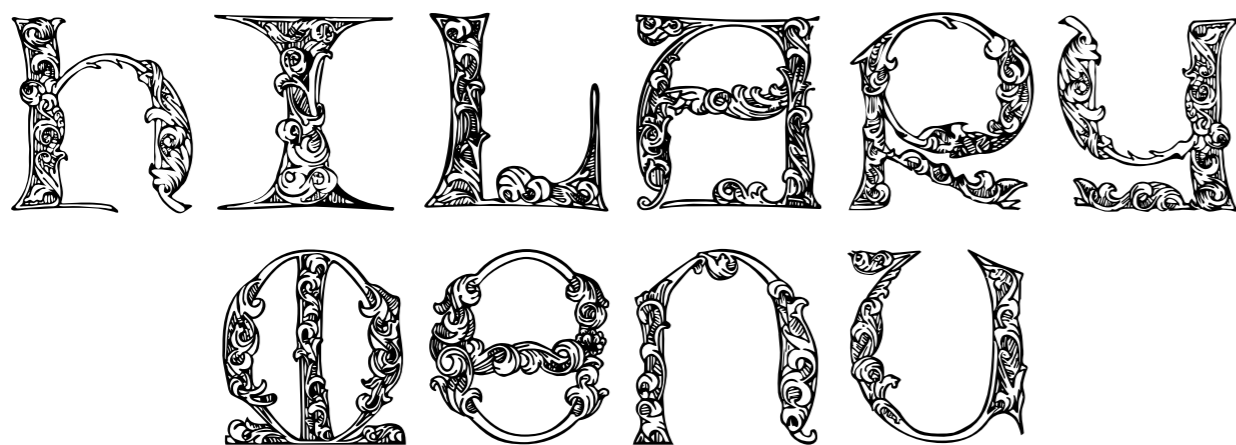
inłodz21

21.03–15.05.2024

kuratorka
Magda Milewska

ŁÓDŹ

WSTĘP WOLNY
NA WSZYSTKIE WYDARZENIA

Hilary Menu B1 ↑

Do 7.04
„Makieta” Agnieszki Chojnackiej
w ramach wystawy „1:4”
kuratorka: Dominika Sadowska

21.03–15.05
wystawa „SIELANKA. Co artyści uprawiają?”
kuratorka: Magda Milewska

7.04, godz. 13:00
„Zielenienie” – spacer z „Odetchnij w Łodzi”.
Zbiórka pod Kamienicą Hilarego
Majewskiego

13.04, godz. 12:00
„Sielankowe historie” – warsztat rodzinny
Prowadzenie spotkania:
Maria Wasińska-Stelmaszczyk

14.04, godz. 16:00
„Wyzwania w rewitalizacji łódzkich
obiektów historycznych”
spotkanie z Kamillą Galicką-Zys
(Architektka w Grupa Bardzo Twórcza),
prowadząca: Karolina Karolak

21.04, godz. 13:00
spacer po ROD Sielanka

28.04, godz. 16:00
oprowadzanie kuratorskie
po wystawie „SIELANKA”

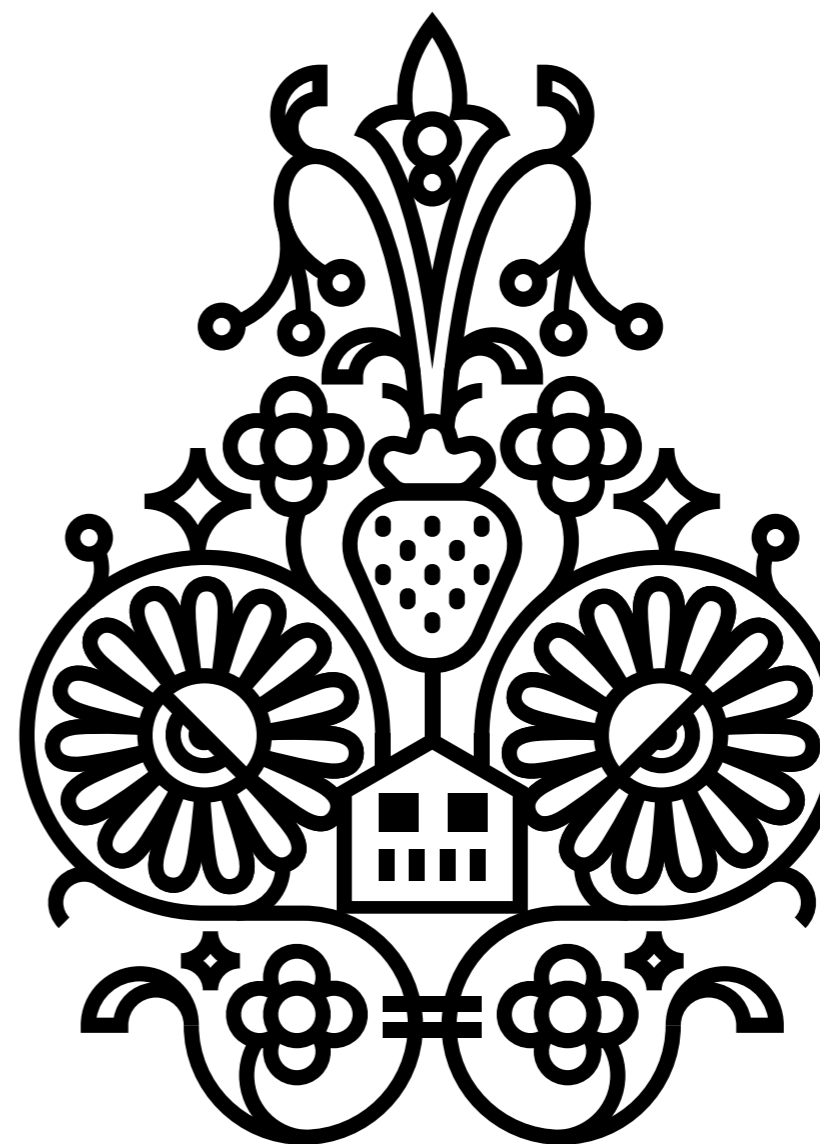
Zaproszenie A6 →

SIELANKA

Co artyści uprawiają?

21.03
21.04.2024

Czekalska + Golec

SIELANKA
Co artyści
uprawiają?
—
21.03
15.05.2024

kuratorka
Magda
Milewska
—
Czekalska
+ Golec
Ammer,
Rawluk
Przepraszam
+

wernisaż
wystawy
21 marca
(czwartek)
godz. 18

KNITTING FROM LODZ

**KAMIENICA HILAREGO MAJEWSKIEGO
WŁÓKIENNICZA 11 / ŁÓDŹ**

inŁodz21 2022

Stories Instagram/Facebook ↑

SIELANKA
Co artyści
uprawiają?
—
21.03
15.05.2024

kuratorka
Magda
Milewska
—
Czekalska
+ Golec
Ammer,
Rawluk
Przepraszam
+

wernisaż
wystawy
21 marca
(czwartek)
godz. 18

KNITTING FROM LODZ

**KAMIENICA HILAREGO MAJEWSKIEGO
WŁÓKIENNICZA 11 / ŁÓDŹ**

inŁodz21 2022

Sielanka / Co artyści uprawiają?

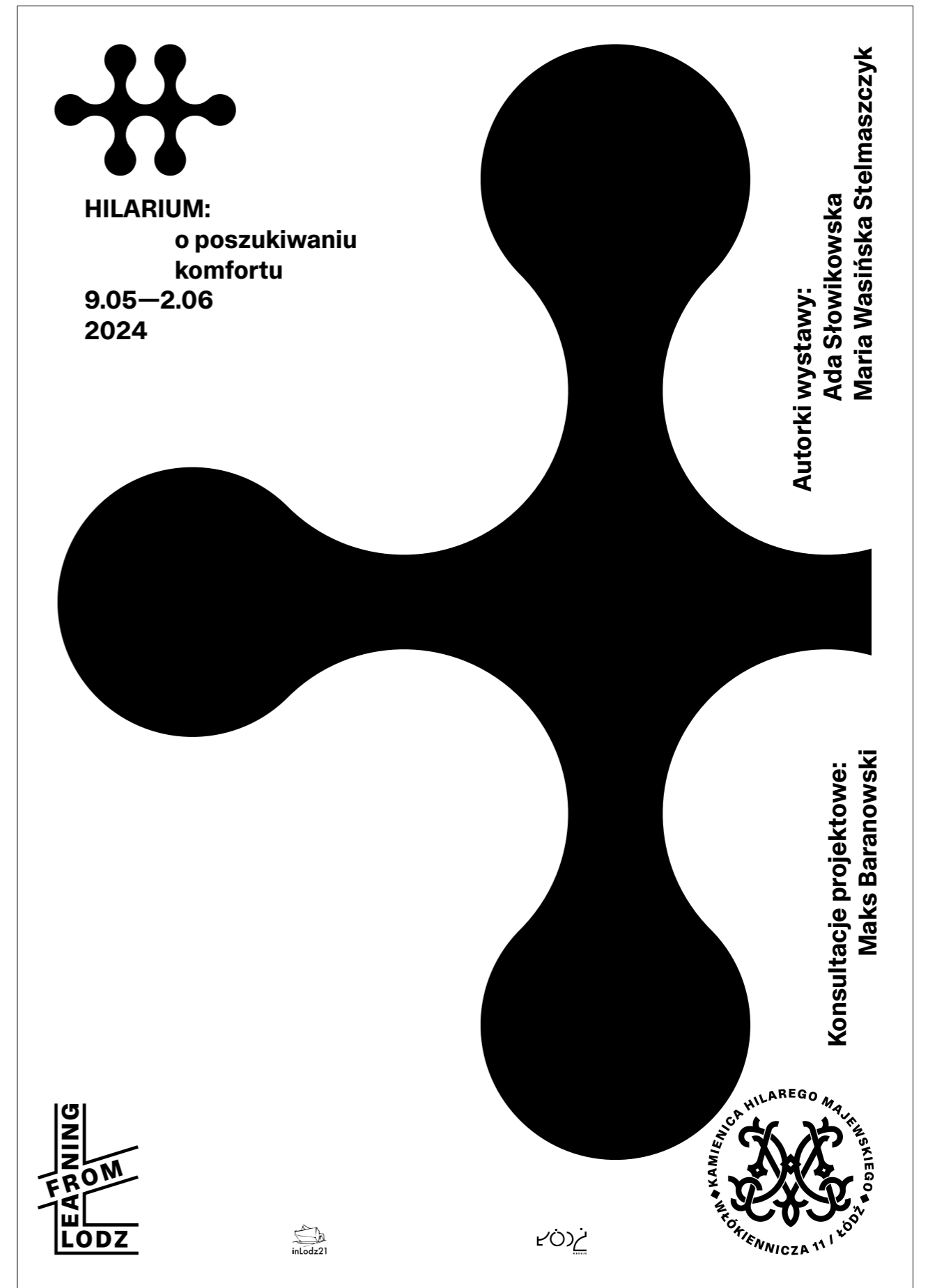
21.03-15.05.2024

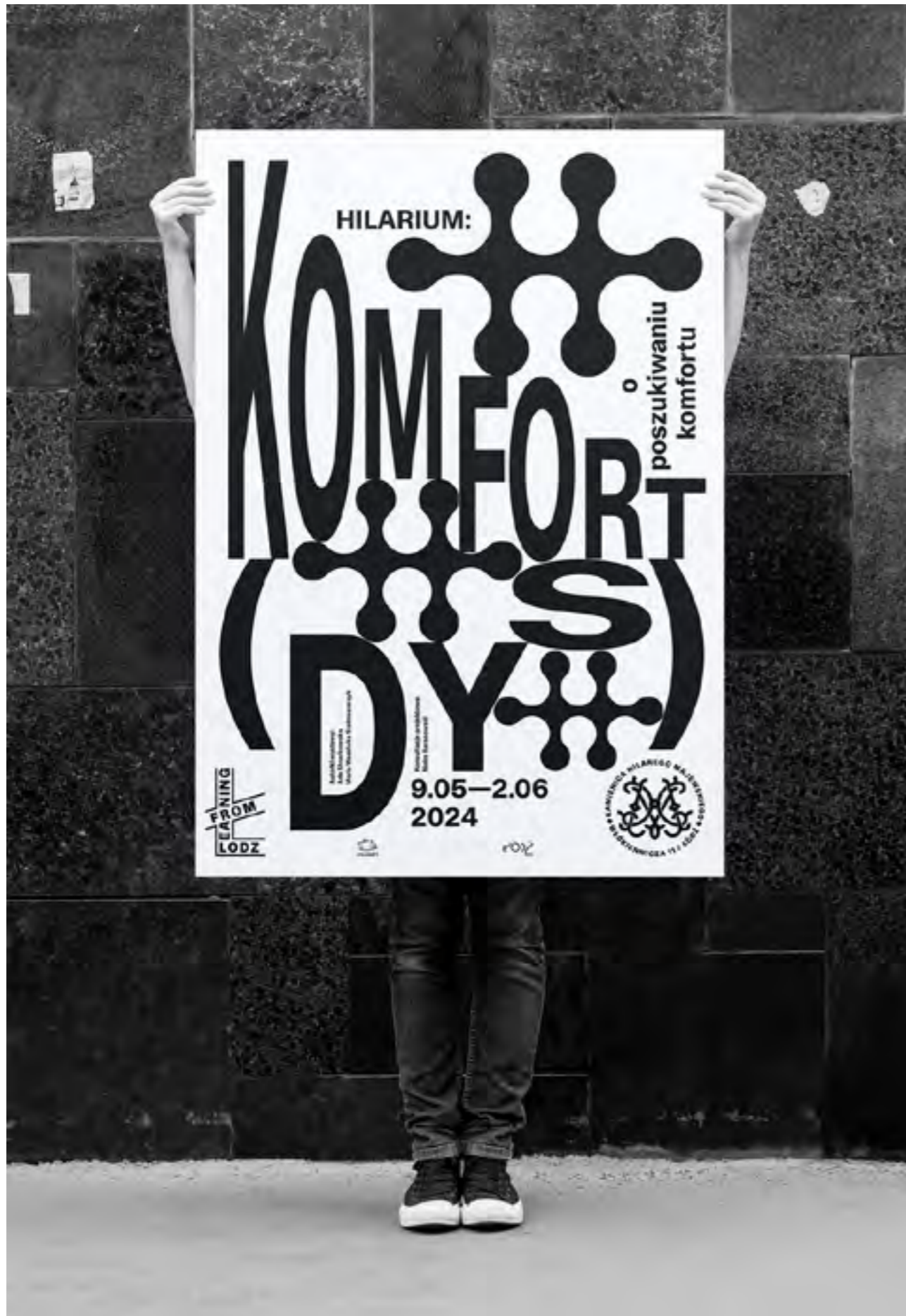
Posty Instagram/Facebook ↑

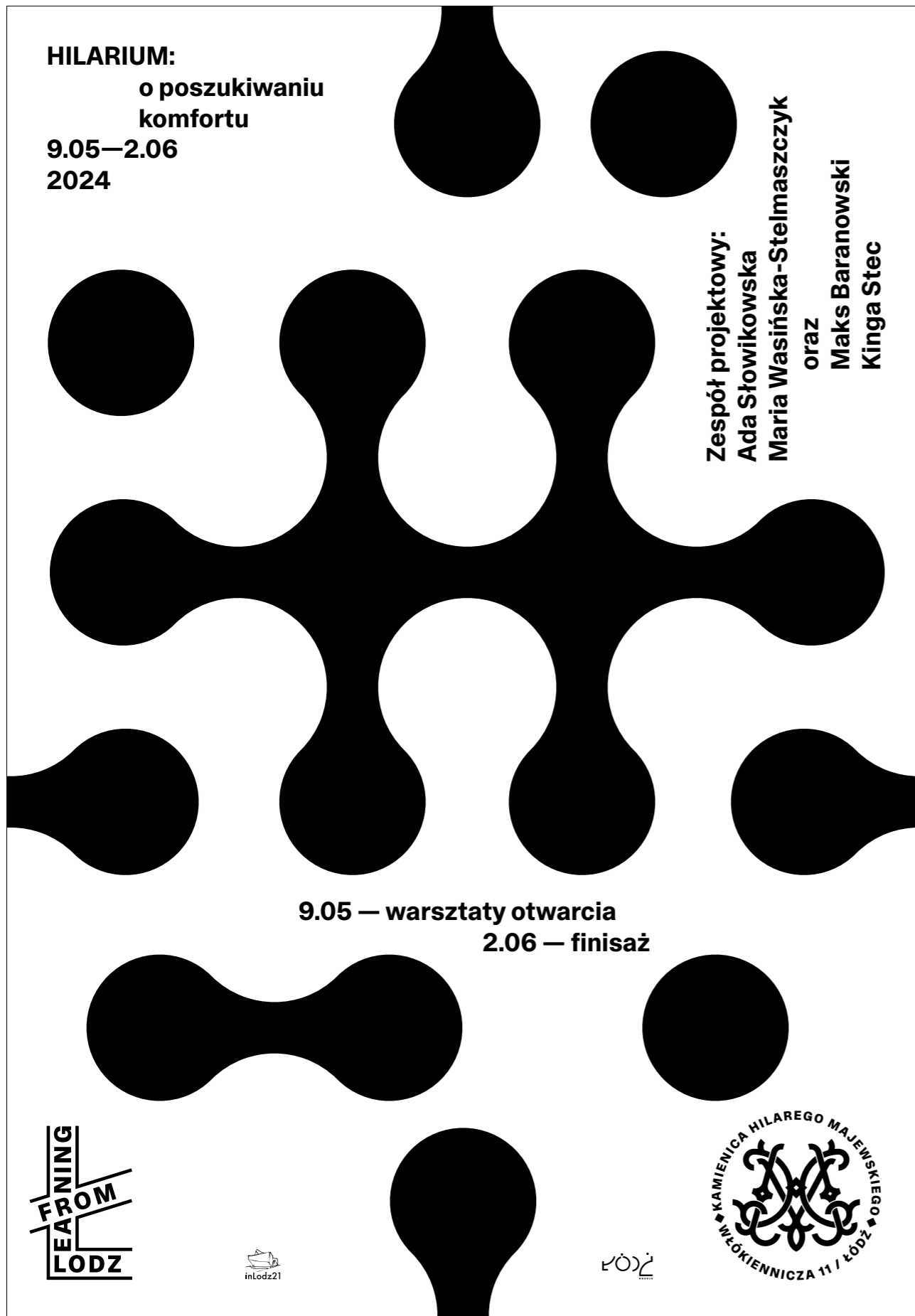
Hilarium: o poszukiwaniu komfortu

Vivarium
Terrarium
Aquarium
Hilarium
Na haju

Plakat do wystawy B1 →

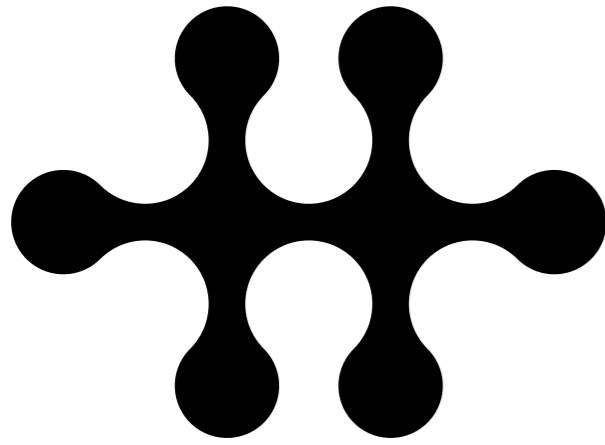
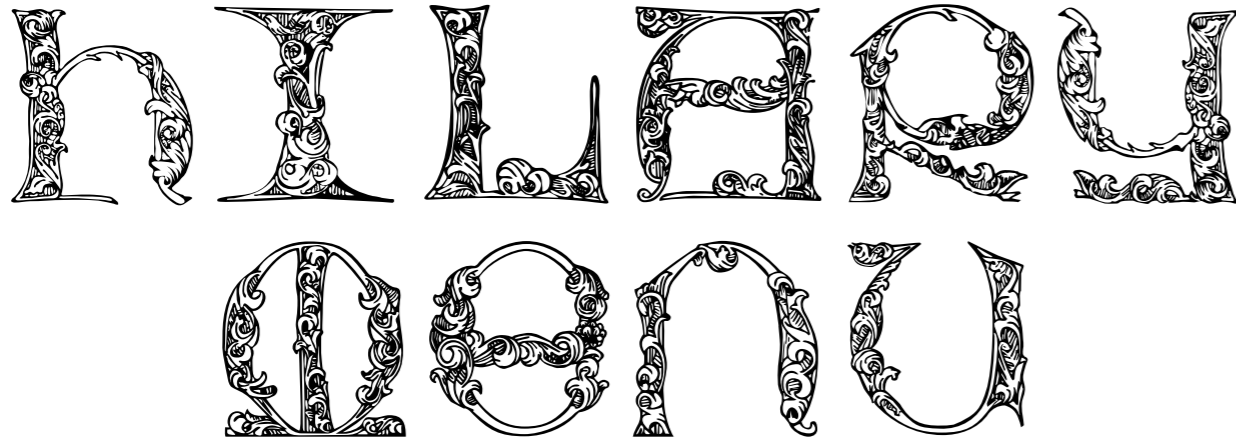

← Plakat do wystawy B1

↑ Ulotka A3 w przestrzeni edukacyjnej

9.05 – 2.06
„Hilarius: o poszukiwaniu komfortu”
w ramach Łódź Design Festiwal

11.05, godz. 12:00
DOM, WILLA, KAMIENICA
– komfort w domu architekta
Warsztat otwarcia „Hilarius: o poszukiwaniu
komfortu” w ramach Łódź Design Festiwal

12.05, godz. 13.00
Spacer z Krzysztofem Olkuszem:
Włókienka filmowa

18.05, godz. 18:00
Nowa wizja komfortu – warsztat mistrzowski
Tomasza Sosnowskiego

18.05, godz. 17:00–24:00
Nocna Sielanka. Zwiedzanie Kamienicy
i wystawy w ramach Nocy Muzeów

do 18.05
Wystawa „SIELANKA. Co artyści uprawiają?”

25.05, godz. 12:00
This Comfort – o poszukiwaniu mocy
w architekturze. Warsztat
„Hilarius: o poszukiwaniu komfortu”
w ramach Łódź Design Festiwal

25.05, godz. 16:00
O znaczeniu edukacji architektonicznej
w budowaniu świadomości i wrażliwości
lokalnych wspólnot – spotkanie
z Dorotą Kupper i Joanną Tarkowska
(Fundacja Wzornictwo i Ład)

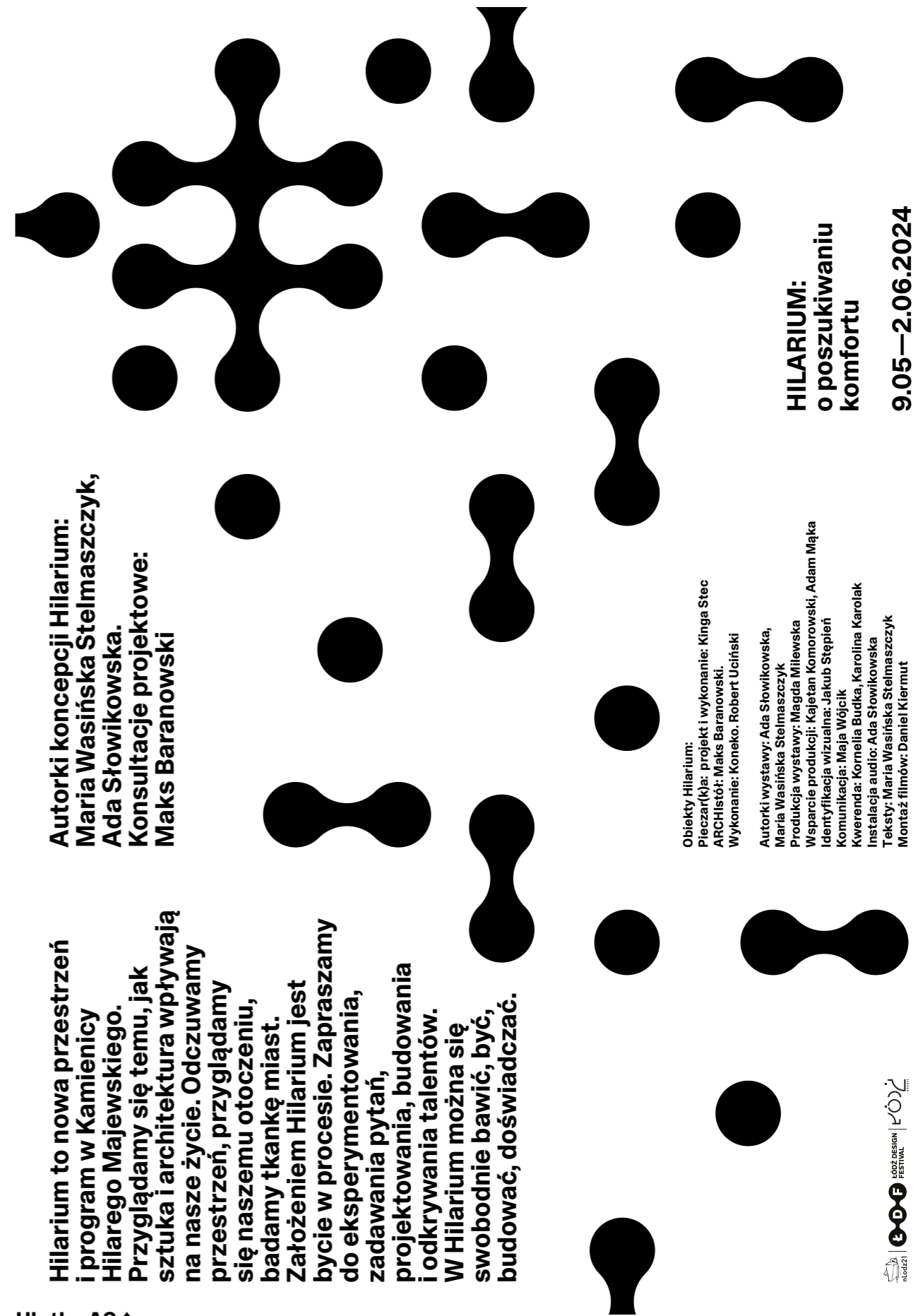
Komfort w mieście: poszukiwania
– spotkanie z Moniką Konrad oraz Moniką
Wojnarowską i Michałem Karpińskim
prowadzi Magda Melnyk
w ramach Łódź Design Festiwal

WSTĘP WOLNY
NA WSZYSTKIE WYDARZENIA

Hilary Menu B1 ↑

Hilarius to nowa przestrzeń
i program w Kamienicy
Hilarego Majewskiego.
Przyglądamy się temu, jak
sztuka i architektura wpływają
na nasze życie. Odczuwamy
przestrzeń, przyglądamy
się naszemu otoczeniu,
badamy tkankę miast.
Założeniem Hilarius jest
bycie w procesie. Zapraszamy
do eksperymentowania,
zadawania pytań,
projektowania, budowania
i odkrywania talentów.
W Hilarius można się
swobodnie bawić, być,
budować, doświadczać.

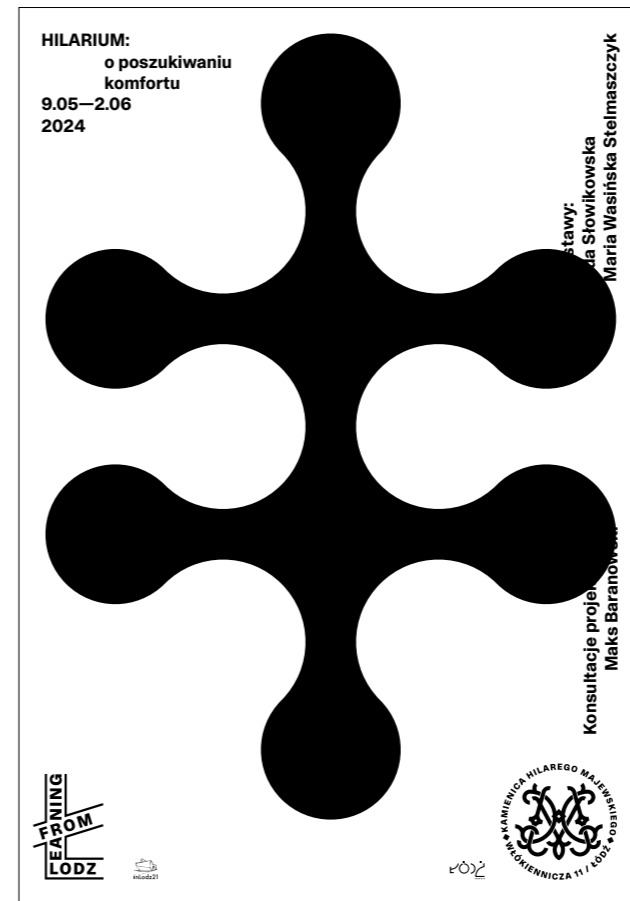
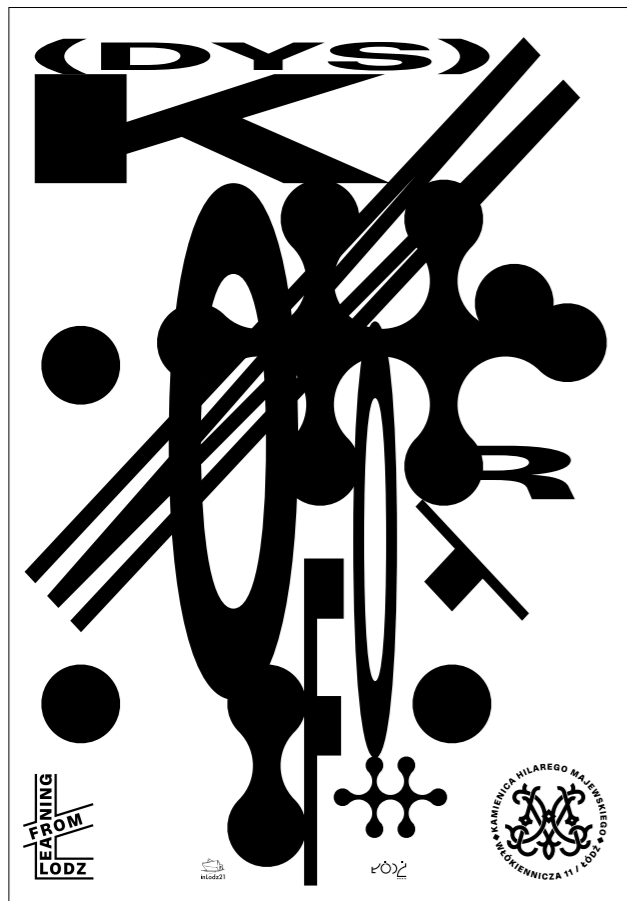
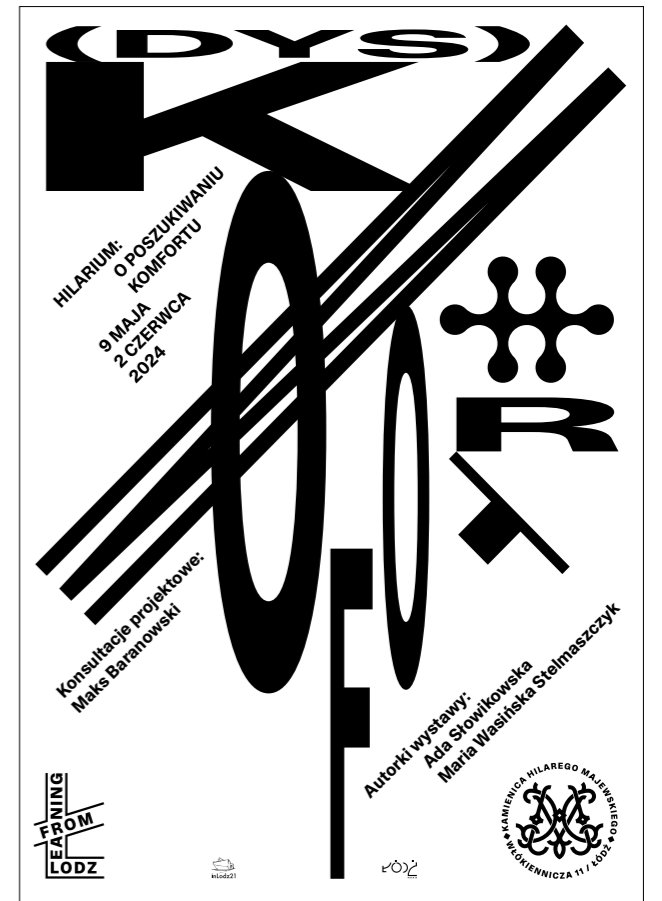
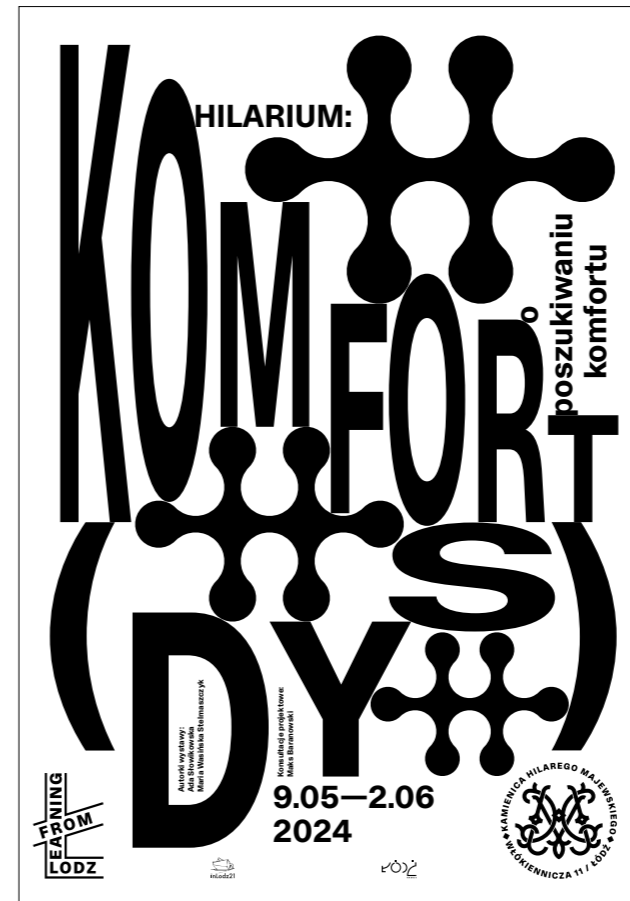
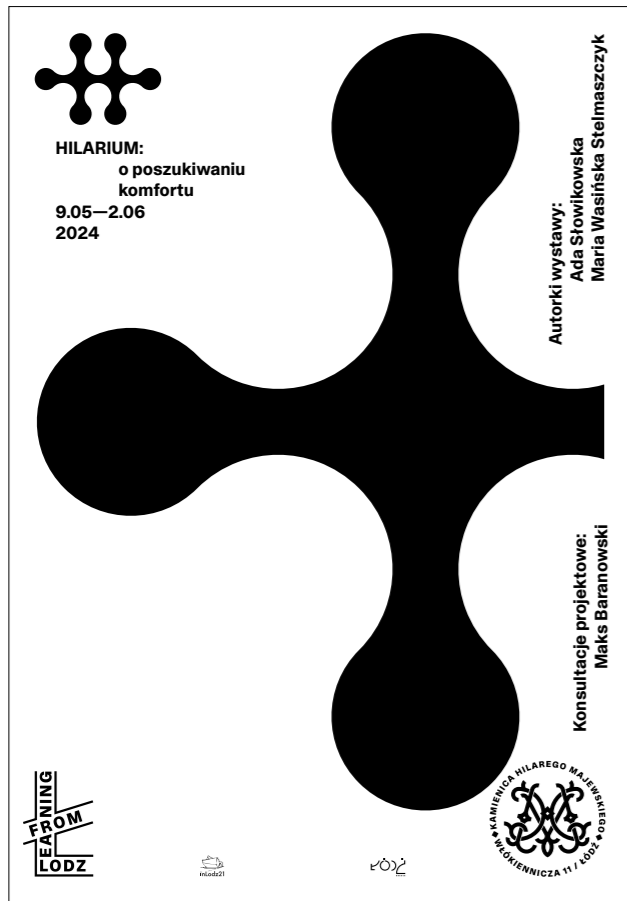
Autorki koncepcji Hilarius:
Maria Wasińska Stelmaszczyk,
Ada Słowikowska.
Konsultacje projektowe:
Maks Baranowski

Obiekty Hilarius:
Pieczark(ka): projekt i wykonanie: Kinga Stec
ARCHiStór: Maks Baranowski.
Wykonanie: Koneko. Robert Uciński

Autorki wystawy: Ada Słowikowska,
Maria Wasińska Stelmaszczyk
Produkcja wystawy: Magda Milewska
Wsparcie produkcji: Kajetan Komorowski, Adam Mąka
Identyfikacja wizualna: Jakub Stępień
Komunikacja: Maja Wójcik
Kwerenda: Kornelia Budka, Karolina Karolak
Instalacja audio: Ada Słowikowska
Teksty: Maria Wasińska Stelmaszczyk
Montaż filmów: Daniel Kiermut

HILARIUM:
o poszukiwaniu
komfortu

9.05—2.06.2024

Ulotka A3 ↑

Konceptcje identyfikacji wystawy B1 ↑→

Botanizerka

Typowa roślinność zerca
z tego kontenerka.

Inspiracja do projektu plakatu B1 ↑

Plakat do wystawy B1 →

Botanizerka, inspracja do projektu plakatu B1 ↑

Plakat do wystawy B1 ↑

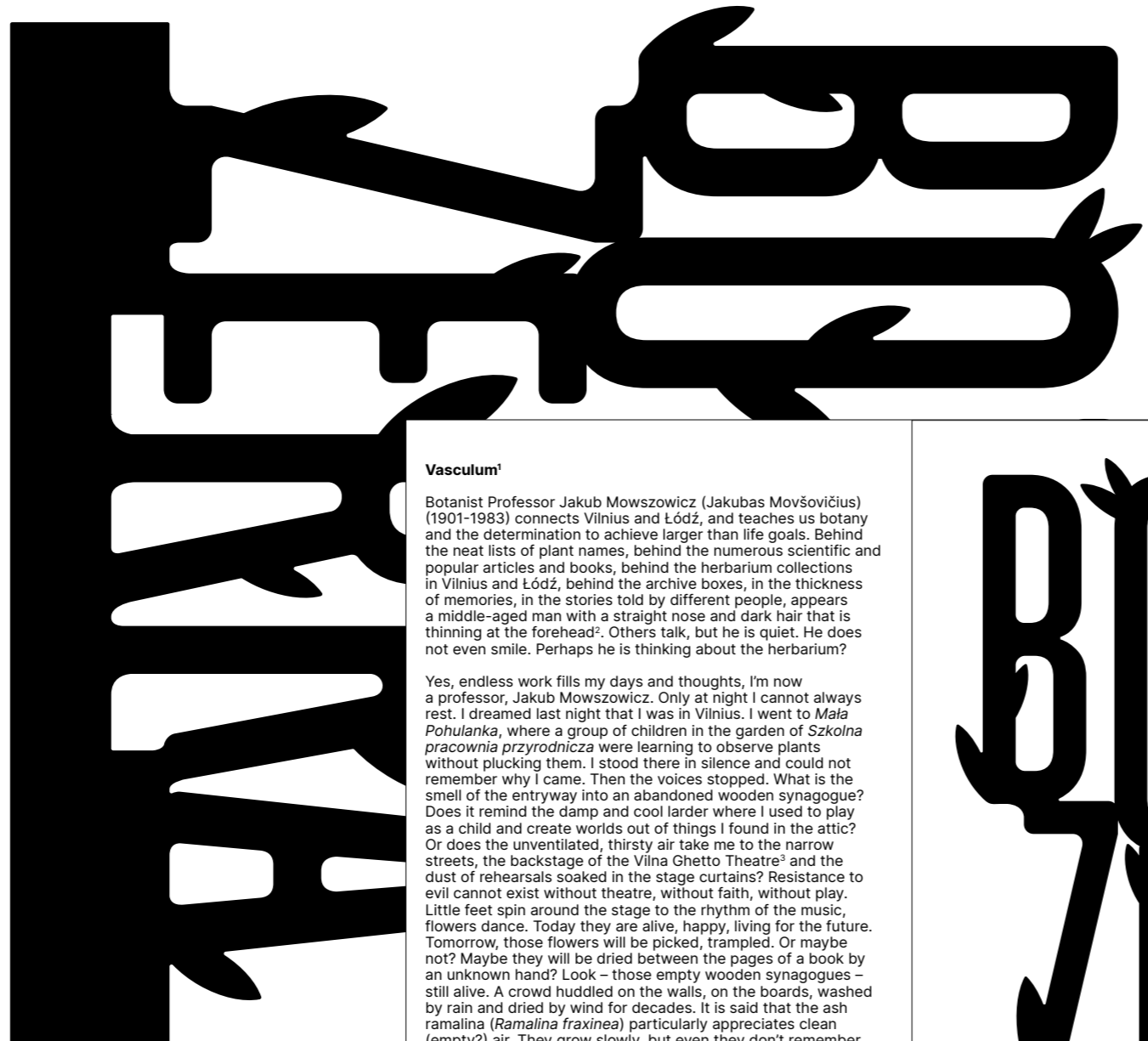
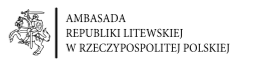
Botanizerka

14.06
07.07.2024

Artystka: Dovilė Dagienė
Kurator: Adam Mazur
Współpraca: Akademia Sztuk Pięknych w Wilnie

wernisaż: 14.06 godz. 18:00

Honorowy patronat:
Ambasada Republiki Litewskiej
w Rzeczypospolitej Polskiej,
Konsul Honorowy Litwy
Jakub Szwajcowski

Vasculum¹

Botanist Professor Jakub Mowszowicz (Jakubas Movšovičius) (1901-1983) connects Vilnius and Łódź, and teaches us botany and the determination to achieve larger than life goals. Behind the neat lists of plant names, behind the numerous scientific and popular articles and books, behind the herbarium collections in Vilnius and Łódź, behind the archive boxes, in the thickness of memories, in the stories told by different people, appears a middle-aged man with a straight nose and dark hair that is thinning at the forehead². Others talk, but he is quiet. He does not even smile. Perhaps he is thinking about the herbarium?

Yes, endless work fills my days and thoughts, I'm now a professor, Jakub Mowszowicz. Only at night I cannot always rest. I dreamed last night that I was in Vilnius. I went to *Mala Pohulanka*, where a group of children in the garden of *Szkolna pracownia przyrodnicza* were learning to observe plants without plucking them. I stood there in silence and could not remember why I came. Then the voices stopped. What is the smell of the entryway into an abandoned wooden synagogue? Does it remind the damp and cool larder where I used to play as a child and create worlds out of things I found in the attic? Or does the unventilated, thirsty air take me to the narrow streets, the backstage of the *Vilna Ghetto Theatre*³ and the dust of rehearsals soaked in the stage curtains? Resistance to evil cannot exist without theatre, without faith, without play. Little feet spin around the stage to the rhythm of the music, flowers dance. Today they are alive, happy, living for the future. Tomorrow, those flowers will be picked, trampled. Or maybe not? Maybe they will be dried between the pages of a book by an unknown hand? Look – those empty wooden synagogues – still alive. A crowd huddled on the walls, on the boards, washed by rain and dried by wind for decades. It is said that the ash ramalina (*Ramalina fraxinea*) particularly appreciates clean (empty?) air. They grow slowly, but even they don't remember the noise of the synagogue on holidays.

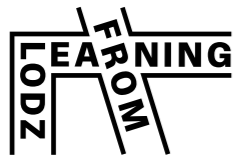
Vilnius is full of botany. No need to go far. But the hills from the Neris River are very steep, like a wall. By the time you reach the top, your heartbeat is pounding in your ears and a drop of sweat is forming on the tip of your nose. You stop, and while catching your breath, take a long, slow look. In forests filled with bird sounds, but not yet bearing new leaf, a blue-white-and-pinkish-yellow mosaic of anemones (*Anemone*), lungworts (*Pulmonaria*), fumeworts (*Corydalis*) and yellow stars-of-Bethlehem (*Gagea*) emerges. Where it is wetter, golden saxifrages (*Chrysosplenium*) and lesser celandines (*Ficaria*) add a chartreuse yellow to the scenery. And if there's a spring coming from the gully, the march marigold (*Caltha*) is there. It's so good to see old acquaintances again in spring. To feel that, whatever the storms of your life, nothing has changed here in nature.

The plaque reads in Latin: *Pinetum herbosum*, cladoniosum, vaccinosum. You close your eyes and see the shadows of the blueberry subshrubs, feel your knees pressing into the moss carpet as you gently stroke the creeping lady's-tresses (*Goodyera repens*). The wind blows ominously through the pine tops. Warmth, the fresh feeling of a summer holiday. But the fringed orchid (*Platanthera*) is not yet in flower, I will have to come back again. A new species cannot yet be added to the *Paneriai Flora Inventory*⁴. This is important, and one man's life... Well, can it be taken seriously? No, there is nothing to remember. Botanising is not always about collecting an herbarium. Only when you find a different, unrecognisable plant. Others, familiar

Botanizerka
15.06—07.07.2024
Opening: 14.06, at 6 p.m.

Artist: Dovilė Dagienė
Curator: Adam Mazur
Cooperation: AFA in Vilnius

Honorary patronage:
Embassy of the Republic of Lithuania
in the Republic of Poland,
Honorary Consul of Lithuania
Jakub Szwajcowski

Ulotka A3 i zaproszenie A6 †

Plakat do wystawy (wersja alternatywna) B1 ↑

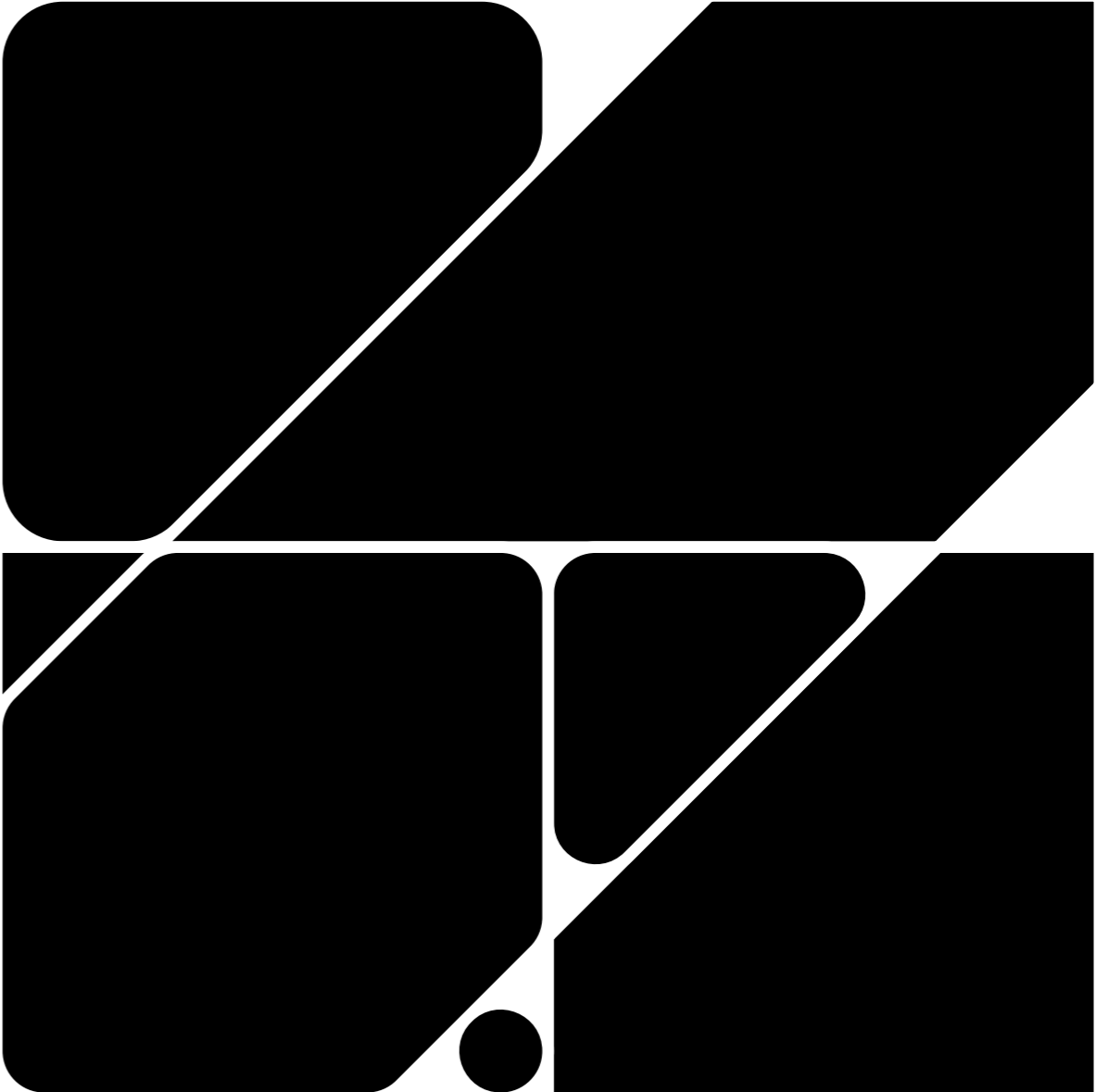

Plakat do Litewskiej odsłony wystaw w TITANIKAS ↑

Ucząc się od Łodzi: Kamienna/ Włókiennicza

**Forma litery Ł
Siatka skrzyżowań i ulic
Spękany kamień czy przerośnięte
żyłami miasto?**

Plakat do wystawy B1 →

**Ucząc się od Łodzi:
Kamienna/Włókiennicza**

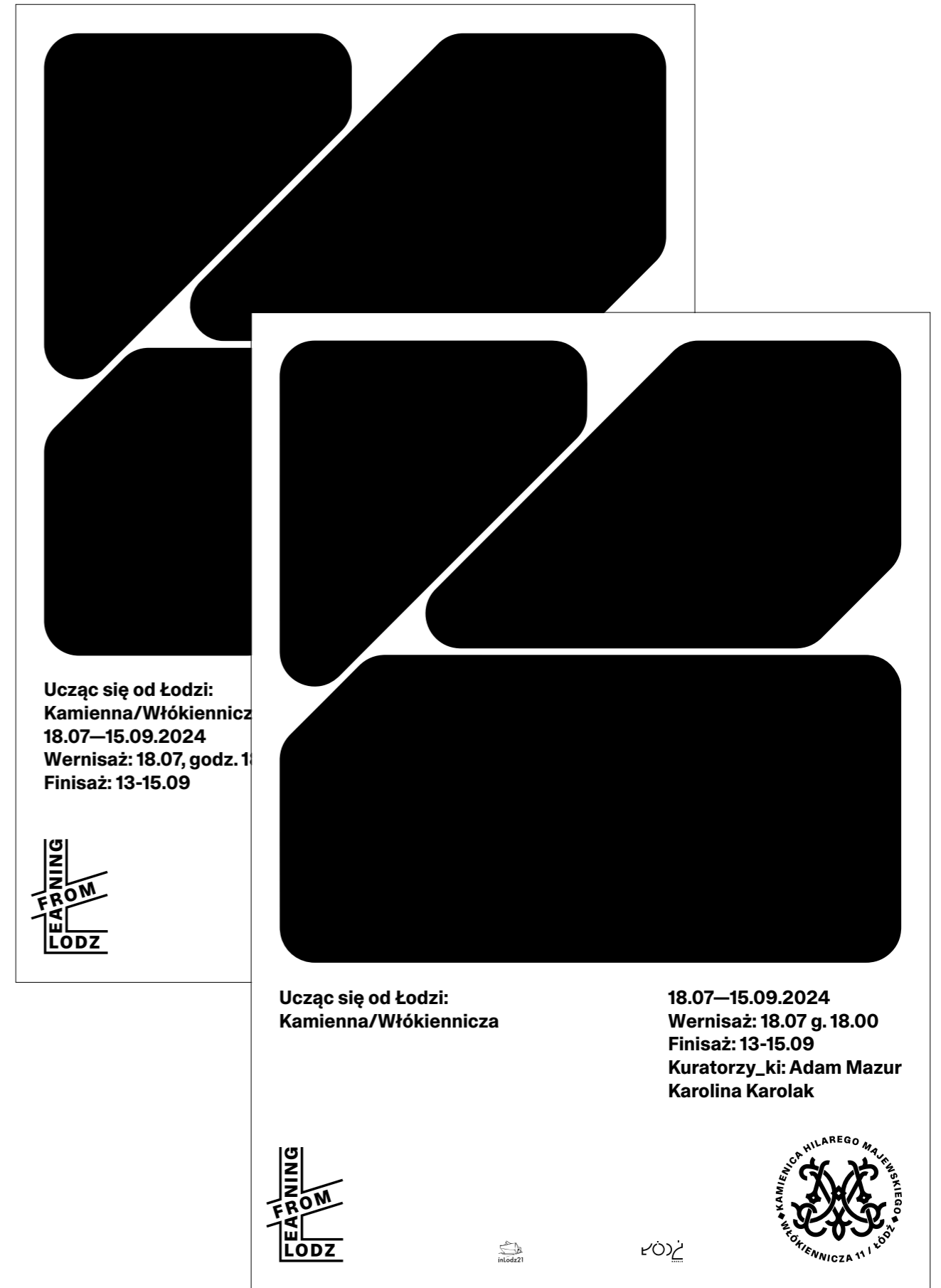
**Kuratorzy_ki: Adam Mazur
Karolina Karolak**

**18.07—15.09.2024
Wernisaż: 18.07, godz. 18.00
Finisaż: 13-15.09**

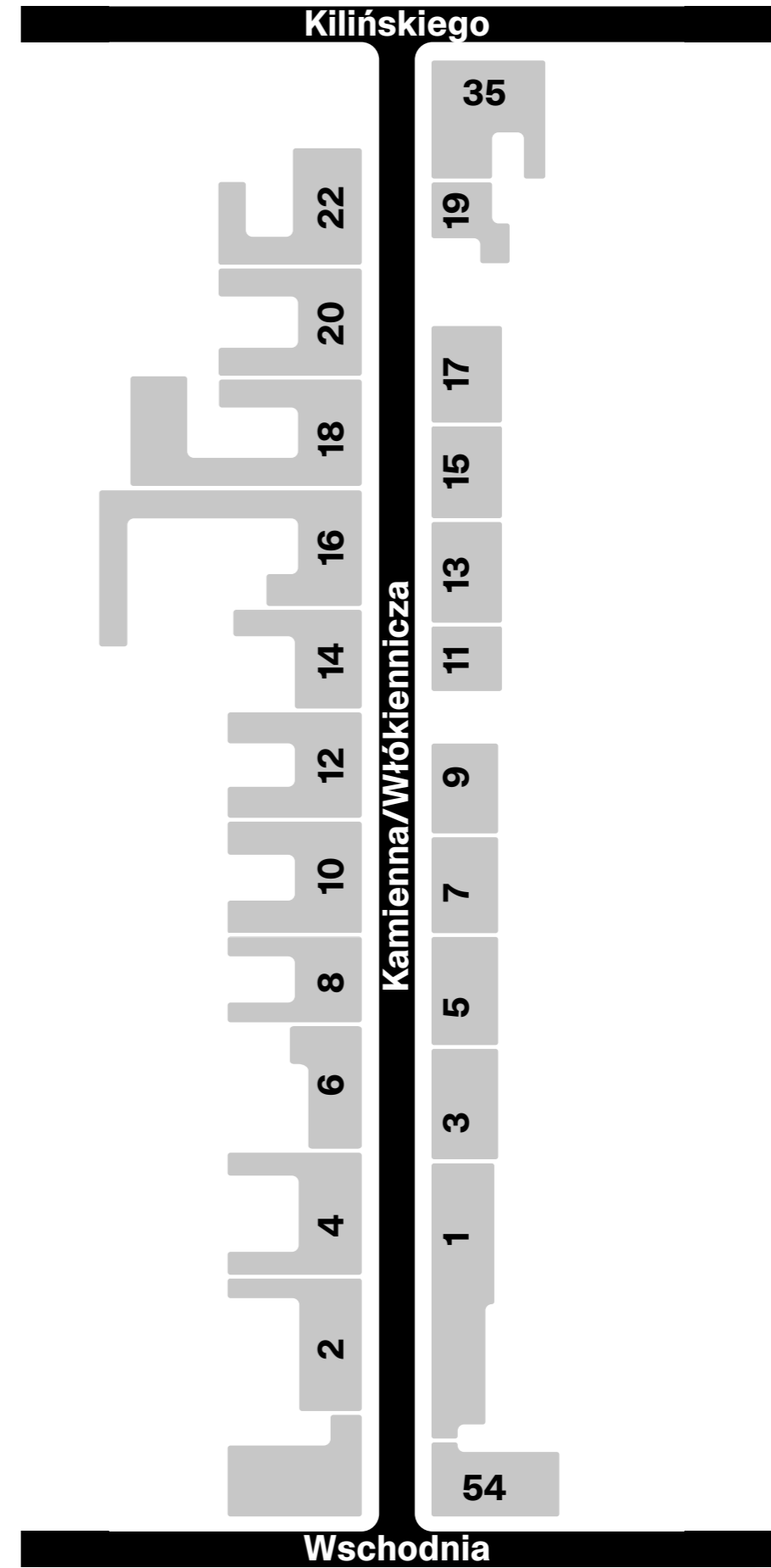

Plakat do wystawy B1 ↕

Timeline KHM, 400×230 cm, parawan ↑

Wschodnia 54 lok 2U

- Tartaruga Studio — Wiktoria Podolec, Jadwiga Lenart

Włókiennicza 4

- Nataradża — Maja Caban
- Sklep z artykułami wełnianymi
- Skład wyrobów z wełny
- Akuszerka

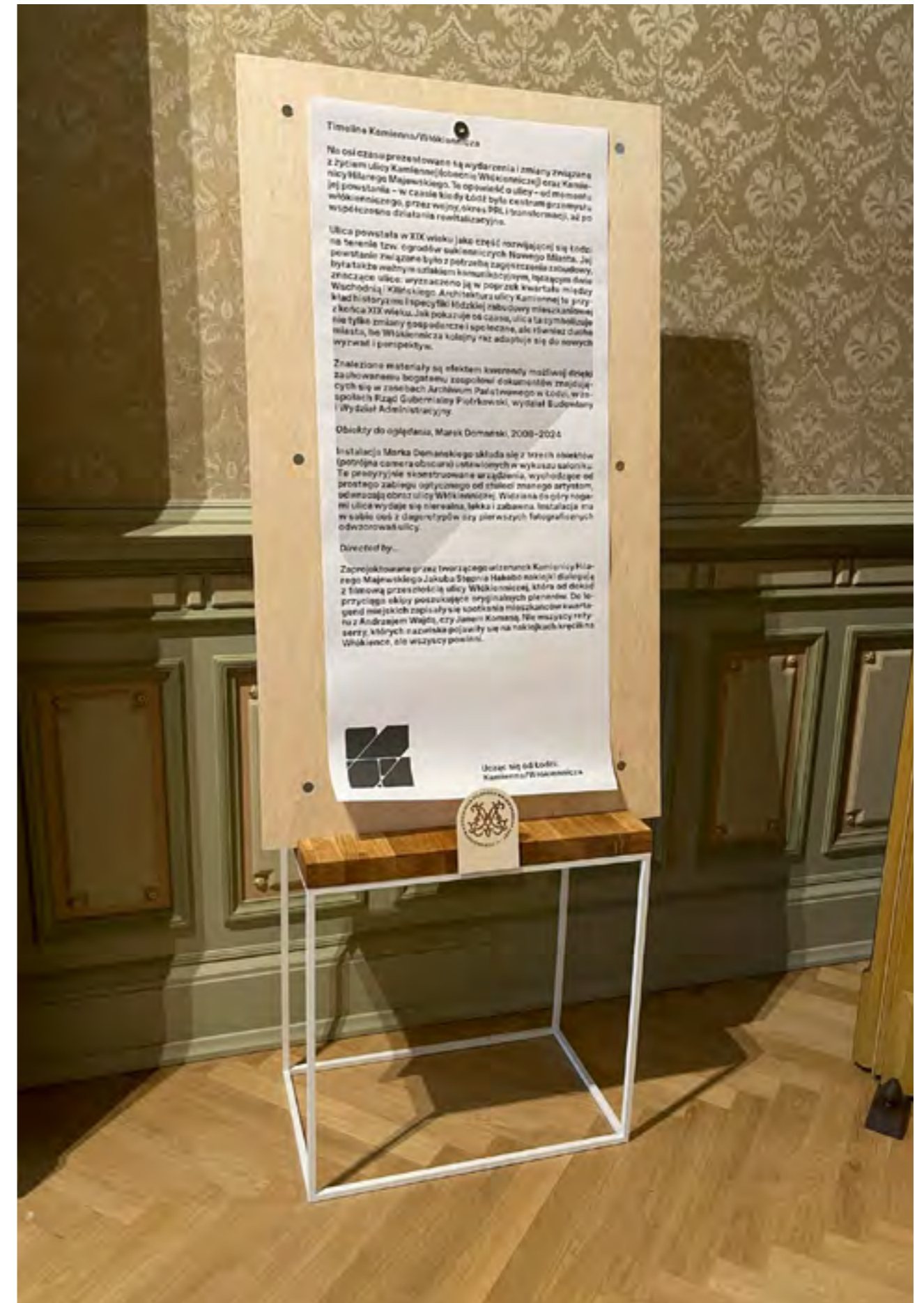
Włókiennicza 5

- 100 MANEKINÓW Muzeum Mundurów Policyjnych Świata — Grzegorz Fajngold
- Nakrętka — Marta Kałuża, Filip Świętczak
- Dom Dziecka nr 9

Włókiennicza 7

- Czarny — Dorota Zaleśna Stratyńska, Tomek Stratyński
- Skład kołder z waty

POZOR!

**Dajcie pozor na vlak!
Pioruny elektro wstrząsy.
Skok płynie pod prąd.
Tnie wszystko jak żyłeta.
Po skosie wywłoszczony.**

Plakat do wystawy B1 →

LEARNING
FROM
LODZ

Czas trwania: 28.11.2024 – 26.01.2025
Artystki i artyści: Wiktor Skok, Distort Visual, Sect7,
Marcin Pryt, Jude, Txt Eye
Kuratorka i producentka wystawy: Magda Milewska
Montaż: Adam Mąka, Serhyi Sokurenko
Identyfikacja wizualna: Jakub Stępień HAKOBO
Koordynacja komunikacji: Kinga Stec, Maja Wójcik
Program publiczny i edukacja: Maria Wasińska-Stelmaszczyk,
Ada Słowikowska

POZOR! 28.11.2024 – 26.01.2025

Ulotka A3 →

nLodz21

POZOR!

LEARNING FROM LODZ

WIKTOR SKOK

POZOR!

LEARNING FROM LODZ

DISTORT VISUAL

POZOR!

LEARNING FROM LODZ

SECT7

POZOR!

LEARNING FROM LODZ

MARCIN PRYT

POZOR!
—
28.11.2024
26.01.2025
—
WERNISAŻ:
28.11.2024
GODZ. 18:00

ARTYŚCI:
WIKTOR SKOK
DISTORT VISUAL
SECT7
MARCIN PRYT
JUDE
TXT EYE
—
KURATORKA:
MAGDA MILEWSKA

Posty Instagram/Facebook ↕

POZOR!

LEARNING FROM LODZ

JUDE

POZOR!

LEARNING FROM LODZ

TXT EYE

Plakat do wystawy, wersja alternatywna B1 ↑→

← Plakat B1

Formaty do internetu ↑

Fantasmagoryczne miasto

**Forma litery F.
Fantazja jak Escher po schodach.
Fyrtel z fasonem.**

Plakat do wystawy B1 →

**FANTASMAGORYCZNE
MIASTO**

Artystki i artyści:
Henryk R. Chojnacki
Joanna Dyba
Tomasz Haładaj
Bartłomiej Jarmoliński
Marta Ostajewska
Jolanta Wagner

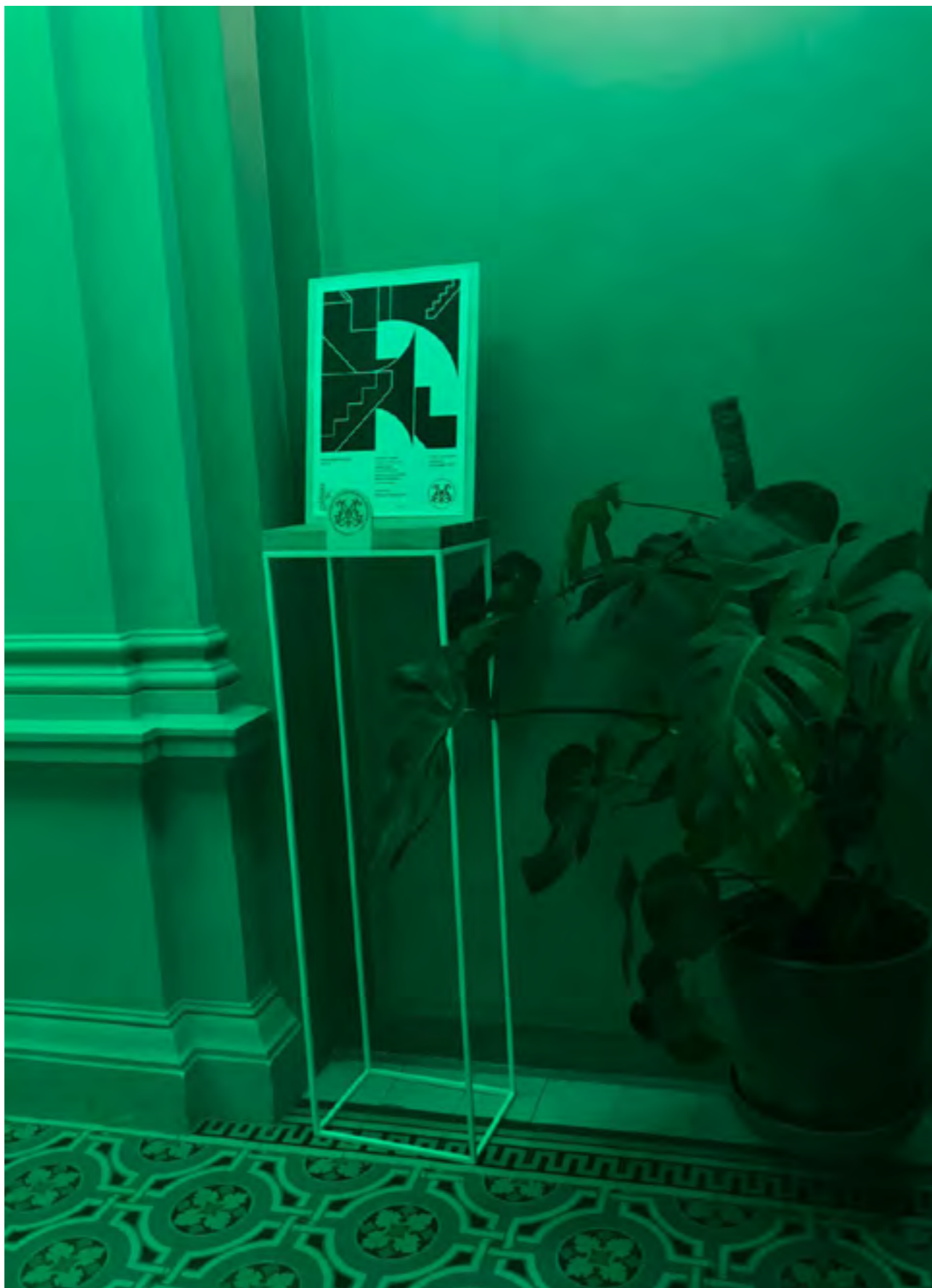
Kuratorka:
Roksana Kularska-Król

13.02—27.04.2025
Wernisaż:
13.02, godz. 18.00

**FRONT
FROM
LODZ**

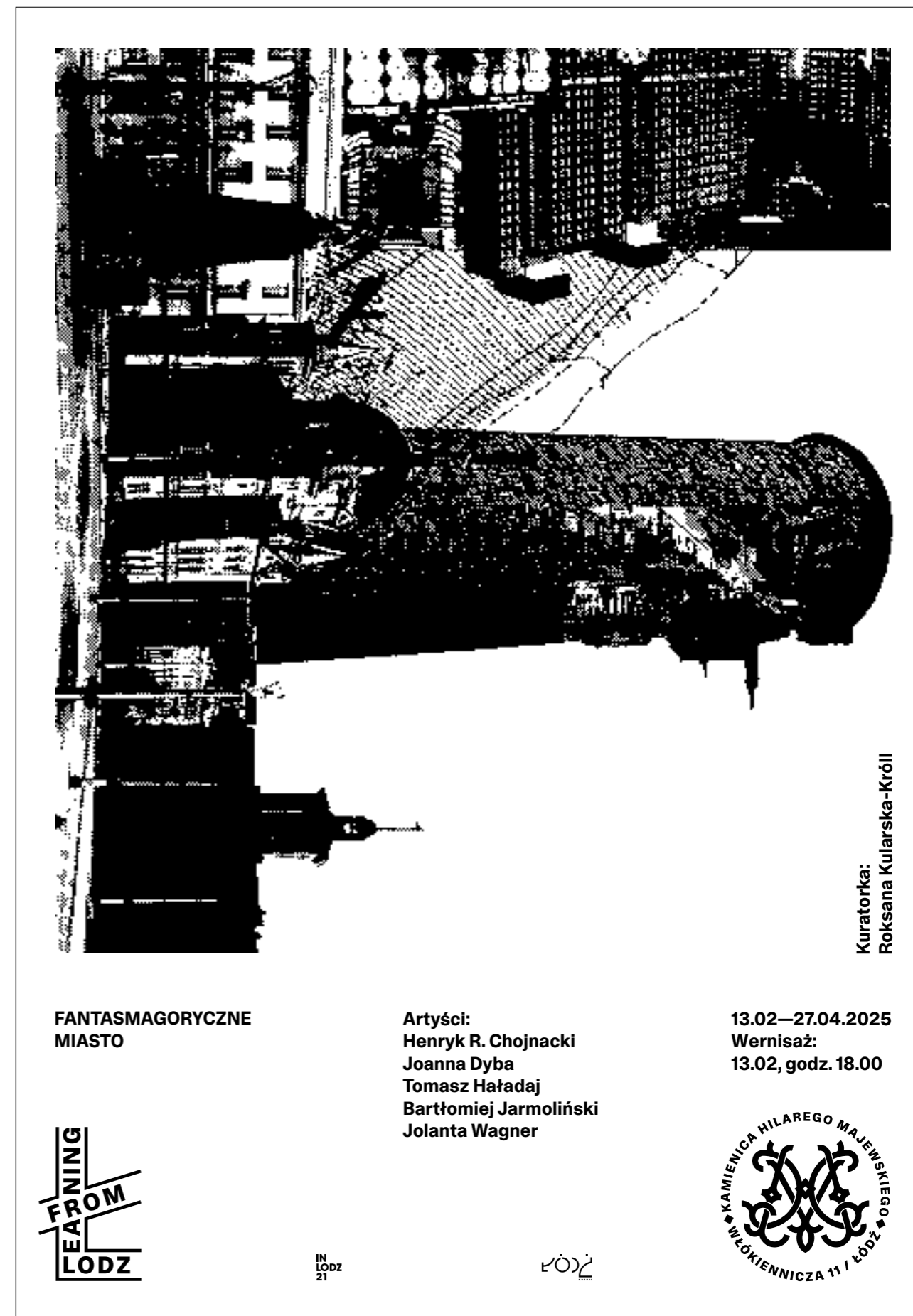
inLodz21 IN
LODZ
21 IN
LODZ
21 ŁÓDŹ

KAMIENICA HILAREGO MAJEWSKIEGO
WŁÓKIENNICZA 11 / ŁÓDŹ

Elementy identyfikacji wystawy wewnątrz galerii ↑

Plakat wersja alternatywna B1 →

Fantasmagoryczne miasto

—
13.02
27.04.2025

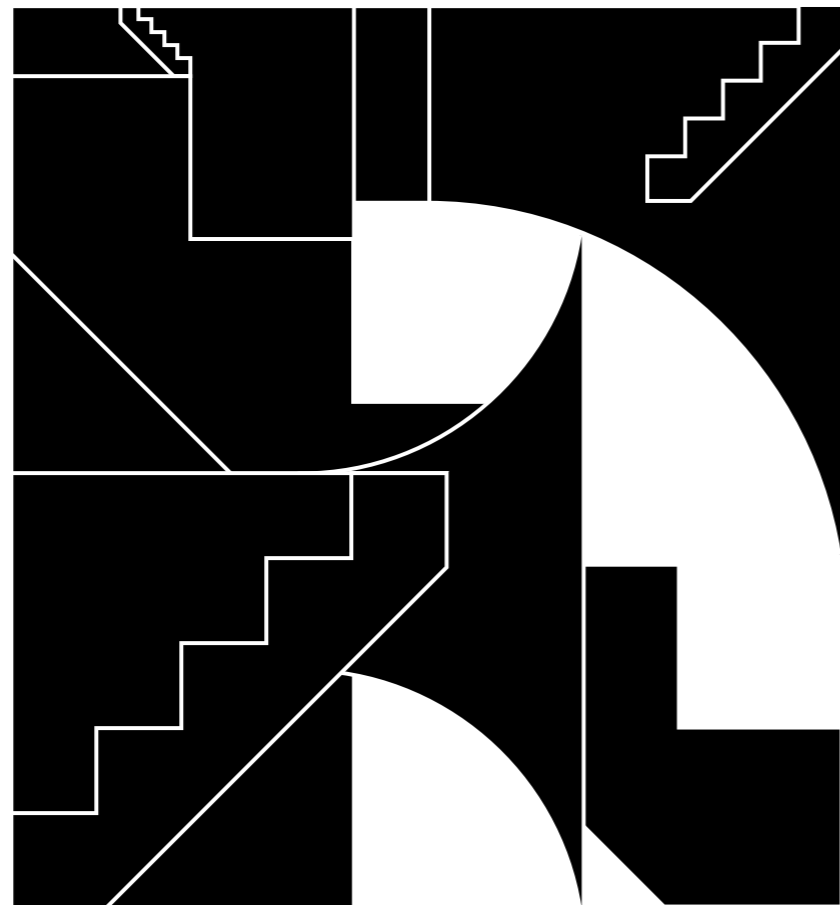
Wernisaż wystawy:
13 lutego 2025 (czwartek) godz. 18.00

Artystki i artyści:
Henryk R. Chojnacki
Joanna Dyba
Tomasz Haładaj
Bartłomiej Jarmoliński
Marta Ostajewska
Jolanta Wagner

Kuratorka:
Roksana Kularska-Króll

F
A
N
I
N
G
F
R
O
M
E
A
R
O
M
L
O
D
Z

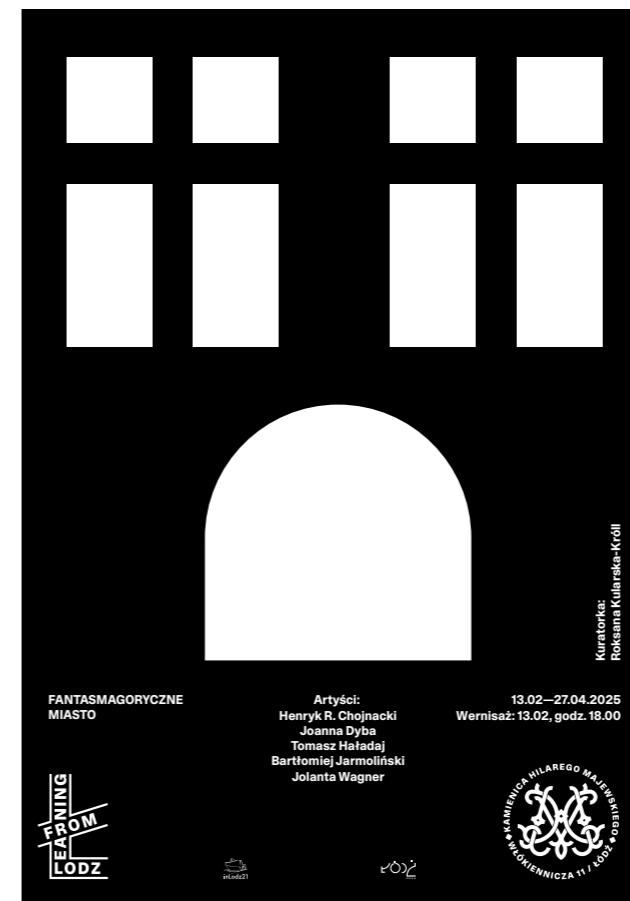
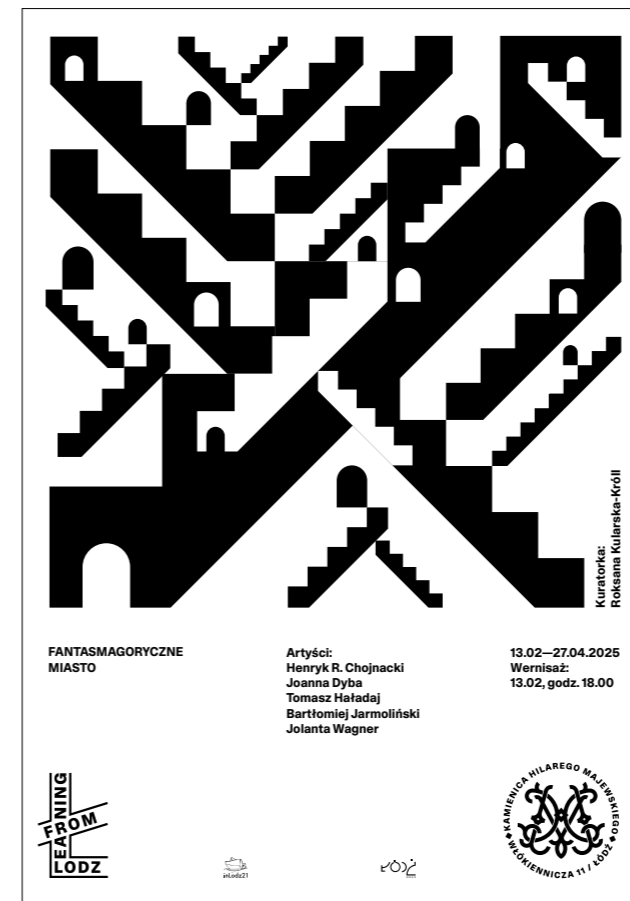
inlc

Plakat wersje alternatywna B1 →

Zaproszenie A6 ↑

Projekty plakatów →

Sześć rzeczy, które sprawiają że człowiek jest szczęśliwy Dorothy i Louis Bohm

Koło fortuny i teletombola
Bez recepty od dilerów
Który numer dzisiaj lekarstwo poda?

Plakat do wystawy B1 →

Kurator:
Adam Mazur

Sześć rzeczy, które sprawiają,
że człowiek jest szczęśliwy

Dorothy i Louis
Bohm

15.05–29.06.2025
Otwarcie: 15.05, 18:00

Współpraca kuratorska:
Monica Bohm–Duchen

FROM LODZ

IN ŁÓDŹ 21

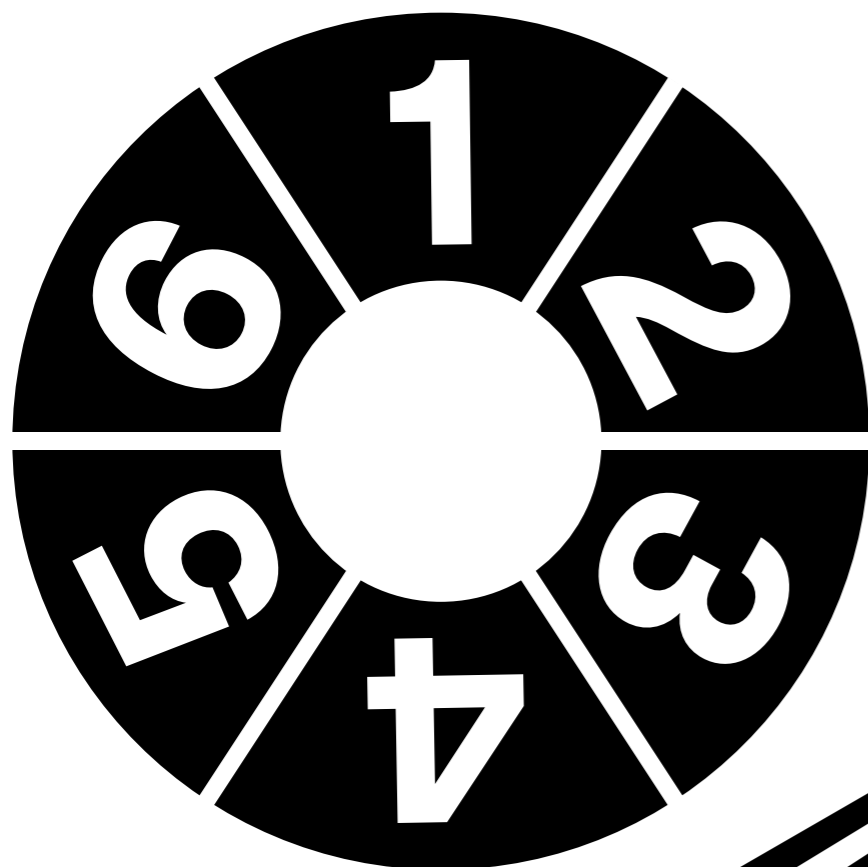
FOTOFESTIWAL
Sztuka | Współpraca | Społeczność

KAUNAS
PHOTOGRAPHY
GALLERY

LITHUANIAN
COUNCIL FOR
CULTURE

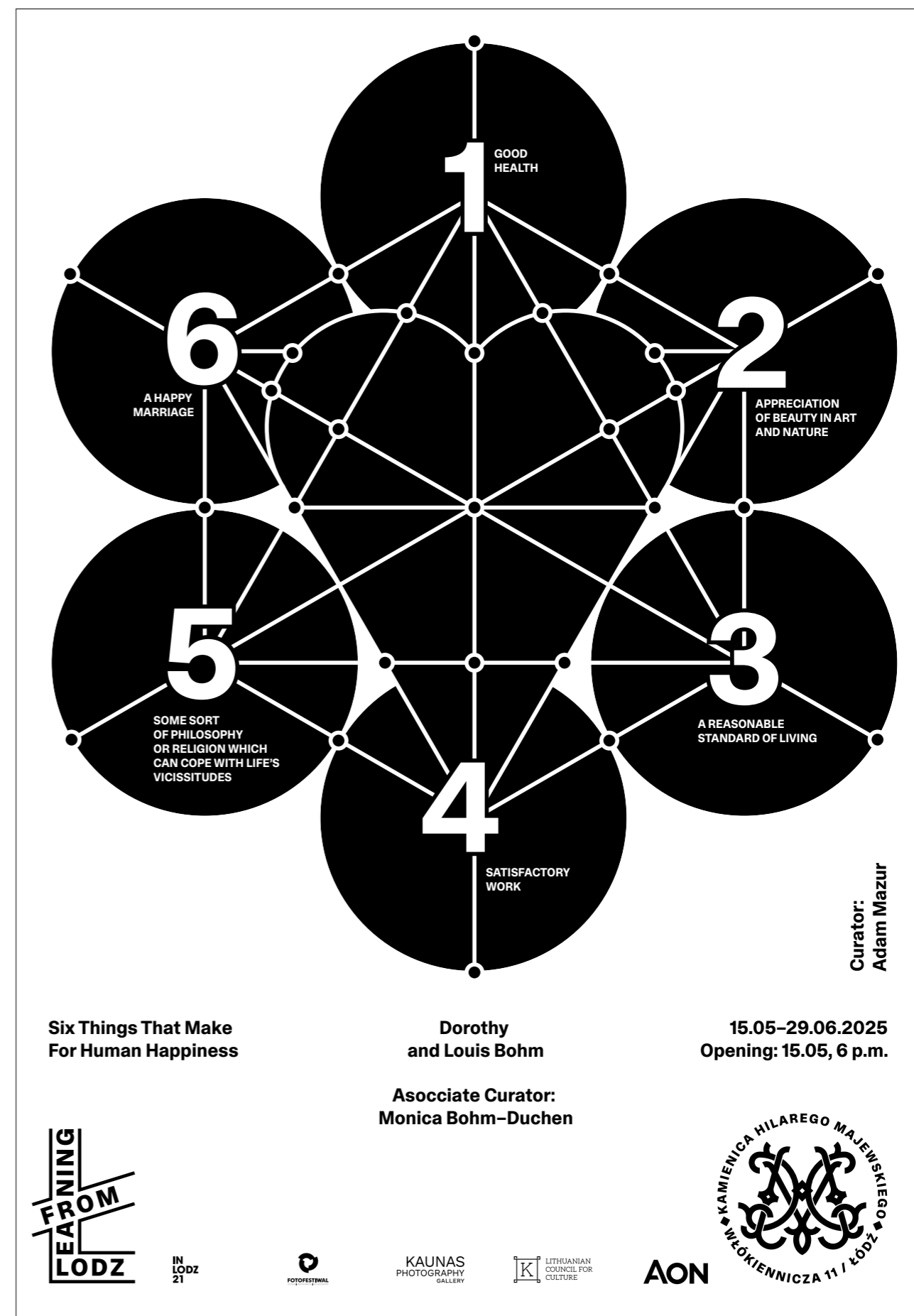
AON

KAMIENICA HILAREGO MAJEWSKIEGO
WŁÓKIENNICZA 11 / ŁÓDŹ

Naklejki towarzyszące wystawie ↑

Plakat do wystawy, wersja angielska B1 →

DOROTHY BOHM

- 1924** Born Dorothea Israelit, on 22 June in Königsberg, East Prussia (now Kaliningrad in Russia), into an assimilated Jewish family
- 1932** Family moves to Memel (now Klaipėda), Lithuania
- 1939** June, arrives in England; changes her first name to Dorothy
- 1940** Moves to Manchester to study photography
- 1942–45** Works in Manchester portrait studio, working under name of Dorothy Alexander
- 1945** Marries Louis Bohm
- 1946** Opens her own 'Studio Alexander' in central Manchester
- 1947** Acquires British citizenship
Frequent visits (until 1952) to Ascona in the Ticino, Switzerland where she starts working outside the studio
- 1950** Moves to London, though travels frequently to Manchester
- 1954-5** Lives in Paris with Louis, who works for petrochemical company
- 1956** Lives in New York and San Francisco; travels extensively in USA and Mexico
Experiments with Agfa colour film, but continues to work in black & white
On return to England, settles in Hampstead, north London
- 1957** Daughter Monica born
- 1958** Sells 'Studio Alexander'
- 1960** Daughter Yvonne born
First of three visits in the early 1960s to the USSR
- 1963** Dorothy's parents given promotion to leave USSR and settle in UK
- 1969** First solo exhibition, People at Peace at Institute of Contemporary Arts, London
- 1970** First book of photographs, A World Observed
- 1971** Closely involved with founding of The Photographers' Gallery, London, and its Associate Director for next fifteen years
- 1974** Travels widely in South Africa
- 1976** Solo exhibition, Impressions of South Africa, at The Photographers' Gallery, London
- 1980** BBC2 Television documentary Dorothy Bohm – Photographer
- 1980–82** Experiments with colour photography, using SX70 Polaroid camera
- 1984** Travels to Far East; from now on, works exclusively in colour
- 1986** Major retrospective at the Israel Museum, Jerusalem
- 1989** Publication of Egypt, first book of colour photographs,
- 1992** Publication of Venice, second book of colour photographs
- 1994** Dorothy Bohm: Colour Photography 1984–94 exhibition at The Photographers' Gallery, London,
- 1995** Visits Prague & Budapest
In-depth interview for the Oral History of British Photography, National Sound Archive, British Library, London
- 1996** Publication of Sixties London: Photographs by Dorothy Bohm
- 1997** Exhibition of photographs from Sixties London at the Museum of London
- 1998** Walls and Windows, exhibition of colour photographs 1994–98 at Royal Photographic Society, Bath and Royal National Theatre, London
Opens Focus Gallery for Photography, London
- 1999** Visits Vilnius, Lithuania; Minsk and Vitebsk, Belarus
- 2000** Publication of Inside London
- 2002** Exhibition of Hungarian images at Hungarian Cultural Institute, London
Publication of Breaks in Communications
- 2005** Major retrospective of Paris photographs at Musée Carnavalet, Paris
- 2006** Smaller version of Paris exhibition shown at Das Verborgene Museum, Berlin
- 2007** Ambiguous Realities: Colour Photographs by Dorothy Bohm exhibition at Ben Uri Gallery, London
Inclusion of early studio portraits in How We Are: Photographing Britain, Tate Britain
- 2009** Elected Honorary Fellow of the Royal Photographic Society
- 2010** Major retrospective exhibition at Manchester Art Gallery, A World Observed 1940-2010: Photographs by Dorothy Bohm
- 2012** Work included in Another London exhibition, Tate Britain
- 2014** Work included in The History of European Photography, 1939-69 (FOTOFO, Bratislava)
- 2015** Included in Britain's Greatest Generation, BBC2 TV series
Publication of About Women: Photographs by Dorothy Bohm
- 2016** Dorothy Bohm: Sixties London exhibition at Jewish Museum, London
- 2018** Seeing Daylight: The Photography of Dorothy Bohm, documentary film 2018-19 Little Happenings: Photographs of Children by Dorothy Bohm, V&A Museum of Childhood, London
- 2020** Work included in Another Eye: Women Refugee Photographers in Britain after 1933, Four Corners Gallery, London
- 2022** A World Observed: Photographs by Dorothy Bohm, exhibition at Kaunas Photography Gallery, Lithuania
- 2023** Dorothy dies in London on 15 March
Tour of A World Observed: Photographs by Dorothy Bohm to Latvian Museum of Photography, Riga and to Jewish Cultural Festival 'Shalom in All the World', Klaipėda
- 2024** Exhibition, 'Dorothy Bohm at 100' at The Photographers' Gallery, London
Dorothy Bohm at 100, monograph published in June to mark centenary of Dorothy's birth
- 2025** Tour of A World Observed: Photographs by Dorothy Bohm to Hilary Majewski House, Łódź (May-June) and to Photography Museum, Šiauliai, Lithuania (September-November)

Ulotka A3 z biogramem →

Boleśnie fragmentaryczna historia rodziny mojego ojca, Louisa Bohma, czała się w świadomości przez całe moje dorosłe życie. Rzeczy, o których naprawdę nam mówił, gdy moja siostra Yvonne i ja dorastałyśmy w Londynie, można policzyć na palcach jednej ręki. Były to sporadyczne wzmianki: na przykład o jego chłopczej podróży tramwajem w środku zimy, kiedy nieznaną kobietą nagle wstała i zaczęła energicznie pocierać jego siny nos, aby zapobiec odmrożeniom. Albo o incydencie w magazynie tekstylnym jego ojca, gdy przez przypadek został uderzony nad okiem białym materiałem. Nie wspominał jednak ani słowem o swojej matce i młodszej siostrze, ani o dalszej rodzinie, którą opuścił w listopadzie 1938 roku (najpewniej w Kryształową Noc), gdy mając osiemnaście lat na dobre wyjechał z Łodzi do Wielkiej Brytanii. Jeden z nielicznych przedwojennych listów, które przetrwały, mówi o tym, że Louis planował ukończyć studia w Anglii i wrócić do Polski, aby dołączyć do firmy ojca.

Dorothy i Louis w ich pierwszym domu, Egerton Road, Manchester, 1945

Moja matka, Dorothy, miała zaledwie szesnaście lat (prawie tyle samo co jego młodsza siostra) kiedy po raz pierwszy spotkała Louisa w północnoangielskim mieście Manchester w 1940 roku. Zostali przedstawieni sobie na ulicy przez kogoś, kto znał obu ich ojców. Mimo że często wspominała, że na początku Louis traktował ją bardziej jak siostrę niż dziewczynę, znaczenie tego faktu dotarło do mnie później. Fakt, że ojciec zaciekle chronił moją matkę, szanując przy tym jej karierę niezależnej fotografiki, ma dla mnie większy sens dopiero teraz.

Kiedy miałam czternaście lat, odkryłam (nie pamiętam jak to się stało), że matka mojego ojca Teresa i jego siostra Hanna, zginęły w warszawskim getcie. I chociaż znałam ojca mojego ojca, Hermana, który zdołał uciec z Polski do Palestyny podczas wojny, a później zamieszkał w Anglii, a także jego ciotkę Bronię, która wbrew wszelkim przeciwnościom losu przeżyła Holokaust i przyjechała do Anglii po wojnie, nigdy nie mówiono w naszej obecności o ich polskiej przeszłości. Jedynie regularne przesyłki pysznych owoców cytrusowych wysyłane do nas z Izraela przez tajemniczego polskiego krewnego o imieniu Adaś, wskazywały na większą rodzinę, o której istnieniu nie mieliśmy pojęcia.

Mój ojciec był spokojną, stałą i niezawodną osobą, pod wieloma względami idealnym angielskim dżentelmenem! Spoglądając wstecz, jestem przekonana, że jedynym sposobem, w jaki był w stanie osiągnąć ten pozorny spokój, było stłumienie bólu – sposób nie tylko na ochronę nas, jego dzieci, ale także samego siebie. Doskonale pamiętam, jak siedziałam z nim w pokoju, gdy przechodził chemioterapię (nie długo przed śmiercią w 1994 roku, zmarł nie z powodu raka, ale ataku serca), doskonale zdając sobie sprawę, że jeśli kiedykolwiek zdobędzie się na odwagę, by zapytać go o tę przeszłość, to właśnie teraz. Bojąc się naruszyć ten kruchy spokój, i sprawić mu przykrość, nie byłam jednak w stanie tego zrobić.

Był to początek lat dziewięćdziesiątych. Dopiero w 2012 roku odwiedziłam zarówno Łódź, jak i Warszawę, i mogłam dowiedzieć się nieco więcej. Pozostały tropy, za którymi trzeba było podążać, ale najwyraźniej nie byłam jeszcze na to gotowa. I wtedy, w październiku 2023 roku, Gintaras Česonis z Kauno Fotografijos Galerija, który zainicjował podróżującą po krajach bałtyckich wystawę fotografii mojej matki (pokazywana była w Kownie i Rydze, miastach związanych z rodziną mojej matki, a następnie w Kłajpedzie, gdzie częściowo dorastała), przedstawił mnie polskiemu kuratorowi, Adamowi Mazurowi, który wyraził zainteresowanie przyjęciem wystawy. Nie wiedziałam, że niedawno został dyrektorem nowej instytucji kultury w Łodzi, i to dopiero on zwrócił większą uwagę na historię łódzkiego pochodzenia mojego ojca! Kolejnym niezwykłym zbiegiem okoliczności była propozycja Adama, abym była kuratorką wystawy o historii rodziny Bohmów wraz z pokazem zdjęć Dorothy, która spotkała się w czasie z porządkowaniem przeze mnie i moją siostrę pięknego londyńskiego domu naszej matki po jej śmierci w marcu 2023 roku. W trakcie tego bolesnego, ale koniecznego zadania odkryliśmy małą drewnianą szafkę z drzwiczkami odwróconą na bok (przypadkowo? celowo?), która zawierała schowek rodzinnych fotografii i innych przedmiotów, o których istnieniu zupełnie nie mieliśmy pojęcia.

Możemy tylko przypuszczać, że zostały one przywiezione do Anglii przez naszego dziadka ze strony ojca, ale być może także przez naszego ojca. Chociaż wcześniej dysponowałyśmy zbiorem fotografii, to właśnie ta skarbница odnalezionych przedmiotów umożliwiła realizację obecnego projektu. Sama wystawa była dla mnie impulsem nie tylko do dokładniejszego przeanalizowania materiałów, które już posiadamy, ale także do zwrócenia się do innych członków rodziny w Izraelu i USA oraz do rozpoczęcia dalszych badań archiwalnych.

Choć badania trwają, w mojej wiedzy o historii rodziny Bohmów na zawsze pozostaną głębokie, czarne dziury. Nieuchronnie dotyczy to zwłaszcza dwudziestu lub więcej członków rodziny – nie tylko matki i siostry mojego ojca, ale także jego dwóch wujów, Josefa i Pawła oraz ich rodzin, a także członków rodziny jego matki – którzy nie przeżyli Holokaustu. W ciągu ostatnich dwóch lat ślady i informacje, które zbierałam na temat rodziny Bojmów/Lewkowiczów, stopniowo połączyły się w coś przypominającego intrygującą, choć iluzoryczną znajomość. To, że teraz wreszcie mogę nazwać matkę mojego ojca Teresę nie tylko matką mojego ojca, ale także moją babcią (której imię jest przecież moim drugim imieniem), a siostrę mojego ojca Hannę moją ciotką, wydaje się być małym, ale głęboko znaczącym punktem zwrotnym.

DEDYKACJA

Ten projekt jest z miłością dedykowany zarówno rodzinie, której nigdy nie znam, jak i rodzinie, która nadal rośnie i kwitnie w teraźniejszości, przede wszystkim jej najmłodszym członkom: Bobbie, Louisowi i Orinowi.

PODZIĘKOWANIA

Chciałabym przede wszystkim podziękować Łukaszowi Urbaniakowi, który był przewodnikiem i tłumaczem podczas mojej pierwszej wizyty w Łodzi w 2012 roku. Petje Schroeder (którą w zeszłym roku przedstawiła mi amerykańska artystka Mirka Knaster) zgodziła się podjąć w łódzkich archiwach badań genealogicznych nad historią naszej rodziny, za co jestem jej niezmiernie wdzięczna. Jestem również wdzięczna Marcinowi Gawryszczakowi, a zwłaszcza Marcinowi Antczakowi, z Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, który również podjął się poszukiwań archiwalnych w naszym imieniu.

Po powrocie do Londynu skorzystałam z nieocenionej pomocy Iana Richa z Wiener Holocaust Library, która ma dostęp do Bad Arolson International Tracing Service. Jego badania również przyczyniły się do powstania tej wystawy. Jestem również wdzięczna mojej drogiej przyjaciółce Lydii Bauman, która nie tylko pomogła mi w tłumaczeniu polskich dokumentów na język angielski, ale także udzieliła mi moralnego i emocjonalnego wsparcia w trakcie mojej pracy nad tym projektem.

Chciałabym również podziękować Vardzie Lusthaus z Jerozolimy, wnuczce Broni i córce Biruty (którą znam pieczołowicie jako Rutli) za jej gotowość do poproszenia matki o dalsze informacje o rodzinie – a także za jej pomoc w umożliwieniu włączenia pięknego portretu Broni jako młodej kobiety do obecnej wystawy. Clive Poyser, najstarszy syn Nemi i wnuk Broni, który niesety zmarł w lutym tego roku, był dla mnie bardzo pomocny w dostarczeniu wczesnego zdjęcia tej części rodziny. Dziękuję również mieszkającym w USA Mady, Sarze i Jessice Hymowitz, prawnuczkom Tauby Bojm, które osiedliły się w Nowym Świecie w 1920 roku, za dostarczenie tak wielu nieznanych zdjęć, zarówno przedwojennych, jak i powojennych, dalszej rodziny.

Przed wszystkim muszę podziękować Gintarasowi Česonisowi i Adamowi Mazurowi za ich zaangażowanie w urzeczywistnienie tego podwójnego hołdu dla moich rodziców. Współpraca z kolegami Adama, Magdą Milewską, Mają Wójcik, Serhijem Sokurenko i Danielem Kiermurem również była przyjemnością.

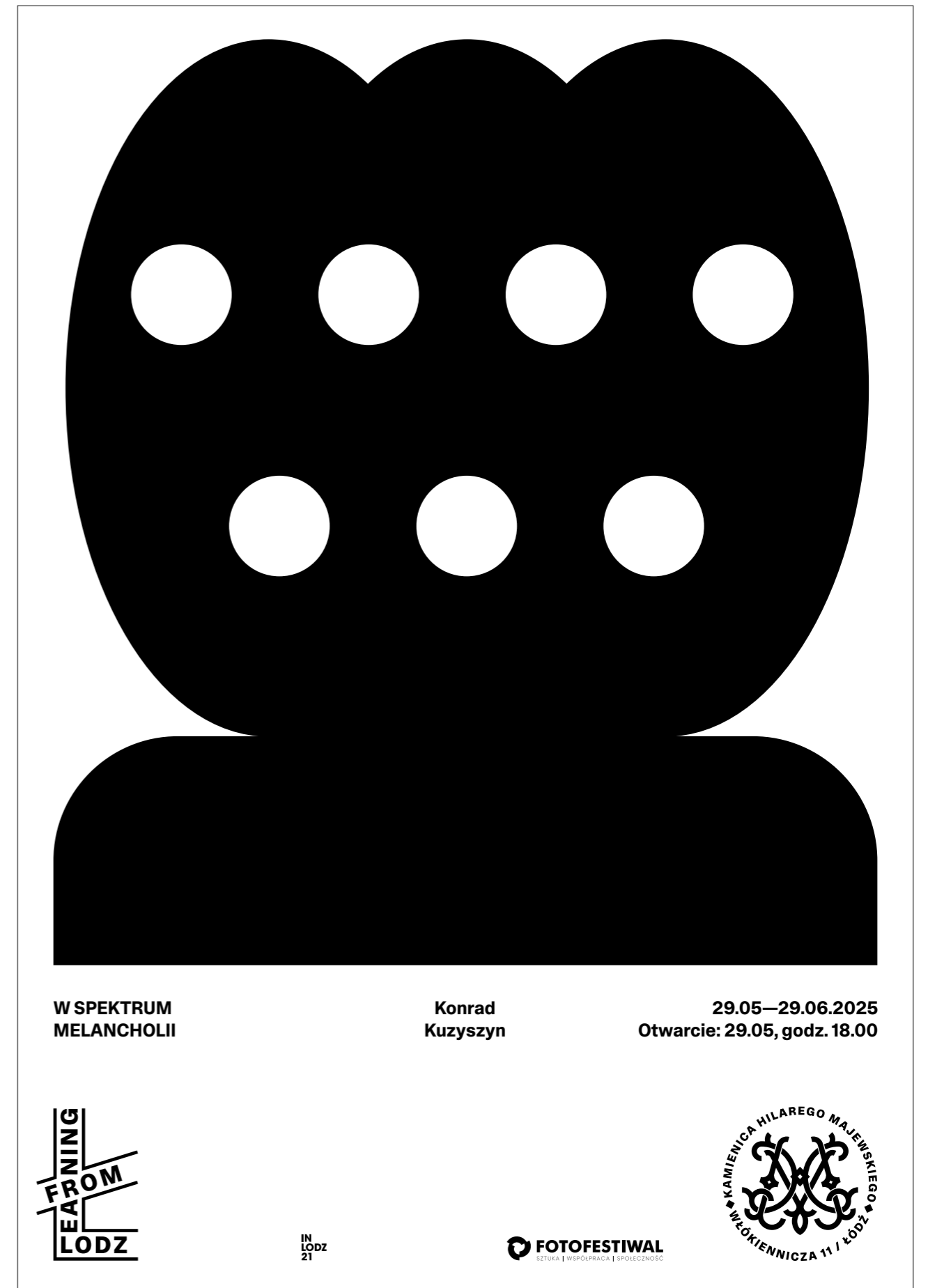
Wreszcie, jestem wdzięczna londyńskiej artystce Caren Garfen, która wspaniałomyślnie zgodziła się włączyć do tej wystawy jej poruszającą i pieczołowicie wykonaną pracę „Cut It Out”. Koncentruje się ona nie na tyle na mojej rodzinie, co na żydowskiej obecności w łódzkim przemyśle włókienniczym przed II wojną światową i stanowi ważne przypomnienie, że historia rodziny Bohmów jest tylko jedną z wielu innych, które mogą i powinny być opowiedziane i dziś pamiętane.

Monica Teresa Bohm-Duchen
Londyn, marzec 2025

W spektrum melancholii. Konrad Kuzyszyn

Truizmy w głowach się troją
Chcą zakładać co rusz to nowe maski.
Potrójne obrazki.

Plakat do wystawy B1 →

W SPEKTRUM MELANCHOLII

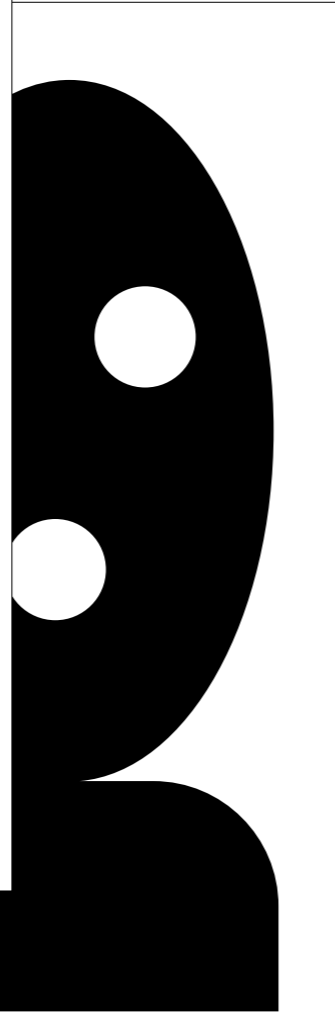
—
Konrad
Kuzyszyn

—
29.05
29.06.2025

Otwarcie: 29.05, godz. 18:00

IN
ŁÓDŹ
21

Zaproszenie A6 ↑

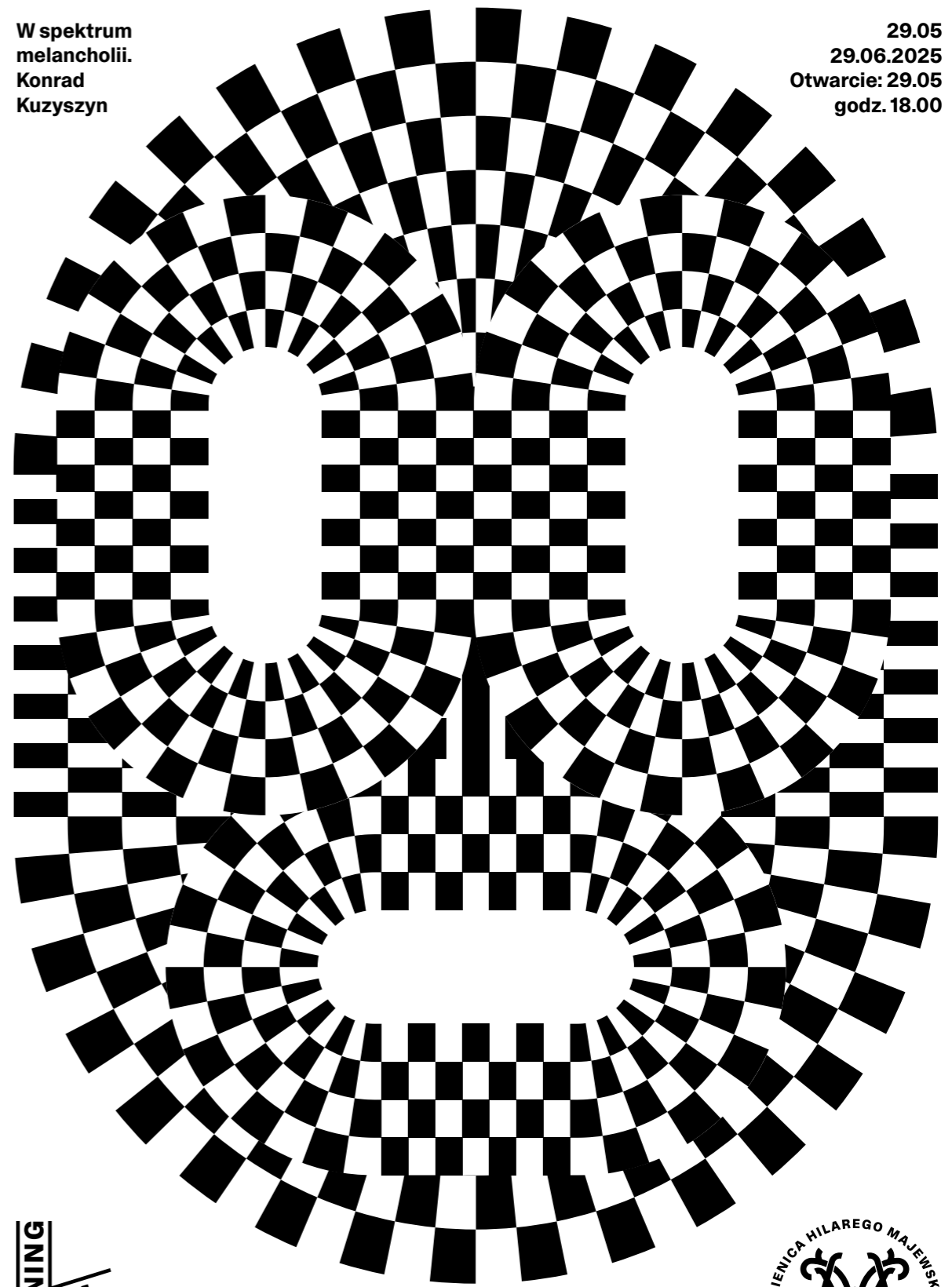
Plakat do wystawy, wersja alternatywna B1 →

W spektrum
melancholii.
Konrad
Kuzyszyn

29.05
29.06.2025
Otwarcie: 29.05
godz. 18.00

IN
ŁÓDŹ
21

W SPEKTRUM MELANCHOLII

—
Konrad
Kuzyszyn

—
29.05
29.06.2025

Melancholia melancholii nie równa, gdyż jest autorskim dziełem naszego umysłu i sposobem odreagowywania kontaktów międzyludzkich. Mój model melancholii, rozpościera się pomiędzy wypominaniem przeszłości, a domnianiem przyszłości, włącznie ze śmiercią, która stała się tu „modus operandi”.

Odnosi się to do początków mojego świadomego doświadczania problemów egzystencjalnych, związanego z pierwszą wizytą w „Collegium Anatomicum” w Łodzi. Będąc młodym, czyli nieśmiertelnym, zanurzyłem się w formalinie tych gęstych problemów, idąc z nimi przez życie. Teraz, gdy jestem chyba śmiertelny (bo dokucza mi krążenie), próbuję się dogadać z białą panią i negocjować przebieg zejścia na moich warunkach. Wątpię w sukces negocjacji, lecz uważam to za akt sporej odwagi z mojej strony.

Pusty i smętny parter KHM delikatnie rozświetlam ekranami, serwując Waszym oczom nieprawdę fotografii. Bez „post” czy „neo”, po prostu fotografii generowanej. Zwielokrotniam siebie, by zaklinać fakt samotności.

Człowiek bez odzienia na urządzeniach bez obudowy, to nagość sytuacyjna, która z pustymi wnętrzami tego miejsca konweniuje.

Mój mięsny skafander jest już mocno zużyty, dlatego sztukuję go i łątam do zdjęć z pomocą współczesnej technologii. Silikon z czasem wydaje się lepszy od własnej skóry, a dodatkowe głowy nadają szyku, poszerzają ogląd i zwiększają atrakcyjność mnie, jako motywu. Taki narcystyczny zabieg auto-referencyjny.

Wracając do melancholii, to lepiej się w niej nie pograżać, bo zasysa, lecz żyć z nią przez czas jakiś, do pierwszego konfliktu. To rodzaj żeński, więc traktuję ją jak partnerkę. Nadaje mi stanu nieważkości umysłu, bo jestem w stanie mentalnie wędrować w czasie lub rozpuszczać się w przedmiotach, zwłaszcza twardych, najchętniej z metali rzadkich, surowców poszukiwanych.

Zjawisko melancholii warto też rozpatrywać na poziomie atomowym i subatomowym naszego materialnego ciała. To pewne przesunięcia w jądrze atomu (i głębiej) powodują ten ezoteryczny stan umysłu. Nawiązując również do zjawiska skoku kwantowego, melancholia pozwala luzować mikro-przebiegi tej drogi, budując bliżej nie poznane jeszcze relacje z pozaświatem.

To nie jest libretto wystawy, ani jej interpretacyjna wykładnia.
To jedynie litery na papierze, które dają chwilę wytchnienia od tych obrazów, wypalających piętno niepiękną.

Producentka / Producer: Magda Milewska
Komunikacja / Communication: Kinga Stec, Maja Wójcik
Montaż / Installation: Adam Mąka, Serhji Sokurenko

IN
ŁÓDŹ
21

 FOTOFESTIWAL
SZTUKA | WSPÓŁPRACA | SPOŁECZNOŚĆ

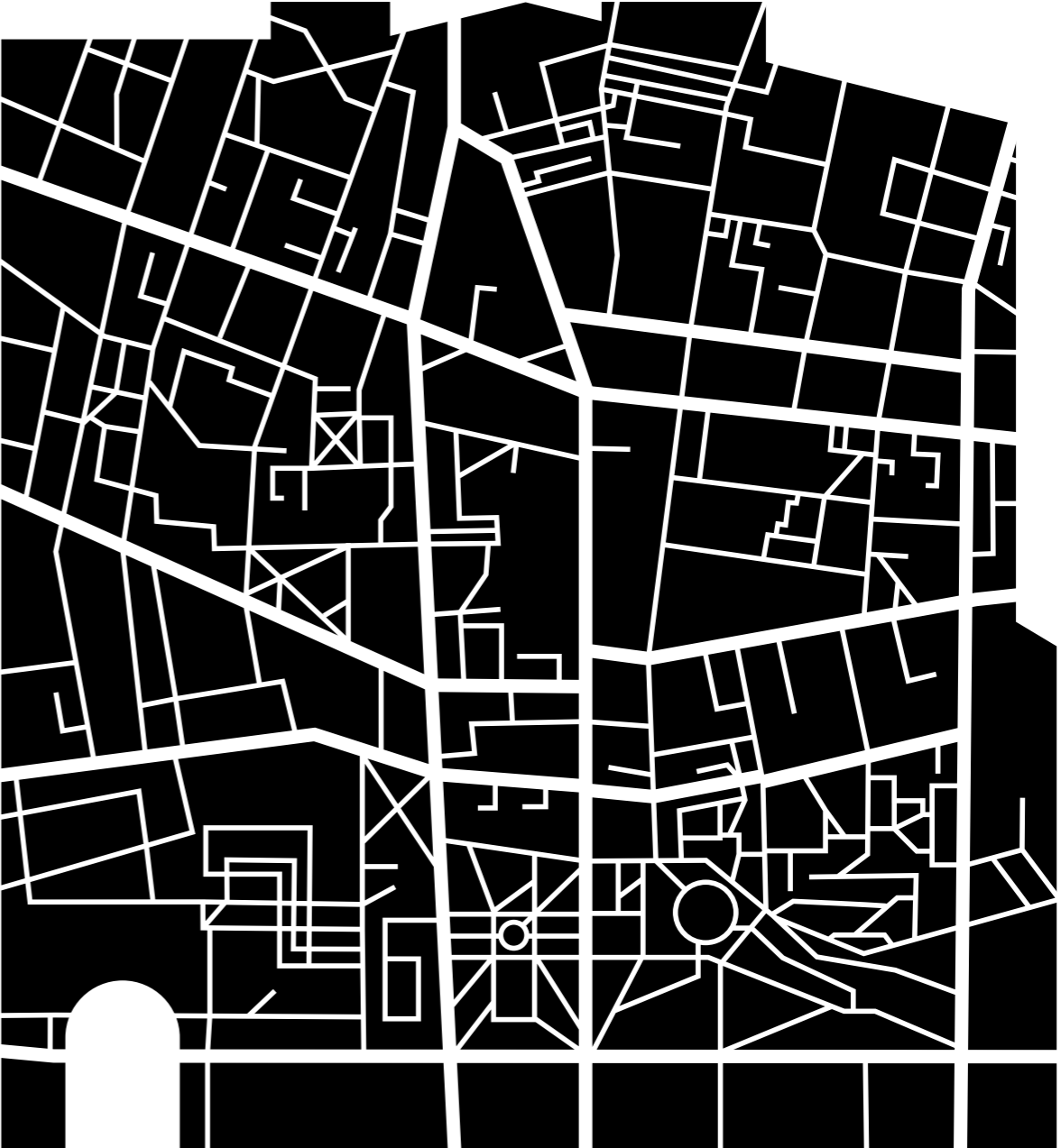
Ulotka A3 ↑→

Ucząc się od Łodzi 2: Bałuty

Ucząc się robienia riserczu spękanego
szczytu kamienicy vis a vis Zahira
ul. Org. WiN

Plakat do wystawy B1 →

**UCZĄC SIĘ OD ŁODZI 2:
BAŁUTY**

Artystki i artyści:
Łukasz z Bałut
Kalina Kazmierczak
Monika Gałaj
Maciej Rawluk
Wojciech Stachura
Maria Drozd
Kacper Zaorski-Sikora
Jan Markiewicz
Aleksandra Dąbrowska
Bartosz Nowicki
Marcin Polak

10.07.2025
Wernisaż:
KHM
godz. 18:00

Koncert:
WOLNE BAŁUTY
Stary Rynek
godz. 20:30

Kuratorka:
Karolina Karolak

**IN
ŁÓDŹ
21**

**KAMIENICA HILAREGO MAJEWSKIEGO
WŁÓKIENNICZA 11 / ŁÓDŹ**

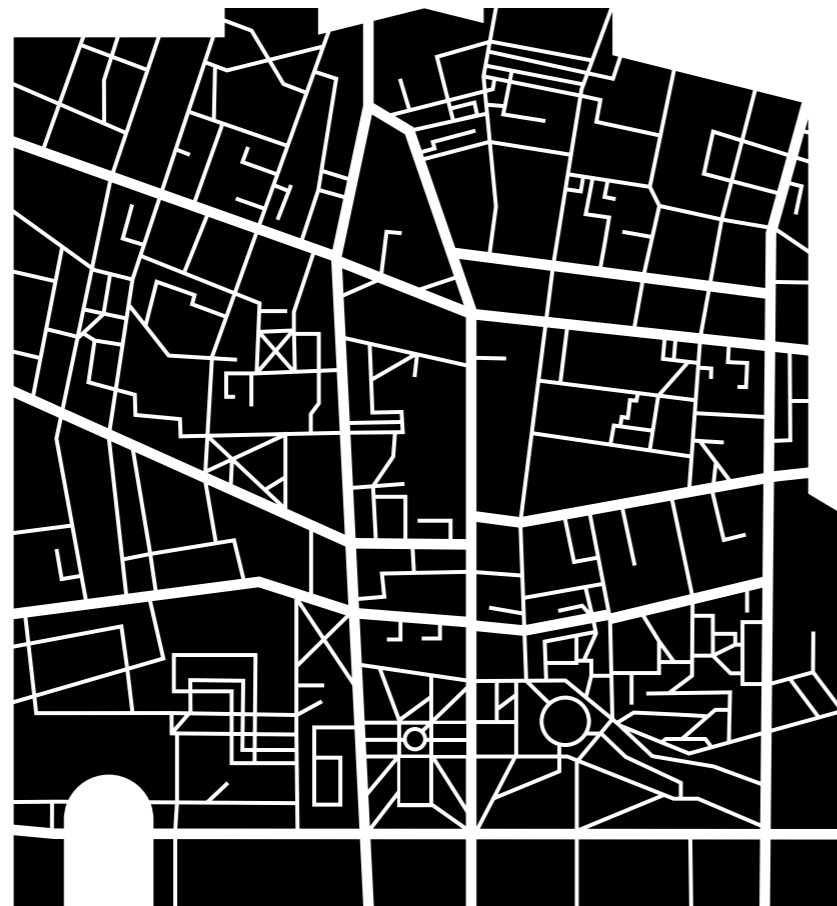

UCZĄC SIĘ OD ŁODZI 2: BAŁUTY

—
10.07.2025
14.09.2025
—

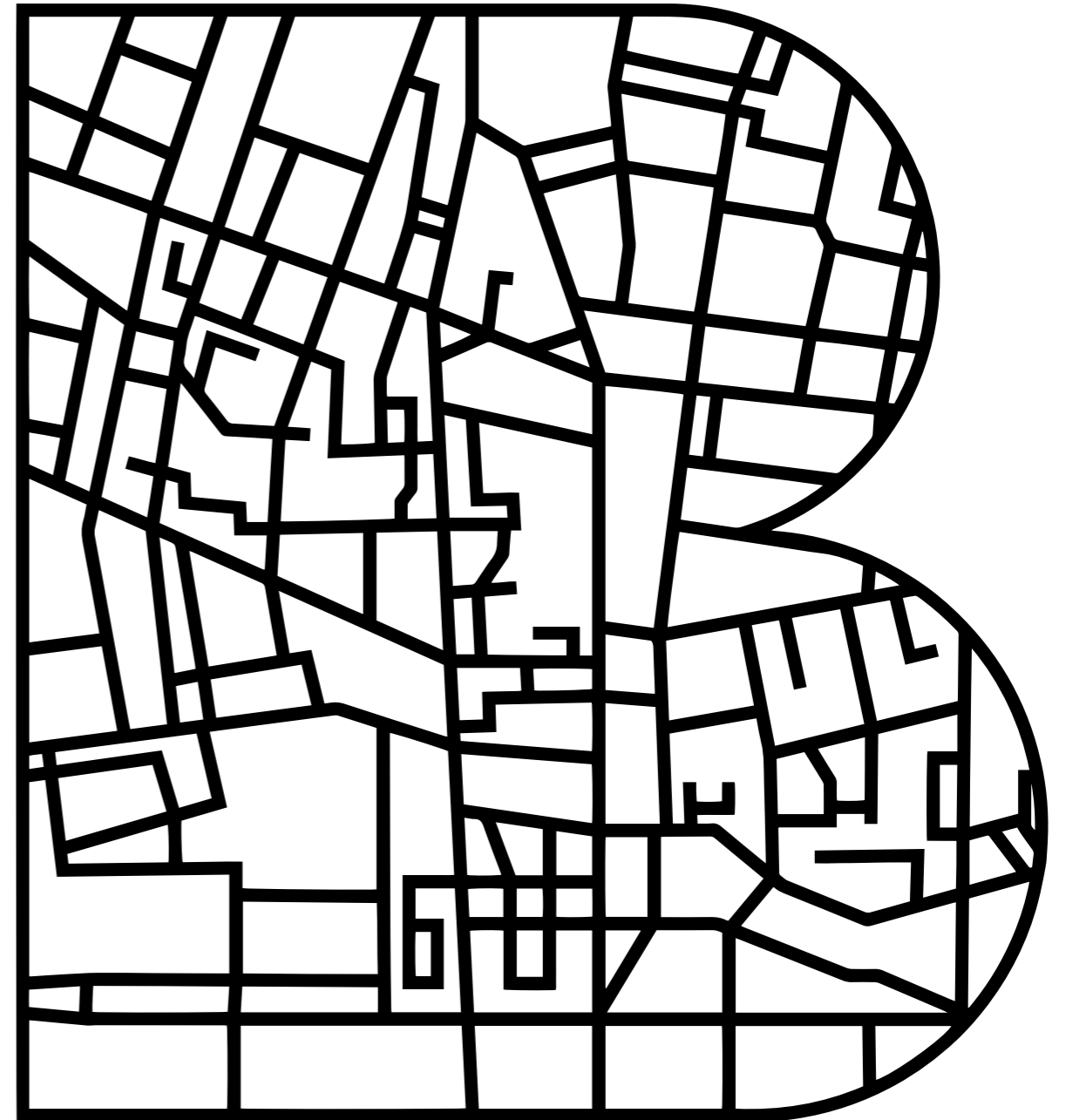
Artystki i artyści:
Łukasz z Bałut
Kalina Kazimierczak
Monika Gałaj
Maciej Rawluk
Wojciech Stachura
Maria Drozd
Kacper Zaorski-Sikora
Jan Markiewicz
Aleksandra Dąbrowska
Bartosz Nowicki
Marcin Polak

LEARNING
FROM
LODZ

Zaproszenie A6 ↑

Plakat do wystawy, wersja alternatywna B1 →

UCZĄC SIĘ OD ŁODZI 2:
BAŁUTY

Artystki i artyści:
Łukasz z Bałut
Kalina Kazimierczak
Monika Gałaj
Maciej Rawluk
Wojciech Stachura
Maria Drozd
Kacper Zaorski-Sikora
Jan Markiewicz
Aleksandra Dąbrowska
Bartosz Nowicki
Marcin Polak

10.07.2025

Wernisaż:
KHM
godz. 18:00

Koncert:
WOLNE BAŁUTY
Stary Rynek
godz. 20:30

IN
LODZ
21

Kuratorka:
Karolina Karolak

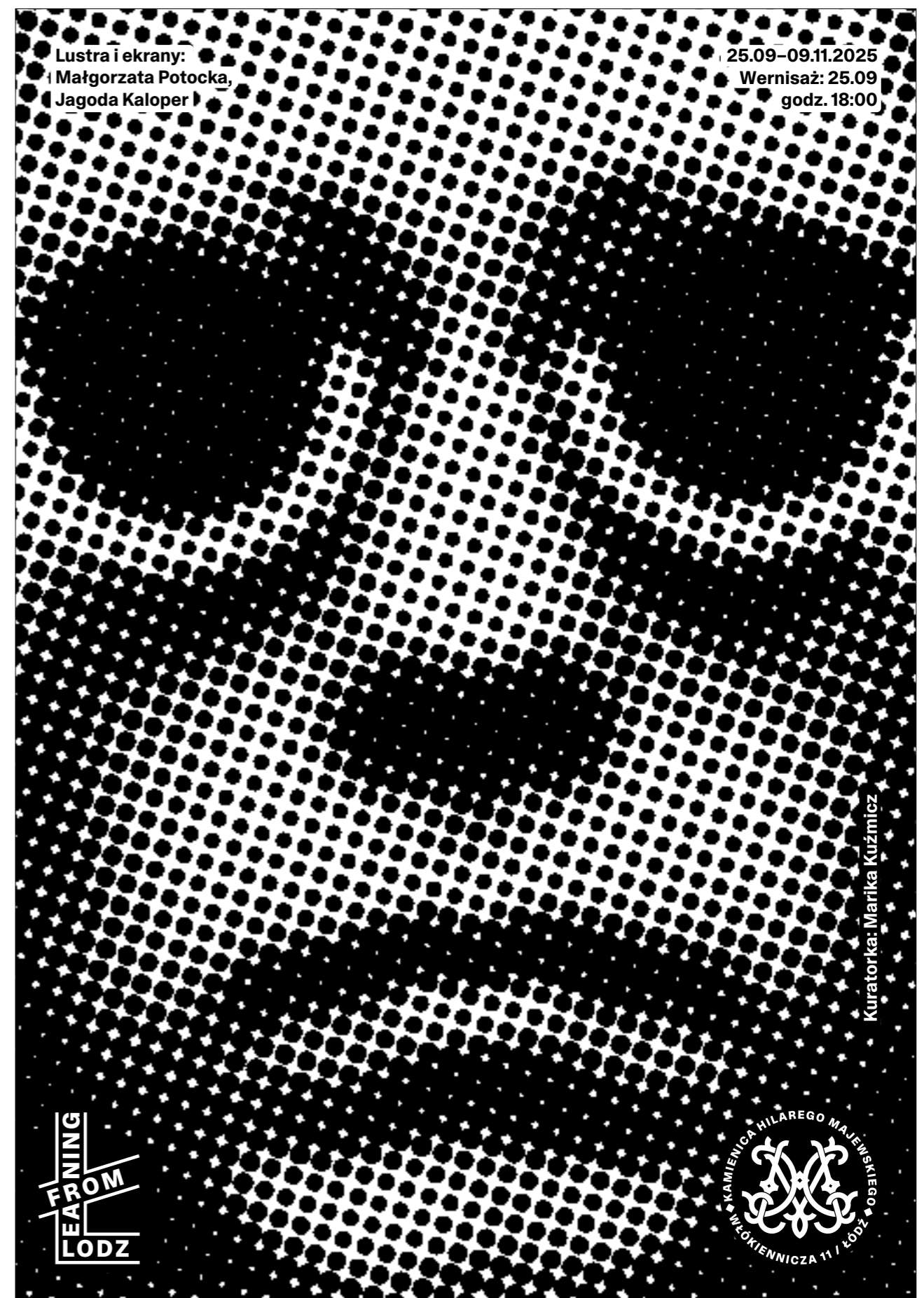
LEARNING
FROM
LODZ

Lustra i ekrany: Małgorzata Potocka, JagodaKopler

Lustra, maski, ekrany, okulary
Ubieramy

Plakat do wystawy B1 →

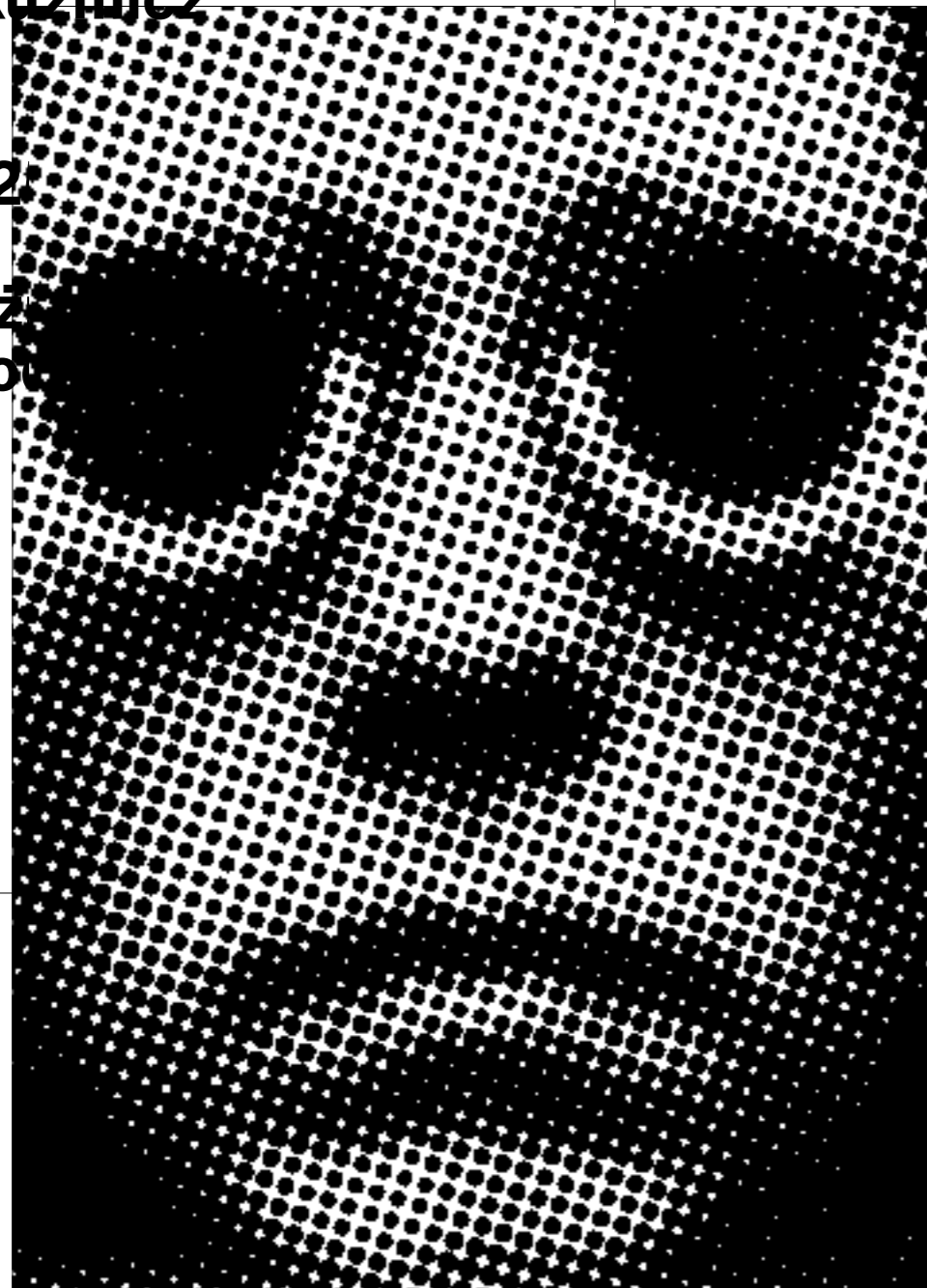
**Lustra i ekrany:
Małgorzata Potocka,
Jagoda Kaloper**

—
**Kuratorka:
Marika Kuźmicz**

—
**25.09
09.11.2025**

—
**Wernisaż:
25.09, godz. 18:00**

**FINING
FROM
LODZ**

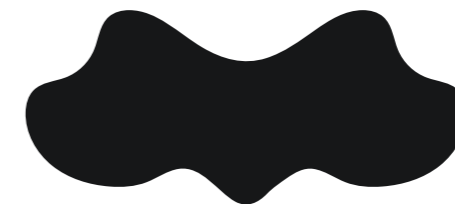

Zaproszenie A6 ↑

Plakat do wystawy, wersja alternatywna B1 →

Lustra i ekrany:
Małgorzata Potocka,
Jagoda Kaloper

25.09–09.11.2025
Wernisaż: 25.09
godz. 18:00

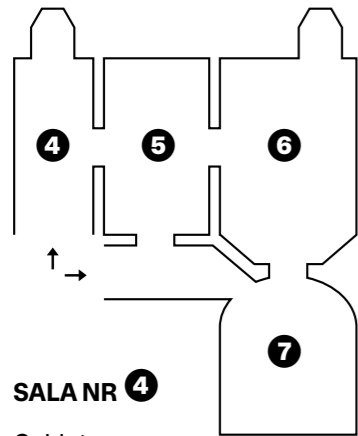

Kuratorka: Marika Kuźmicz

**FINING
FROM
LODZ**

IN
LODZ
21

SALA NR 4

Gabloty:

I. Małgorzata Potocka przez całe życie tworzy zarówno jako artystka awangardowa, chętnie realizując także filmy eksperymentalne, jak również gra w fabularnych wysokobudżetowych produkcjach filmowych. Prezentujemy wybrane przykłady jej działalności w polu awangardy filmowej, jak również jej kariery aktorskiej.

1. Stopklatki z filmów o innych artystach (m.in. Ryszardzie Winiarskim, Janie Dobkowskim)

2. Czasopismo „Kino” i artykuł omawiający wybrane role M. Potockiej

3. Portfolio M. Potockiej zawierające jej wybrane eksperymentalne prace filmowe i wideo

4. Scenopis i stopklatki filmu *Auto-car Syrenka*

5. Czasopismo „Ekran” z M. Potocką i polską reprezentacją w piłce nożnej

II. Widoki wystaw Małgorzaty Potockiej w latach 70. i 80. XX w.

III. Małgorzata Potocka na otwarciach wystaw, podczas spotkań plenerowych i wyjazdów studyjnych w latach 70. i 80. XX w.

Małgorzata Potocka
Wizerunek publiczny,
1968-2025

film, 55'

SALA NR 5

Małgorzata Potocka
Granice ciała, 1980/81

Odbitki ksero, papier, reprints

Jest to rekonstrukcja pracy, którą Małgorzata Potocka wykonała podczas pobytu w Hünfeld u Gerharda Jürgena Bluma-Kwiatkowskiego. Kwiatkowski, artysta, animator sztuki, twórca legendarnego Centrum Sztuki Galeria EL w Elblągu, a następnie kilku instytucji kultury w Niemczech, w tym Wolnej Akademii Sztuki w Hünfeld, zapraszał na pobyty rezydencyjne artystki i artystów z Polski. W 1980 r. Hünfeld odwiedziła Małgorzata Potocka i Józef Robakowski. Potocka użyła znajdującej się na miejscu kserokopiarki, do powielenia swoich fotograficznych wizerunków i stworzenia z nich environmentu. Ten gest może być interpretowany jako odniesienie się do jej znacznej obecności w przestrzeni medialnej i publicznej, jej rozpoznawalności jako aktorki oraz do konieczności mierzenia się z tymi faktami na co dzień.

SALA NR 6

Małgorzata Potocka
Korekcje, 1983

20 fotografii czarno-białych, odbitki barytowe, papier, 50×40 cm (każda z prac), vintage prints

Jako aktorka, Małgorzata Potocka mogła charakteryzować się na różne postaci i sugerować tym samym komentarz do aktualnej rzeczywistości. Często w jej pracach pojawiały się jej autoportrety, czym podkreślała swój osobisty punkt widzenia i sposób odczuwania. W przypadku serii fotografii pt.: *Korekcje*, artystka zastosowała rekwizyt w postaci soczewek optycznych, zmieniających pole widzenia. Nadała tym samym głębszy sens dialogu twórczyni z widzem, zmuszając go niejako,

do wyobrażenia sobie, jak może zmieniać się świat w zależności od zmiany perspektywy naszego widzenia. Ta zmiana może być narzucona sztucznie, lub też być naszym wyborem. Co wówczas widzimy przede wszystkim? W co wierzymy? Czy ufamy naszym zmysłom i naszej percepcji? Przed czym możemy uciec, sztucznie manipulując zasięgiem widzenia, a co za wszelką cenę chcemy zobaczyć?

Małgorzata Potocka
Notatnik (Moje ciało), 1979/80

fotografie czarno-białe, odbitki barytowe, papier, 15×22 cm (każda z prac), vintage prints

Autoportrety to jeden z głównych tematów sztuk wizualnych na przestrzeni dekad i stuleci, ale w przypadku twórczości Małgorzaty Potockiej mają one szczególne znaczenie. Jako aktorka, Potocka często konfrontowała się ze swoim wizerunkiem na ekranie, w charakteryzacji i w roli, zdarzało się jej także tworzyć swoje realizacje podczas pracy na planie filmowym. Tak jest w przypadku pracy *Notatnik (Moje ciało)*, gdzie artystka wykorzystała sytuację planu – grała wówczas tenisistkę w filmie produkcji czechosłowackiej. W scenariuszu filmu *Gdzie nikt nie może (Kam nikt do nesmi)* pojawił się motyw podglądania jej w szatni sportowej przez zafascynowanego nią mężczyznę. *Notatnik* to autofotografie przebiegającej się Potockiej, ukazanej z perspektywy osoby podglądanej.

Jagoda Kaloper
Żena u ogledalu (Kobieta w lustrze), 2008-2010

film, 48', dzięki uprzejmości MSU Zagrzeb

Jest to filmowy kolaż składający się z różnych ujęć twarzy Jagody Kaloper, artystki wizualnej i znanej chorwackiej i jugosłowiańskiej aktorki, ujęć pochodzących z filmów fabu-

larnych, w których wystąpiła. To swoiste podsumowanie dwóch różnych dróg w jej twórczym życiu, które wzajemnie się przenikały, a być może także próba zmierzenia się z faktem upływu czasu i zmian zachodzących w każdym z nas, tym trudniejszych zapewne do oswojenia, jeśli wygląd jest poddawany częstej ocenie przez obce dla nas osoby, jak ma to miejsce w wypadku osób publicznych.

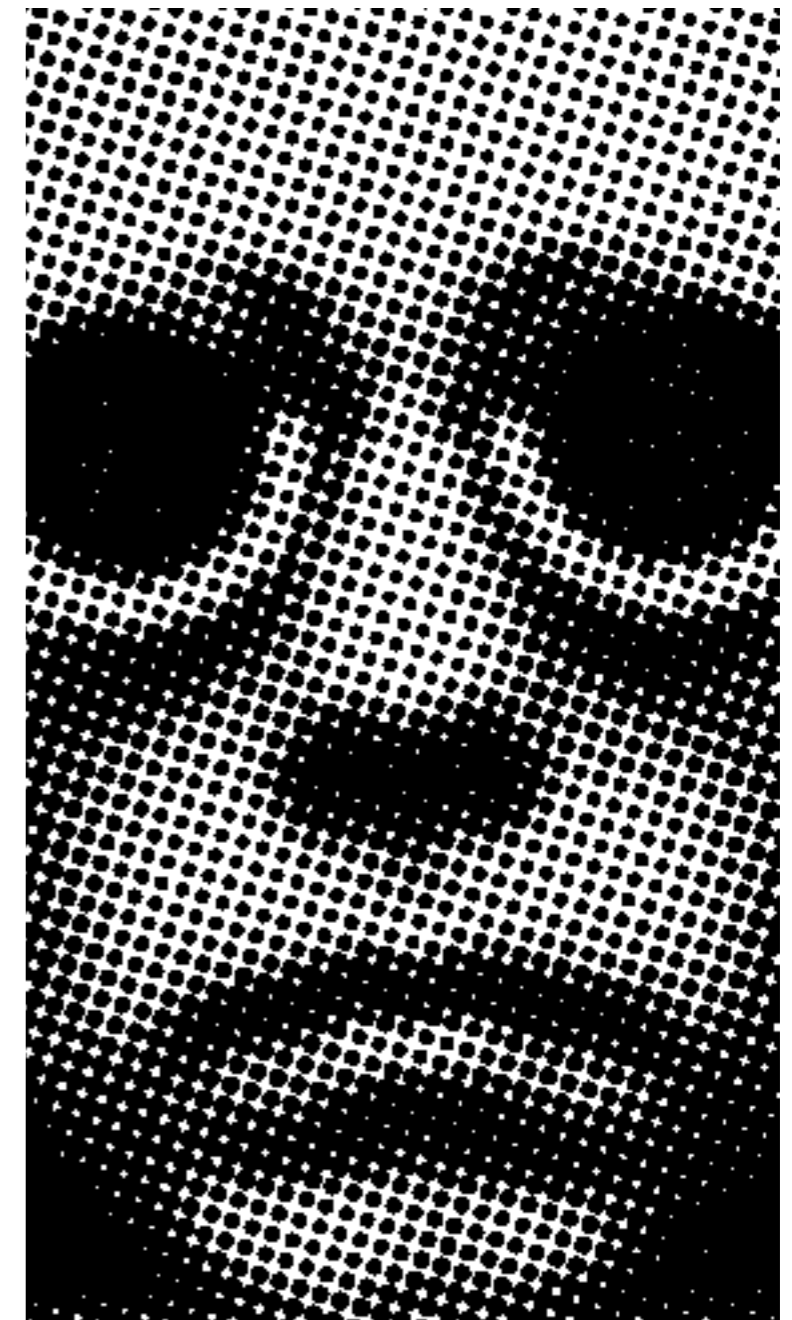
SALA NR 7

Małgorzata Potocka
Ucieczki, 1982/2025

projekcja (praca powstała na taśmie filmowej, która się nie zachowała)

Na projekcji widzimy nagą artystkę, biegnącą przed siebie w szaleńczym pędzie. Jest to obraz kogoś, kto ucieka, zapewne przerażony, pragnący wyrwać się z sytuacji, w której się znalazł. Być może jest to metafora coraz trudniejszej wówczas sytuacji politycznej w Polsce lub też odniesienie do osobistej sytuacji Potockiej, pragnącej wówczas skupić się na tworzeniu własnych prac, rezygnując w pewnym stopniu z aktorstwa.

Produkcja: Magda Milewska
Komunikacja: Kinga Stec, Maja Wójcik
Edukacja: Maria Wasńska-Stelmaszczyk
Montaż: Adam Mąka, Serhij Sokurenko

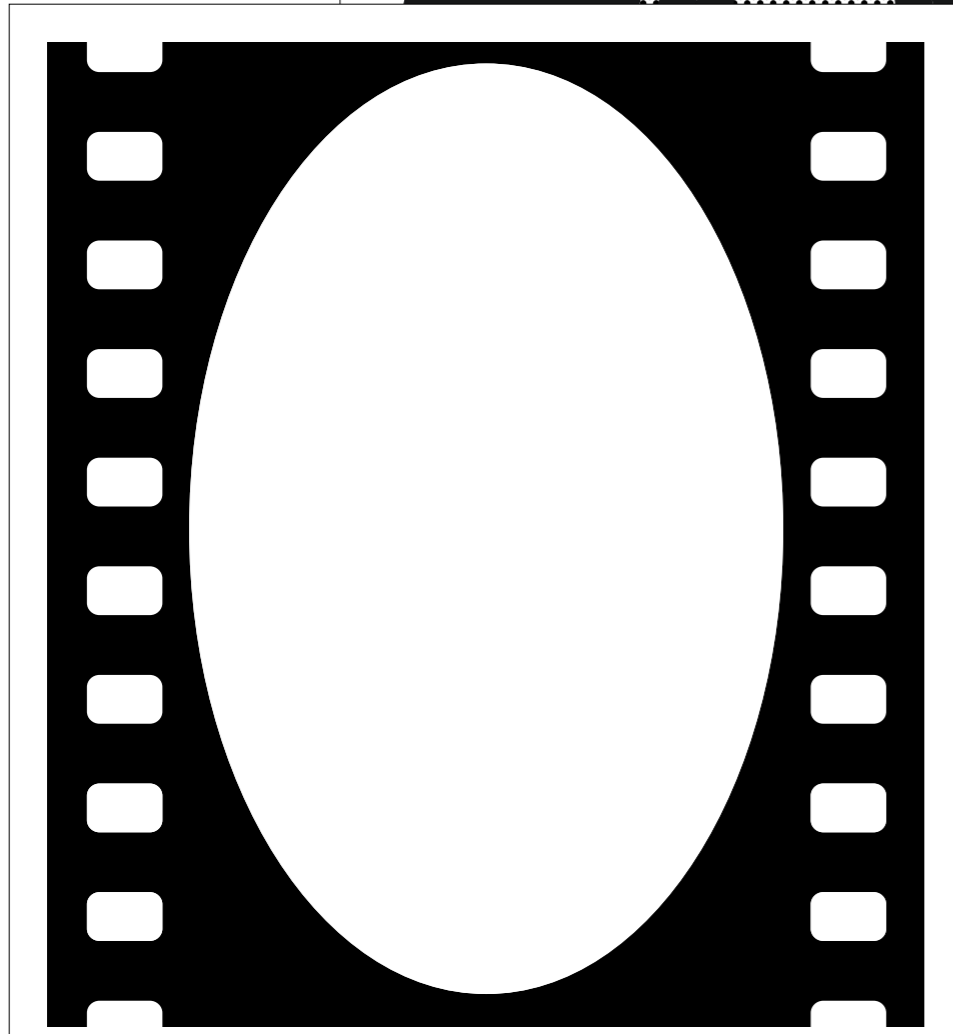
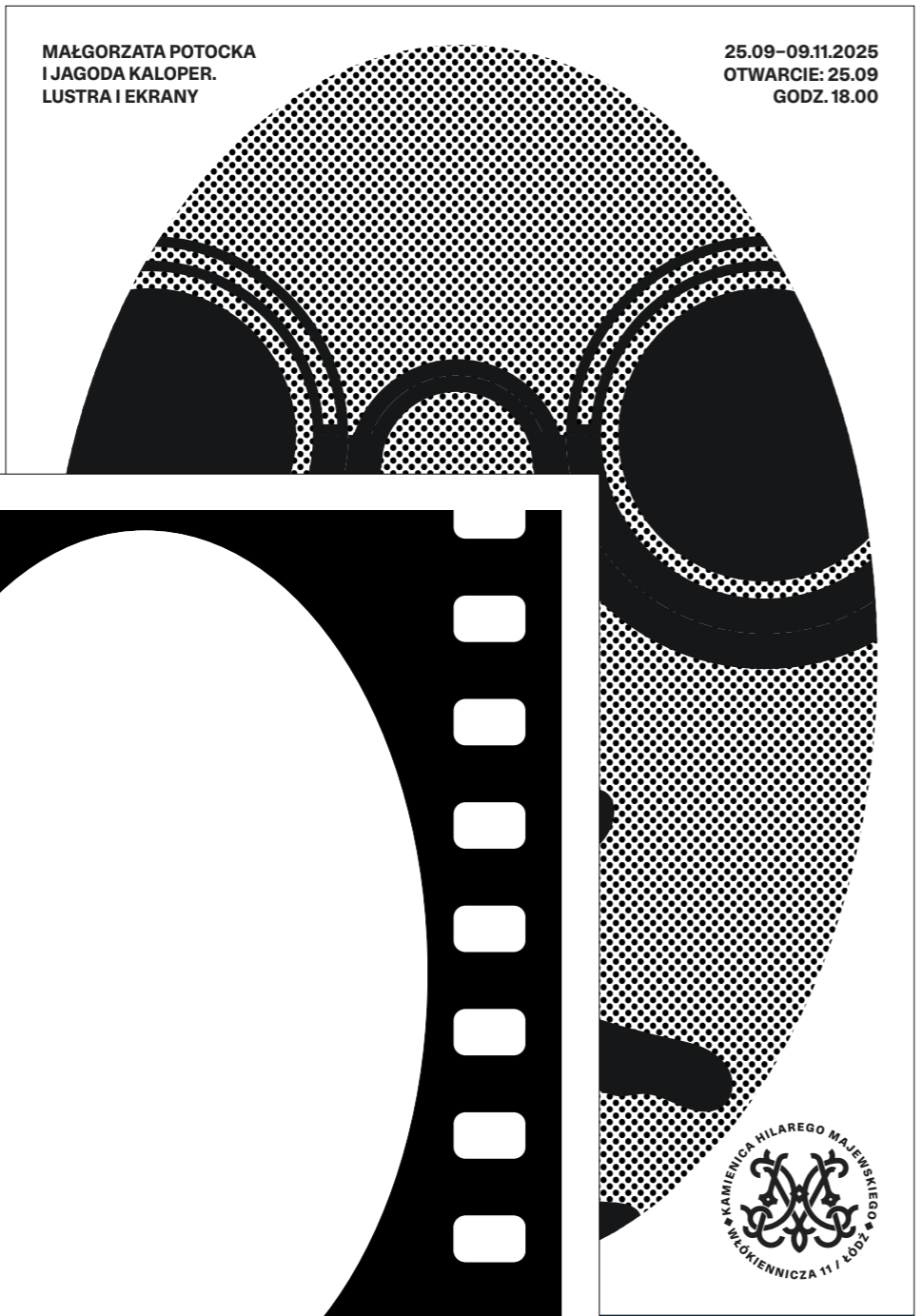

Lustra i ekrany:
Małgorzata Potocka,
Jagoda Kaloper

25.09
09.11.2025

Kuratorka:
Marika Kuźmicz

MAŁGORZATA POTOCKA
I JAGODA KALOPEK.

LUSTRA
I EKRANY

25.09-09.11.2025
Otwarcie: 25.09, 18:00

IN
ŁÓDŹ
21

Propzycje plakatu ↑

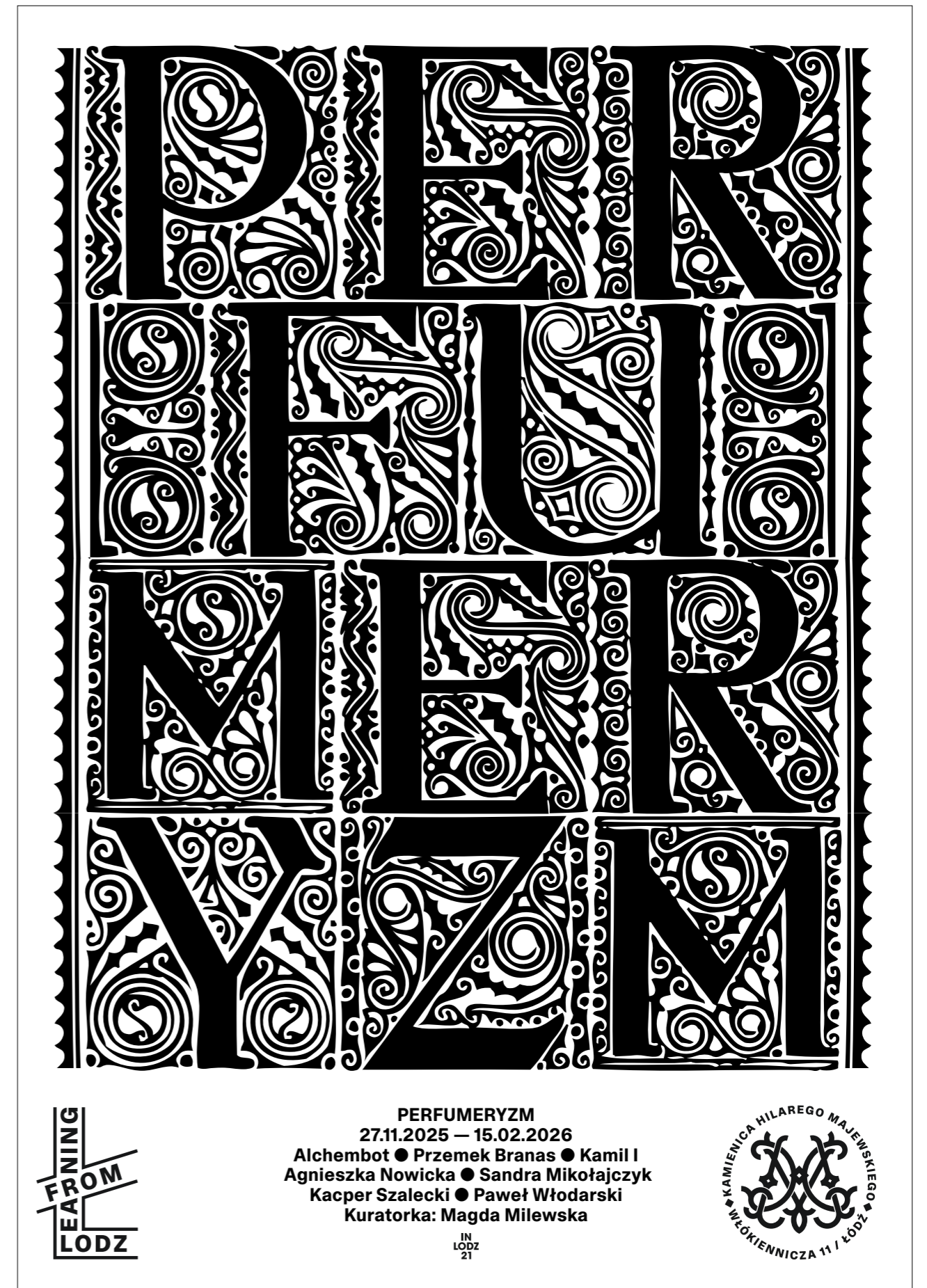
Perfumeryzm

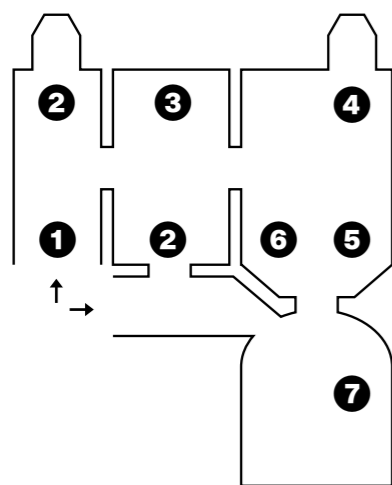
Per Fu
Pachnące
Na typowej łące

Formaty do internetu ↑

Plakat B1 →

1 Paweł Włodarski, Ogon, 2025

Na wstępie osoby odwiedzające wystawę witane są przez zastono-przesłony zaprojektowane specjalnie na wystawę. Są one wykonane z tkanin, które nie przepuszczają powietrza, w związku z tym przeciwdziałają mieszanii się zapachów obecnych w poszczególnych pomieszczeniach. Przesłony mają formę przeskalowanych koszul, ozdobionych gigantycznymi krawatami. Praca stanowi jednocześnie wyjątkową scenografię, wprowadza w oniryczny, nieco nadrealny świat wykreowany na wystawie.

2 Agya (Agnieszka Nowicka) Cykl alchemiczny: Coniunctio, Nigredo, Albedo, Rubedo, 2025

Altare intimo, 2025
Cykl senny: Noc Kupały, Stoń w składzie porcelanowych woni, Kakao i Popiół, Kida Nedakh, 2022

Artystka tworzy biżuterię oraz obiekty złotniczo-rzeźbiarskie wzbogacone o komponent zapachowy. Inspiracją do ich powstania są teorie, które przypisują snom znaczenie i magiczne właściwości. Ukryte w strukturze dzieł aromaty tworzą intymną przestrzeń doświadczenia i refleksji. Obiekty stają się współczesnymi amuletami, które poprzez zapach i formę uruchamiają w noszącej je osobie proces wewnętrznej przemiany.

Biżuteria prezentowana na wystawie przywodzi na myśl marmurowe rzeźby antyczne, które jak wskazują badania archeologiczne, były nie tylko kolorowe, ale dzięki pokrywaniu ich wonnymi olejkami, także pachniały. Na wystawie prezentowane są zarówno prace dyplomowe artystki, jak i najnowsze realizacje inspirowane jej rezydencją w Maroko.

3 Sandra Mikołajczyk, Sprawdź czy wygrałaś_eś, 2025

Użytkowa instalacja zachęca do samodzielnego spróbowania swoich sił w popularnej niegdyś grze typu koło fortuny. Każda osoba uczestnicząca w zabawie może zakręcić kołem, a następnie potrzebę nadgarstkiem pole, które wylosowała. Na planszy znajdują się pola pokryte materiałem zapachowym, ale również te niepachnące. Ta z pozoru niewinna gra losowa jest krytycznym komentarzem artystki, która wskazuje na szkodliwe zjawisko snobowania się na określone, najczęściej niszowe, trudno dostępne dla przeciętnego użytkownika zapachy. Swoją pracą artystka udowadnia, że perfumy mogą stać się wyznacznikiem pozycji w społeczeństwie, a co za tym idzie przyczyniać się do pogłębiania podziałów klasowych.

4 Przemek Branäs, bez tytułu, 2025

Praca site specific stworzona specjalnie na wystawę i dla Kamienicy Hilarego Majewskiego. Instalacja wiąże się z określonym zdjęciem, także prezentowanym na wystawie, które przedstawia gabinet Hilarego Majewskiego, mieszczący się piętro niżej. Na archiwalnym zdjęciu widoczne są dwa projekty: pierwszy to renesansowy kościół Santa Maria Novella w Florencji, drugi najprawdopodobniej przedstawia Kaplicę grobową rodziny Scheiblerów, znajdującą się na Starym Cmentarzu w Łodzi. To właśnie drugi projekt zainspirował artystę do stworzenia osobliwej makiety-maski, która bezpośrednio nawiązuje do czasów pierw-

szego mieszkańca Kamienicy. Instalacji towarzyszy wyjątkowy zapach, także zaprojektowany przez artystę. Jego nuty niosą za sobą skojarzenia z krwią, żelazem, ozonem, którym sterylizuje się narzędzia operacyjne. To mieszanina zapachu skoku cywilizacyjnego związanego z wynalezieniem elektryczności, z wonią starych budynków, opuszczonych przez ludzi, niegdyś je zasiedlających. Brutalny, ale jednocześnie w dziwny sposób pociągający i nostalgiczny.

5 Kamil I, Zakłęcie utkane z powietrza, 2020

Podstawę pracy stanowi osobiste odkrycie artysty. W okresie dojrzewania nie znalazł on żadnego autorytetu – ani wśród gwiazd, ani historycznych postaci. Przełom nastąpił dzięki artykułowi o naukowcy Sissel Tolaas, która bada powonienie i wskazuje, że węch jako jedyny zmysł nie przeszedł rewolucji kulturowej. Dla Kamila Pierwszego była to intelektualna prowokacja, ponieważ dotąd nie przywiązywał wagi do zapachów. Pod wpływem tego tekstu rozpoczął proces rejestrowania i opisywania woni, co ostatecznie zaowocowało stworzeniem słownika zapachów w formie książki pt. „DNIENIE”. Rzeźba z inhalatorem jest artystycznym rozwinięciem tej książki. Wydłużony nos stanowi zaś celowe nawiązanie do figury Wiedźmy – kobiety, która wie, obdarzonej naturalną, zmysłową wiedzą. W swojej praktyce twórca odwołuje się również do queerowości, rozumianej jednak nie jako kwestia tożsamości, lecz jako wewnętrzna, uniwersalna różnorodność. Według niego, naturalnym stanem człowieka jest działanie różnych pierwiastków płci – np. myśląc o matce, nosimy w sobie pierwiastek kobiety, a męski myśląc o sąsiedzie – co dyktuje nasze zachowanie. Idąc tym tropem: zapach przez to, że nie przeszedł rewolucji kulturowej ma ogromny potencjał do rozszerzania i rozwijania innych płciowości, które są obecne w naszym umyśle, a które często zawstydzeni, próbujemy ukryć.

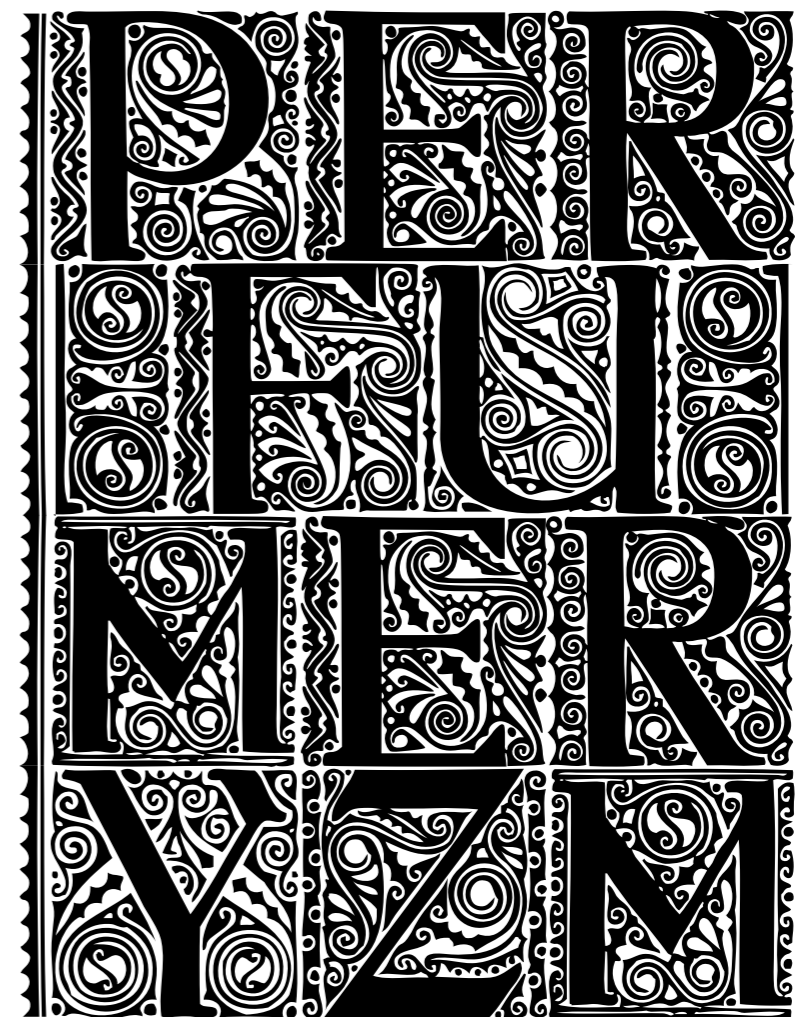
6 Kacper Szalecki, Paco bananen, 2025

Asamblaż złożony z szeregu z pozoru przypadkowych przedmiotów, które mogą przywoływać osobistą opowieść o wykreowanych pragnieniach, konsumpcjonizmie i wspomnieniach po zakończonych etapach życia, takich jak studia czy dawna praca. To przedmioty używane przez artystę na co dzień. Wśród nich również takie, które stanowią pewien zamiennik luksusu, w momencie kiedy nie można sobie pozwolić na to, co naprawdę chce się mieć. Tło jest wycinkiem kaszmirowego swetra z tańszej linii Versace dla H&M. Perfumy nie są niszowe i zostały kupione z drugiej ręki lub są podarunkiem. Rama, która powinna być solidna jest wykonana z kartonu pakowego ze sklepu z luksusową modą i designem. Te wszystkie resztki składają się na autoportret zderzający ze sobą dwie wizje: tego, do czego się aspiruje i tego kim w danym momencie można być.

7 Alchembot, Ostatnie westchnienie, Zatrącenie, Ślady na kurzu, 2025

Artystyczny eksperyment, w ramach którego twórczyni sprawdzają w jaki sposób trzy różne zapachy mogą wpłynąć na percepcję jednego tekstu literackiego. Artystki na warsztat wzięły fragment XIX wiekowej powieści „Carmilla” autorstwa irlandzkiego pisarza Sheridana Le Fanu. „Carmilla”, w czasach kiedy powstawała była traktowana jako nowatorska, ale i bulwersująca powieść, wprowadzająca do literatury wampirycznej wątki wampiryzmu lesbijskiego. Artystki zachęcają osoby zwiedzające do równoczesnego czytania tekstu i wąchania zapachów przez nie skomponowanych. Częścią instalacji jest też rozbrzmiewający w przestrzeni manifest, który symbolicznie przywraca zapachowi należne mu miejsce w kulturze.

Ulotka A3 ↑
 Reklama nn6t →

PERFUMERYZM

27.11.2025 — 15.02.2026

Alchembot
 Przemek Branäs
 Kamil I
 Agnieszka Nowicka
 Sandra Mikołajczyk
 Kacper Szalecki
 Paweł Włodarski

Kuratorka:
 Magda Milewska

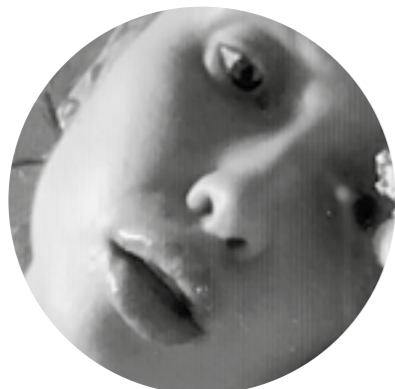

Biogramy

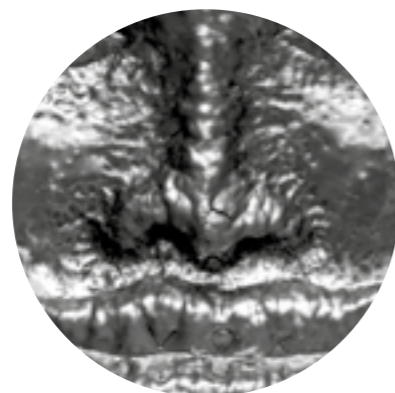
Przemek Branas

jest interdyscyplinarnym artystą, którego twórczość łączy w sobie elementy na styku performansu, instalacji, wideo, sztuki obiektu, fotografii. Uzyskał tytuł magistra sztuki performansu na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie oraz doktorat z interdyscyplinarności na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. W swojej twórczości Branas porusza tematy tożsamości, seksualności, pamięci ucieleśnionej, relacji między jednostką a instytucjami oraz socjokulturowych mechanizmów funkcjonowania. Mieszka i pracuje w Portugalii.

Alchembot

(Anna Pyrka & Magdalena Citko) – jako duet angażuje się w projekty łączące zapach, sztukę i codzienne doświadczenia. Interesuje je, w jaki sposób wdech wpływa na pamięć, emocje i relację z otoczeniem. W swojej pracy skupiają się na prostych, często ulotnych momentach, które budzą natychmiastowe, niekiedy nieuświadomione reakcje. Poruszają się na granicy tego, co ładne i odpychające, traktując zapach jako narzędzie do przesuwania granic estetycznych upodobań.

Kamil Pierwszy

artysta, intelektualista, w swoich pracach grzeźnie w brudzie życia i niczym baron Münchhausen próbuje ciągnąć swoją i nie swoją brodę ku powierzchni.

Agya (Agnieszka Nowicka)

absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi, złotniczka i artystka conceptualna. W swojej twórczości łączy alchemię snów z materią biżuterii, tworząc formy, które przenoszą osoby je noszące do świata zapachu i symbolu. Każdy obiekt jest przestrzennym asamblażem, mającym na celu uruchomienie w odbiorcy proces wewnętrznej przemiany. Inspiruje się filozofią Junga, alchemią oraz praktyką arte-terapii, którą ukończyła podyplomowo. Jej dzieła powstają na pograniczu sztuki, rytuału i duchowej introspekcji.

Sandra Mikołajczyk

artystka intermedialna, jej praktyka wyrasta z doświadczenia instytucjonalnego wykluczenia – wielokrotnie usuwana z Akademii Sztuk Pięknych, rozwija autorskie strategie pracy z materią i zmysłami. Interesuje ją ekonomiczna nierówność i to jak można ją pokazać w nieskończonej ilości medium. Autorka wystaw m.in. „ROPA” (Galeria WY, 2017), współautorka „Crime a River” (festiwal Rzeki, 2025), druga połówka duetu muzycznego SSRI.

Kacper Szalecki

artysta wizualny, performer i pracownik kultury. Od 2015 roku rozwija imaginariusz Potopii – różowo-żółtego państwa, które stanowi klucz / motyw dla kolejnych projektów artystycznych: obiektów, performansów, filmów i instalacji. W latach 2017–2019, współtworzył łódzki kolektyw i artist run-space Dom Mody Limanka. Jego prace często wykorzystują cytaty, materiały znalezione i z drugiej ręki, tworzą wieloelementowe instalacje, kontekstualizujące muzealia i dzieła innych artystów. W ostatnich latach jego praktyka przekształca się pod wpływem zainteresowania eksperymentalną choreografią i tańcem.

Paweł Włodarski

projektant mody, autor kostiumów do performansów artystycznych. Absolwent Central St. Martins w Wielkiej Brytanii na kierunku projektowania mody męskiej. Jego projekty charakteryzują się odważną kolorystyką, sensualnością i poczuciem humoru. W obszarze jego obecnych zainteresowań znajduje się refleksja o projektowaniu ubioru jako działaniu podważającym obowiązujące normy.

Program towarzyszący

30 listopada (niedziela), godz. 16.00
oprowadzanie kuratorskie po wystawie

6 grudnia (sobota), godz. 12.00
warsztat rodzinny z tworzenia zapachowych kompozycji herbaty

17 grudnia (środa), godz. 17.00
warsztat biżuterijny z Agnieszką Nowicką

10 stycznia (sobota), godz. 12.00
Czucie-czuwanie, warsztat edukacyjny

25 stycznia (niedziela), godz. 16.00
oprowadzanie kuratorskie po wystawie

30 stycznia (piątek), godz. 18.00
rozmowa z duetem Alchembot o tworzeniu autorskich perfum

8 lutego (niedziela), godz. 16.00
oprowadzanie kuratorskie po wystawie

13 lutego (piątek), godz. 18.00
swap perfumiarski

15 lutego (niedziela), godz. 18.00
„Sen Jagny” performance Kacpra Szaleckiego

Ulotka A3 biogramy artystów ↑

Okładka Książki USOŁ 2 ISBN: 978-83-973186-1-8 ↑

Okładka Książki USOŁ 2 ISBN: 978-83-973186-1-8 ↑

Propozycje nadruków na T-shirty ↑

